ฉบับที่ 9

บทเรียนสอนรัก

ปัญหาชีวิต

ฝันที่อยากให้เป็นจริง

ตอบปัญหาทางเพศ

และชีวิตกับ "กังฟู"

เรียนรู้เรื่องรัก ฤทธิ์รักไม่คลายพิษ

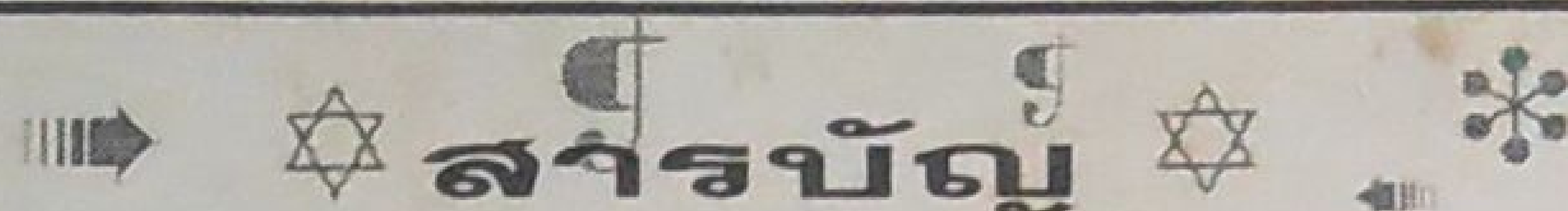
20.-

 บทเรียนสอนรัก บทเรียนสอนรัก บทเรียนสอนรัก

บทเรียนสอนรัก No.9

กองบรรณาธิการและทีมงาน

ผู้อำนวยการ	สุรินทร์ ตระกูลเกษมสุข
บรรณาธิการบริหาร	ชาติ ธนมงคลชัย
บรรณาธิการ	"กังฟู"
กองบรรณาธิการ	ธนานนท์ ตันติโกวิทเกษม
	สิริวรรณ พงษ์ไพโรจน์
	กฤษณะ อารยะประยูร
เรียงพิมพ์ คอมพิวเตอร์	ไพรินทร์ อินทร์ยา, จารุวรรณ ส่งเสริม
ช่างศิลป์	สาธิต ช้างกลาง
กราฟฟิค ดีไซด์	ปรีชา

สำนักงานติดต่อ 99/73 ถ.โชคชัย 4 ซ.วัดลาดพร้าว ก.ท.ม. 10310 จัดจำหน่าย ถ.จ.ว.

โดยบริษัท สุรินทร์ จัดจำหน่าย โทร.5304742, 5380035 FAX : 5399251

✻ บ.ก. แถลง ✻

"บทเรียนสอนรัก" มาถึงฉบับนี้ก็เป็นที่แน่นอนว่า ความดีคุณค่า คือเนื้อหาสาระ ในเรื่องราวที่เรานำเสนอ เป็นทั้งบทเรียน เป็นทั้งบทสอนให้การใช้ชีวิต อย่างมีประสิทธิภาพ

เรื่องรักเรื่อใคร่ ในวัยของหนุ่มสาว ผู้เริ่มต้นของชีวิต ที่จะผันผ่านอนาคต ในการที่จะเป็นพ่อคนแม่คน เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพของวงศ์ตระกูล

ชีวิตในวันแรกรุ่น มักจะหมกมุ่น และงมงายหลงผิด มากมายที่เสียผู้เสียคน เสียอนาคตและมากมายอีกเช่นกัน ที่สมหวังในวัยรุ่น แต่จะมีสมหวังดั่งใจ ย่อมเป็นไปไม่ได้ ความผิดพลาดในวัยรุ่นแรกจึงเป็นปัญหาที่ต้องประสบกันอย่างปวดร้อนแสบใจ

"บทเรียนสอนรัก" จึงเป็นแนวทางชี้ชัดถึงความรักอันงมงาย ความหลงอันโง่งม ความบัดซบอันไม่คาดคิด ชีวิตเลยเป็นเดิมพันกับวัยหวานรัก

ได้รู้ได้ศึกษา ได้มีตัวอย่างให้เห็น แน่นอนที่คงไม่มีใครกระโจนเข้ากองไฟ ตำตาตำใจในความตายจากพิษรักคาใจ

อะไรๆ ก็ไม่น่าไว้ใจ ในภัยจากความรักที่ธรรมชาติสร้างมา ไม่มีใครหนีพ้น อาศัยใครจะมีเทคติค ลูกเล่น ลูกชน ชั้นเชิงมากกว่ากัน เอาตัวรอดกันได้ นั่นคือความปลอดภัย

ชาติ ธนมงคลชัย

เรื่องจริงเล่ามา

มีเรื่องมีราว เป็นคาวกับชีวิต พิษรักมันพล่านก็เพราะความอ่อนหัดของรัก เชิญเขียนมาเล่าพิษรักของตนเอง ให้คนอื่นได้รู้ได้จำ นำมันเป็นบทเรียนสอนรัก สอนใจ คนอื่นจะได้ไม่ต้องมาเจ็บช้ำอย่างเรา

ส่งตรงมาที่ ตู้ ปณ. 1110 ปทฝ. เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ 10311 ทุกเรื่องมีของสมนาคุณ

ยามรักจืดจาง

คำคมว่าไว้ ยามรักน้ำตาลก็ยังหวานน้อยกว่า แม้แต่น้ำต้มผักก็ยังกินกับข้าวเปล่าๆ ได้ขอแค่ได้อยู่ใกล้กับคนที่เรารักเป็นพอ

แต่พอยามมันจืดจางไปแล้ว อะไรก็หยุดยั้งความเบื่อหน่ายของเราไม่ได้ ต่อให้มีโซ่เงินโซ่ทองคล้องใจไว้ มันก็ไม่มีความหมาย มันเบื่อจนกระทั่งลืมแม้แต่ความรักเก่าๆ ที่เคยมีต่อกัน ภาพความหลังไม่มีเหลือไว้ในความทรงจำเลย แม้แต่นิดเดียว

ช่างเป็นเรื่องที่น่าแปลกอะไรเช่นนั้นค่ะ จิตใจของคนที่เปลี่ยนผันไปตามกาลเวลาไม่ได้สิ้นสุด ฉันเองก็ไม่ใช่คนใจคอวกวนกลับสนเปลี่ยนไปมา แต่ทำไมจึงกลับกลายไปเป็นแบบนั้นได้ก็ไม่ทราบ

แล้วฉันจะเล่าให้ฟังนะคะ ฉันเป็นคนบ่อไร่ ก็จังหวัดตราด ที่อยู่ติดชายแดนไทยเขมรนั่นเองค่ะ ที่บ้านก็ทำไร่ ปลูกผลไม้ไปตามอัตภาพ จนกระทั่งชายแดนเขาเปิดด่านให้ไปมาหาสู่กันได้แล้ว บ้านฉันซึ่งอยู่ใกล้กับเขตแดนก็เลยเปิดทำการค้าเล็กๆ น้อยๆ มันก็มีรายได้ดีเหมือนกันค่ะ เพราะคนฝั่งโน้นข้ามมาซื้อกันมาก

นอกจากนั้นทางลูกเขาฝั่งเขมรยังมีกิจการทำพลอย เรียกกันว่าพลอยเขมร และเหมืองขนาดใหญ่ คนไทยรับจ้างเป้น้ำมัน เป้เสบียงจากเขาฝั่งไทยไปขายหรือไม่ก็ไปส่งให้ฝั่งโน้น มีรายได้ดี บางทีก็ทำใบผ่านไปทำงานตัดไม้ขาย อยู่กับรถซุงทีละหลายๆ เดือน กลับมาก็ได้เงินทีละมากๆ อีกต่างหาก

ฉันเพิ่งแต่งงานเมื่ออายุได้สิบห้าปี เป็นการแต่งงานที่ค่อนข้างเร็ว เพราะโตเป็นสาวเร็วกว่าวัย และพ่อแม่ก็ตามใจตั้งแต่เล็กแต่น้อยแล้ว นึกอยากจะทำอะไรก็คิดว่าความเห็นของตัวเองถูกต้อง รวมทั้งเรื่องจะมีผัว พ่อแม่ก็คัดค้านฉันไม่ได้

ในที่สุดฉันก็ได้ผู้ชายต่างตำบลคนหนึ่งเป็นสามี เขามีวัยแตกต่างกับฉันร่วมสิบกว่าปีแต่ตอนที่ฉันชอบกับเขานั้นเขายังเป็นหนุ่มหล่ออยู่มากค่ะ ฉันถูกชะตาเขามากกว่าหนุ่มอื่น และเขาก็ทำงานได้เงิน มาหมั่นเอาอกเอาใจฉันทุกอย่างฉันจึงหลงรักเขาเข้าเต็มทรวง

ต่อเมื่อเราได้แต่งงานกันไปแล้วนั่นเอง ฉันก็ได้ลูกคนแรกเป็นผู้หญิง และมีติดๆ กันอีกสองคน เป็นผู้ชาย รวมแล้ว ฉันมีลูกกับเขาทั้งสิ้น สามคนค่ะทั้งที่ฉันอายุยังไม่ครบยี่สิบปีเสียด้วยซ้ำ ฉันต้องเหน็ดเหนื่อยกับการเลี้ยงลูกชนๆ ที่มีติดต่อกันเป็นลูกโซ่ ทั้งสามคนนี้เป็นอันมาก เพราะอายุก็เพิ่งจะไม่เท่าไหร่ แต่กลับต้องมารับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ในการเป็นแม่คน ผิดกับเพื่อนๆฉันที่สนุกสนานกับชีวิตโสด เดี๋ยวคนโน้นมาจีบคนนี้มาจีบ แล้วก็เก็บเอามาเล่าสู่กันฟังเป็นที่คึกคักโสดเหมือนกับพวกเพื่อนฉัน ป่านนี้ฉันก็คงจะมีความสุขสนุกสนานเช่นเดียวกันแน่ คงจะมีผู้ชายหลายประเภทผ่านเข้ามาให้ฉันเลือกเป็นทิวแถว ในเมื่อฉันก็เป็นผู้หญิงสะสวยค่อนข้างจะเซ็กซี่มากคนหนึ่ง

ขนาดฉันมีผัวแล้วแบบนี้ แต่เวลาไปไหนกับเพื่อนยังมีหนุ่มมาตามจีบตามแซว คิดว่าฉันยังโสดอยู่เรื่อย ทำให้ฉันนึกลำพองใจว่าตัวเองยังคงความงามอยู่มากค่ะ แล้วหันกลับมาดูผัวเรา เมื่อก่อนยี่สิบกว่า แต่ฉันเพิ่งสิบกว่า เขาก็สามสิบกว่า แต่เดี๋ยวนี้

ฉันยี่สิบ เขาก็สามสิบกว่า ความหล่อทั้งหลายก็ร่วงโรยลงไปแทบจะมองไม่เห็นเหลือเค้าไว้อีกเลยประกอบกับเขาต้องทำงานหนักมาเลี้ยงดูครอบครัวเลยดูว่าแก่กว่าวัยไปสักสิบปีได้ค่ะ ใส่รองเท้าแตะเดินหลังโก่ง ๆ ฟันฟางก็หักไปหลายซี่เพราะความทำงานหนักตรากตรำมาตลอด

แต่แทนที่ฉันจะนึกเห็นใจว่าเขายอมลำบากเพื่อลูกเพื่อเมีย แต่ฉันกลับนึกเบื่อหน่าย และหันไปชอบพอหนุ่มหล่อที่มาติดพันฉันมีอยู่คนหนึ่งที่ฉันชอบมากเป็นพิเศษ สมมุติว่าชื่อบุญนะคะ เขาหน้าตาดี พูดหวาน อายุก็ห่างกับฉันสองสามปีเอง

คนเราเมื่อเกิดความเบื่อจุดขึ้นเป็นประกาย เล็ก ๆ ขึ้นในใจ ในไม่ช้าจุด เล็ก ๆ นั้นมันก็จะค่อยขยายใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ จนเราต้องลงมือทำอะไรบางอย่างไปบ้างเพื่อความสบายใจของเราเอง ฉันก็เช่นกันทุกวันนี้ มองหน้าผัวแก่แล้วแทบจะอาเจียน เบื่อลูกเบื่อเต้าไปหมดคิดแค่อยากไปแสวงหาความสุขที่อื่น ที่ไม่มีคนพวกนี้มาเกะกะลูกตา

ฉันเริ่มวางแผนผลักไสผัวไปทำงานอื่นนอกบ้านไกล ๆแบบไปทีละเป็นเดือน ๆ จึงจะกลับครั้งหนึ่ง ส่วนฉันอยู่บ้าน ลูก ๆ ไปโรงเรียนหมดแล้ว ฉันก็เที่ยวแต่งตัวจิ๊จ๊ะตามบ้านเพื่อนเหมือนสาวโสดซิง ๆ และที่สำคัญ ฉันได้แอบนัดพบกับบุญผู้ชายที่มาติดพันฉันได้สะดวกขึ้น

การที่ฉันสามาถผลักดันผัวออกจากบ้านได้บ่อยครั้งเช่นนี้ฉันก็มีความสุขขึ้นทีละน้อย ทำให้ฉันดูเปล่งปลั่งมีน้ำมีนวลขึ้นมาทันตาเห็นเหมือนต้นไม้ได้ปุ๋ยแล้วโตวันโตคืนนั่นแหละค่ะ ปุ๋ยพิเศษสำหรับฉันก็คือ พี่บุญนั่นเอง

พอเห็นหน้าผัวกลับมาบ้านทีไร อารมณ์รื่นรมย์ของฉันก็พลอยจากหายไปแทบไม่เหลือ

ฉันเบื่อและเซ็งขี้หน้าผัวจนต้องทะเลาะกับเขาไม่หยุดหย่อน หาเรื่องติดต่องานไกลไกลบ้านให้เขา ผลที่สุดพี่บุญนั่นแหละที่แอบติดต่องานทำให้ในเขตเขมรให้เขาได้ โดยฉันทำทีเป็นวิ่งเต้นเสียเอง บอกให้แฟนไป เขาก็ยอมไปตามคำแนะนำของฉัน แต่ไปคราวนี้มันไกลมาก ต้องครึ่งปีกลับมาครั้ง แทนที่ฉันจะคิดถึงเขา เพราะขาดพ่อบ้านอยู่ดูแล ฉันกลับกระหยิ่มยิ้มย่องว่าดีเสียอีก ที่เขาจะไปได้ทีละนาน ๆ

พอแฟนฉันไป ฉันก็นัดพี่บุญให้มาพบที่บ้านในตอนกลางคืนที่ลูกหลับสนิทแล้ว เราร่วมรักกันอย่างสุดเหวี่ยง มีความสุขโดยไม่ต้องกลัวว่าผัวฉันจะกลับมารับรู้อะไรทั้งสิ้น

ฉันมีความสุขแบบลับ ๆ กับพี่บุญอยู่สองสามเดือน แล้วก็เกิดโชคร้าย นั่นคือบังเอิญตั้งท้องขึ้นมา ทีแรกฉันไม่รู้ว่าท้องหรอกค่ะ เพราะไม่มีอาการฟ้อง และอีกอย่างเมนส์ฉันมันก็มาไม่ปกติอยู่แล้วบางทีก็หายไปเสียเฉย ๆ สองเดือนจึงจะมาสักที

แต่หนนี้ฉันท้องแล้วจริง ๆ มันก็ปาเข้าไปสามเดือน ฉันกลุ้มใจมาก รีบปรึกษาพี่บุญทันที เขาก็ว่าจะไปหาเงินมา แล้วพาฉันไปอยู่ที่อื่น ให้คอยเขาสักครึ่งเดือน แล้วเขาจะรีบมา ฉันก็เชื่อเขา

แต่ผลสุดท้ายพี่บุญก็ไม่ย้อนกลับมาหาฉันอีก ตามสัญญาที่ให้ไว้นั้นเลย แต่แฟนฉันที่ไปทำงานเขมรกลับมาแทน เขารู้ว่าฉันแอบมีชู้จนตั้งท้อง เขาตบตีฉันอย่างหนัก แบบไม่เคยทำมาก่อนเลย ฉันเจ็บปวดปางตาย แต่ไม่ยักจะแท้งลูก

ฉันเองต้องรับทุกข์จากการกระทำชั่ว ๆ ของตัวเองเรื่อยมา ก็เพราะคิดผิดนอกใจผัวนี่เองค่ะ ท่านผู้อ่าน

หญิงกากี

ระแวงมากเกินไป

เขาว่า คนเราเมื่อรักกันแล้ว ก็ต้องมีความไว้วางใจในกันและกัน อย่าระแวงและปล่อยให้มันเข้ามาเป็นเจ้าครอบครองจิตใจเราจนไม่เป็นตัวของตัวเอง และสร้างความกดดันให้แก่คนรักของเราเปล่าๆ อีกต่างหาก

บางคนอ้างว่าเมื่อรักมากก็ต้องระแวงและหวงแหนมาก ฉันว่าไม่จริงหรอกค่ะ นั่นนะแค่ความคิดเห็นแก่ตัวของคุณเองมากกว่าค่ะอย่างฉันนี่เป็นต้นไงค่ะ

ฉันเป็นคนอุทัยธานีที่บ้านก็ทำการค้า พวกร้านอาหาร จำพวกข้าวแกงบ้าง น้ำหวานอาหารของหวานบ้าง พวกนี้ล่ะค่ะ อาศัยว่าฉันกับพี่สาวมีหน้าตาสะสวย และฝีมือการทำอาหารก็ค่อนข้างดี จึงมีลูกค้าขาประจำมาติดอยู่มากมายหลายคน

ประกอบทั้งทำเลร้านฉันอยู่ใกล้ที่ว่าการศาลากลางจังหวัดด้วยค่ะ พอพักเที่ยงทีล่ะตักแทบจะไม่ทันเลย เพราะลูกค้าที่อำเภอ แถมอยู่ใกล้โรงพยาบาล พวกขาจะก็แยะเข้ามานั่งทานกันแน่นร้านไปหมด เราต้องหาลูกจ้างมาช่วยงานถึงสามสี่คน จากร้านเดิมทีมีแค่ห้องเดียว ก็ต้องขยับขยายไปเป็นสอง และเป็นสามเพิ่มขึ้นอีก

ทีแรกฉันคิดว่าจะช่วยพี่ทำแค่เล่นๆ ไม่จริงจังอะไร อยากทำงานอื่นที่ดีกว่านี้มากกว่า แต่เมื่อมันขายดิบขายดีเป็นเทน้ำเทท่า เหนื่อยยากแค่พักเดียว หลังจากนั้นก็ได้พัก นั่งนับเงินอย่างมีความสุข ฉันจึงเลิกจะดิ้นรนหางานอื่นทำอีก

"เป็นแม่ค้าข้าวแกงอย่างนี้ดีกว่า สบายใจ ไม่ต้องเป็นขี้ปากใคร"

ฉันพูดกับเพื่อนรุ่นเรียนจบมาด้วยกันเช่นนั้น พวกเพื่อนๆ ก็ว่าฉันคิดถูกแล้ว เวลาทำงานมันแยะเลย ทำให้ฉันไม่มีเวลาครุ่นคิดเรื่องฟุ้งเรื่องแฟนอะไรจนกระทั่งฉันได้รู้จักกับปลัดเจมส์ เขาเป็นคนกรุงเทพ แต่ได้คำสั่งมาบรรจุเป็นปลัดใหม่อนาคตไกลที่จังหวัดนี่ค่ะ

ปลัดเจมส์เป็นชายหนุ่มหน้าตาดีเท่ตามสไตล์หนุ่มเม็คอินบางกอกนั่นแหละค่ะ หุ่นสะโอดสะอง หล่อผิวขาวละเอียด แต่งตัวมีคลาส ผิดกับข้าราชการแถวต่างจังหวัดที่วันๆ แต่งยังไงก็ได้ ขอให้ได้สวมไม่อายสัตว์... คือไม่แก้ผ้ามาทำงานก็ใช้ได้แล้ว

แต่สำหรับพี่เจมส์แล้ว ฉันต้องเจอเขาหล่อทุกๆ วัน จากฉันที่เคยเห็นโลกแคบๆ วันต่อวันก็ชักจะกระปรี้กระเปร่าคึกคักขึ้นมาผิดหูผิดตา จนผู้คนทักกันไปตามๆ กัน

"หมู่นี้ แอ๋วดูแต่งตัวสะสวยถึงขึ้นเป็นกอง มีอะไรดีแถวนี้น๊า"

พวกข้าราชการสาวๆ ที่มาทานข้าวร้านฉันพากันแซวแบบนี้ไปตามๆ กันค่ะ ฉันก็เขินอายไปตามประสา แต่ในใจน่ะ นึกชอบปลัดเจมส์คนกรุงขึ้นมาซะติดหนับเสียแล้ว วันไหนไม่ได้เห็นหน้าเขาฉันรู้สึกว่าจะขาดอะไรไปสักอย่าง

เมื่อรัก เราก็ต้องแสดงออกให้เขารู้ซิว่า เรารักเขาชอบเขา มัวมาทำติ๋มๆ อายๆ เดี๋ยวคนก็หยิบชิ้นปลามันไปกินเสียก่อนหรอก ยิ่งปลัดเจมส์หล่อๆ แบบนี้ ยิ่งมีผู้หญิงติดกันกรอ ในที่สุดปลัดเจมส์ก็มีใจให้ฉันบ้าง เขามาคุยกับฉันทุกเย็น ฉันแทบไม่ต้องทำงานทำการอะไรแล้วนั่งคุยกับเขาได้จนถึงค่ำ

พอรัก ฉันก็เร่งให้เขาแต่งงานกับฉันเขาก็บอกว่าเอาไว้ก่อนฉันคอยไม่ไหวเลยแกล้งชวนเขาให้จดทะเบียน เมื่อฉันชวนหลายๆ ครั้งเข้า เขาก็เลยยอมค่ะ พอฉันได้เป็นเจ้าของถูกต้องตามกฎหมายแล้ว คราวนี้ ฉันก็แสดงว่าฉันมีอะไรกับเขา

ในเมื่อฉันก็เป็นสาว เขาก็เป็นหนุ่ม เรื่องจะจดทะเบียนแล้วอยู่กันเฉยๆ โดยไม่มีอะไรเกิดขึ้นนั้น มันก็คงเป็นไปไม่ได้แน่ และฉันก็เต็มใจจะเป็นของเขาด้วยค่ะ เราจึงเป็นสามีภรรยาถูกต้องทุกอย่าง ฉันรู้สึกว่าโลกนี้ช่างมีความสุขเสียจริงๆ

แต่แล้ว ฉันก็รู้สึกว่าปลัดเจมส์ไม่ค่อยจะรักฉันเท่าไหร่ไปไหนมาไหน เวลามีงานเขาเชิญมา ก็มักจะไปคนเดียวไม่ยอมเปิดเผยให้ฉันไปด้วย ฉันก็น้อยอกน้อยใจตามประสาหญิงซิคะ แต่ต่อมามันก็กลายเป็นความหึงหวง หรือว่าเขาจะแอบไปทำตัวเป็นหนุ่มเจ้าชู้แถวงานก็ได้

พอเขาไม่ให้ฉันไป ฉันก็ปล่อยให้เขาไปก่อน แล้วฉันค่อยติดตามเขาไปทีหลัง พอไปถึงก็แสดงตัวเป็นเจ้าของเขาทันที พี่เจมส์ทำหน้าซอบกลค่ะ ฉันก็เลยนึกน้อยใจกลับมาก็พาลทะเลาะกันกับเขาไม่ได้หลับไม่ได้นอนเสียอีก

"พี่เจมส์ไม่รักแอ๋วจริงใช่มั้ย ถึงต้องปิด ๆ บัง ๆ แบบนี้น่ะ อายหรือไงที่จะให้ชาวบ้านรู้ ว่ามีเมียแค่แม่ค้าข้าวแดงธรรมดา"

ฉันหาเรื่องเขา เขาทำหน้า

เหม็นเบื่อ บอกว่าพี่ไม่อาย อยากเปิดเผยนะ ก็เพราะกลัวว่าฉันนั่นแหละที่จะอายชาวบ้านเขา ได้ผัวทั้งทีก็อยู่กันเฉย ๆ ไม่มีการตกแต่ง ให้คนรักรู้ฉันก็บอกว่าไม่สนหรอก ในเมื่อฉันรักของฉัน

ความหึงของฉันมันก็จะมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ พอฉันเห็นเขาเดินคู่มากับใคร ใจมันเต้นเป็นกลองเพล ต้องปรี่เข้าไปคว้าแขนเขาแสดงตัวเลยทันที

คนทั้งอำเภอเขารู้กันทั่วว่าฉันเป็นคนขี้หึงขึ้นสมอง จนไม่มีใครอยากสุงสิงพูดคุยกับพี่เจมส์กันไปหมดแล้ว เพราะเกรงว่าฉันจะไปอาละวาดใส่เกิดเรื่องเกิดราวกันไป พี่เจมสก็บ่น ว่าขืนฉันทำตัวแบบนี้คงจะอยู่กันไม่ได้นาน

ครั้งหนึ่ง ที่เขาหายไปกับกำนันทั้งวันทั้งคืนฉันนอนไม่หลับเพราะรู้ว่า ลูกสาวกำนันนั้นสะสวยกันถึงสามสาว ป่านนี้คงจะถูกกำนันล่อจับไปเป็นลูกเขยเสร็จเขาแล้วกระมัง คิดได้เช่นนั้นแล้ว ฉันก็ไม่สนใจอะไรอีกแล้ว คว้ามอเตอร์ไซด์ได้ก็ห้อตามไปบ้านกำนันซึ่งอยู่ยังตำบลชนบทไปไกลจากตัวจังหวัดตั้งหลายกิโล ทั้งที่เป็นเวลากลางคืนนั้นเอง แต่พอไปถึงฉันก็ไม่เจอเขา เมียกำนันบอกว่า เขาพากันไปจับโจรอยู่ ยังไม่กลับ

รุ่งเช้า เขาจึงพากันกลับมาโดยมีปลัดสามีฉันถูกยิงบาดเจ็บ และกำนันก็ได้รับบาดเจ็บเช่นกัน เขาแสดงความดีใจ เมื่อเห็นใจฉันแม้จะพอรู้ว่าฉันตามหาเขาเพราะความหึงหวงก็ตามที

เราอยู่ด้วยกันมาสามปีแล้วค่ะ มีลูกหนึ่งคน เดี๋ยวนี้ฉันลดความหึงไปตั้งเยอะ เพราะต้องมานั่งดูแลลูกอยู่บ้าน และปลัดก็ขู่ว่า ถ้าฉันยังขี้หึงไม่มีเหตุผลแบบนี้ล่ะก็ เขาจะขอย้ายไปทำงานแถวจังหวัดชายแดนซะเลย ฉันก็กลัวว่าจะต้องเสียเขาไป เลยต้องทำใจให้เข้มแข็งมีเหตุผลไว้ค่ะ

ก็นี่แหละค่ะ คือความขี้หึงสุดยอดของผู้หญิงคนหนึ่ง ที่ธรรมด๊าธรรมดา.

คนขี้หึง

เสียแฟนเพราะงาน

ฉันคิดว่า การกระทำของฉันในเวลานี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องมากที่สุดแล้ว ในยุคที่เงินมีความสำคัญอันดับแรกกว่าสิ่งใดในโลกนี้ทั้งปวงจนกระทั่งฉันลืมนึกไปว่า ชีวิตนี้ พรหมไม่ได้ลิขิตมาเพื่อสิ่งใด ๆมากมายเกินไปกว่าเกิดมาเพื่อชดใช้กรรมจนกว่าจะสิ้นผู้ที่พบสุขมากที่สุดในโลก ก็ผู้ที่นอนสงบนิ่งในโลงแคบ ๆ พอดีกับตัว ไม่ต้องลุกมาดิ้นรนต่อสู้กับสุขสนองทุกข์อีกต่อไป

ในใจฉันเวลานั้น คิดเพียงว่าถ้าฉันทำงานและมีเงินมากที่สุด เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ บั้นปลายชีวิตของฉันก็จะสุขตามจำนวนเงินนั้นเช่นกัน ฉันลืมนึกไปถึงจิตใจคนรักที่เฝ้ารอคอยเวลาว่างจากฉัน ว่าจะมีให้เขาเมื่อใดบ้าง

ทุกครั้งที่เขาชวนฉันไปเที่ยว ถ้าตอนเป็นหนุ่มสาววัยรุ่น ฉันก็อาจจะโอ.เค แต่เมื่อฉันมีงานทำ และเป็นงานประเภทยิ่งทำมากก็ยิ่งได้มาก ไม่จำกัดจำนวน ไม่เลือกชิ้นงาน คำนั้นก็ถูกฉันปฏิเสธแทนเรื่อยมา

"ไม่ว่างหรอก อาทิตย์นี้งานเร่ง ต้องรีบส่งเขาให้ทันไม่งั้นจะถูกเอ็ดได้" ฉันตอบแฟนไปเช่นนั้น จริงๆ แล้วงานฉันมันเริ่มไปเสียหมดล่ะ ถึงฉันจะแล้งทำโอ้เอ้ส่งช้าไปหน่อย ก็ไม่มีใครเขาดุเขาว่าอย่างข้ออ้างที่ฉันพูดหรอก แต่ฉันแกล้งขู่ตัวเองเพื่อเร่งงานออกมาให้ทันตามกำหนด และกำหนดนั้นก็ตัวฉันนี่แหละ ที่เป็นผู้ตั้งเป้าไว้ หาใช่ใครอื่น

"แพร ทำงานน้อย ๆ ลงซะบ้างเถอะ สงสารสุขภาพซะบ้าง มันจะย่ำแย่ลงถ้าเธอมัวแต่ใหมงานหนักอยู่แบบนี้"

รมแฟนฉันกล่าวเตือนอย่างหวังดี แต่ฉันไม่คิดเช่นนั้นหรอก ในเมื่อฉันยังมีอายุน้อย อยู่ในวัยทำงาน ทำการเรื่องอะไรฉันจะใจเสาะล้มป่วยลงง่ายดาย ทีคนอื่นอายุมากกว่าฉันเป็นพะเรอ เขายังสู้ได้ แถมทำมากกว่าฉันทั้งกลางวันกลางคืนเสียอีก

ตราบใดที่ใจฉันยังสู้อยู่ ฉันเชื่อว่า ร่างกายฉันจะต้องสู้ตามใจไปด้วย มันจะไม่ช๊อตอย่างเด็ดขาด ฉันคิดเช่นนั้น ฉันจึงก้มหน้าก้มตาทำงานอย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางคำกล่าวชมของบรรดาเจ้านายผู้ให้งานฉันทำและจ่ายเงินฉันเมื่อฉันส่งงานให้เขา

"คุณทำงานได้ดี และทำได้เร็วทันเวลา คนแบบนี้แหละที่เราต้องการมาร่วมงานกับเราด้วย"

คำพร่ำชมของผู้จ่ายเงินเหล่านั้น ทำให้ฉันปลาบปลื้มใจจนลืมเป็นลืมตาย ก้มหน้าก้มตาทำงานลูกเดียวหนักกว่าปีเก่า

ไม่ว่าปีเก่าหรือปีใหม่ในชีวิตของฉันก็คือการทำงานและงานทุกลมหายใจเข้าออกของฉันมีแต่งานเรื่อยมาไม่ว่าเพื่อนฝูงจะชวนฉันไปสังสรรค์ที่ไหน ฉันจะตอบไปโดยอัตโนมัติ ว่าไม่ว่าง เพราะมีงานคั่งค้าง เพื่อนพากันเบะหน้า หาว่าฉันบ้างาน แต่ฉันก็มีของฝากไปแทน นั่นคือเงินช่วยแทนตัวฉันนั่นเอง

ฉันไม่ใช่คนขี้เหนียวแบบทำแล้วเก็บ ๆ ท่าเดียว แต่ฉันต้องการทำงานเพื่อพิสูจน์คุณค่าความเป็นฉันว่า ถึงฉันจะเป็นผู้หญิงตัวเล็ก ๆ แค่นี้ แต่ฉันก็มีความสามารถไม่แพ้ผู้ชายอกสามศอกทั้งหลาย แถมมีความรับผิดชอบละเอียดมากมายกว่าอีกต่างหาก

บางครั้งที่รมเปรยว่าฉันมุทำงานเกินไป จนไม่มีเวลาย่อยไปหาความสุขให้กับเขาบ้างเลย

"โถ รมจ๋า ที่แพรมุทำงานนี่นะก็เพราะอยากเก็บเงินไว้สร้างฐานะให้เราและครอบครัวของเราในวันหน้าหรอกจ๊ะ แพรไม่ได้ทำเพื่อคนอื่นสักหน่อย ทำไมต้องงอนด้วย"

ฉันจะให้เหตุผลเขาไปเช่นนั้น ฉันอ่านสายตาเขาไม่ออก แต่ในจิตใจส่วนลึกแล้ว ฉันรักรมมาก เขาเป็นคนดีที่เข้าอกเข้าใจฉันมากกว่าใครเพื่อนแม้แต่เพื่อนฝูงก็ยังไม่เคยมีใครเข้าใจฉันเท่ากับเขาได้

ขณะที่ฉันต้องก้มหน้าก้มตาทำงานอยู่บนโต๊ะ แต่รมก็มีเวลาพอจะมานั่งดูเป็นเพื่อนฉัน คอยให้กำลังใจและคอยชี้แนะนำ ทำอาหารกลางวันให้ฉันกิน เขาเป็นเพื่อนฉันในยามที่ฉันเหงา ว้าเหว่และต้องการเพื่อนมากที่สุด

แต่กับคนอื่นแล้ว แค่เขามานั่งจับเจ่าดูฉันก้มหน้าก้มตาทำงานชั่วโมงเดียวก็หาวหวอด เผ่นกลับไปเป็นแถว และไม่เคยโผล่หน้ามานั่งดูฉันบ้ากับงานอีกเลย อย่างมากก็แค่เห็นหน้าและทักกันคำสองคำ ฉันก็ต้องรีบจ้ำอ้าวกลับมานั่งก้มหน้าก้มตาเคร่งเครียดกับงานต่อไปอีก

ดังนั้นฉันจึงรักเขามาก แทบจะขาดเขาไม่ได้ ถ้าไม่ได้เห็นหน้าเขาแล้ว

มันหงุดหงิด จนต้องขี่รถไปหาเขาที่บ้าน แต่แค่ได้คุยแปล๊บเดียวก็ต้องรีบกลับ เพราะห่วงงานที่ยังค้างคาอยู่บนโต๊ะยังไม่แล้วเสร็จนั่นเอง

คิดดูแล้วกัน ว่าฉันงกงานแค่ไหน ขนาดฉันจะคุยกับใคร ฉันจะต้องเหลือบตามองนาฬิกาว่า ตอนที่เริ่มคุยมันเวลาเท่าไหร่ แล้วตั้งไว้ในใจเลยว่าฉันจะคุยได้แค่เข็มนาฬิกาชี้เลยนั้นก็ต้องหันกลับมาหางานอีก

จากที่เคยมีรมนั่งดูฉันทำงาน หากับข้าวกลางวันให้ฉันกินในวันหยุดงานของเขาแล้วเรียกฉันทาน ดูแลฉันทุกอย่าง เขาก็ค่อยห่างหายไปจากชีวิตฉันทีละน้อย ๆ ฉันเหงาจนต้องเป็นฝ่ายไปหาเขาที่บ้าน แต่ก็ทราบว่าเขาไม่อยู่บ้านประจำ

รมหายไปไหน ทำไมเขาไม่มาหาฉันเช่นเคย และทำไมเขาไม่อยู่บ้านด้วย มันเป็นคำถามที่ทรมานใจฉันเรื่อยมา ฉันจำใจวางงานที่คั่งค้างไม่มีวันจบสิ้นลงชั่วคราว และติดตามหาตัวเขา แต่เมื่อได้พบ ฉันก็แทบสิ้นแรงหมดกำลังใจ

เพราะรมกำลังเคล้าคลออยู่กับหญิงสาวหน้าน่ารัก ท่าทางร่าเริงมองโลกในแง่ดีคนหนึ่งอย่างหวานซึ้ง เขาเห็นฉันเขาก็ทำหน้าซอบกล แต่ก็พาผู้หญิงคนนั้นเข้ามาแนะนำว่าเป็นแฟนเขาเอง และกำลังจะแต่งงานกันแล้ว

ฉันแทบบ้าและแทบตาย เมื่อรู้เช่นนั้น มันหมดแรง อ่อนเปลี้ยไปหมด งานที่ฉันเคยปล้ำทำกับมือถูกวางค้างอยู่บนโต๊ะ ฉันหมดแรงจะทำมันต่อไป ไม่สนใจตัวเลขจำนวนเงินที่จะได้เมื่อทำส่งเจ้านายอีก

ในเมื่อเงินที่ฉันอุตส่าห์ทำเพื่อสร้างครอบครัวอันถาวรนั้น มันไม่มีค่าสำหรับรมอีกต่อไป แล้วฉันจะปล้ำทำมันอีกเพื่อใครกัน

ฉันวันนี้ จึงมีชีวิตอยู่ไปวัน ๆ มองโลกอย่างซังกะตาย เพราะไม่มีคนรักและเข้าใจฉันแม้แต่คนเดียว

ประชาชนคานทอง

อย่าไว้ใจทาง อย่าวางใจคนสมัยใหม่

ที่ฉันพูดไว้อย่างนั้น ก็เพราะมันเป็นแบบที่ฉันว่าจริง ๆ ค่ะ ผู้คนสมัยนี้ไว้ใจกันยาก บางคนก็เลวกว่าที่เราคิดไว้ตั้งมากมาย และใครก็เอาผิดกับเขาไม่ได้ แม้แต่นรกยังไม่เปิดประตูต้อนรับเลย คิดดูเอาเอง ว่าคนประเภทนี้เลวทรามแค่ไหน

ฉันเองในวัยสาวรุ่นก็เจอคนหน้าซื่อใจคดยิ่งกว่าลำน้ำมาแล้วแทบจะปลีกตัวหนีออกมาไม่พ้น และต้องตกเป็นทาสของมันไปตลอดชีวิต ถ้าฉันไม่ฆ่ามัน ฉันก็คงต้องทนทุกข์ไปตลอดกาลดีแต่ว่า มันไปทำความผิดไว้กับคนหลาย ๆ คนที่เขาต้องดิ้นรนหาทางออก และชิงฆ่ามันเสียก่อนมิฉะนั้น ฉันนี่แหละ ที่จะฆ่าเขาตายเสียแล้ว

ฉันเป็นลูกสาวนายทหารคนหนึ่ง ซึ่งมียศถึงพันเอก และแน่นอนพ่อฉันย่อมมีสิทธิติดนายพลก่อนจะเกษียณอายุราชการแน่ค่ะ และมีผู้คนนับหน้าถือตาอยู่มากมายทั่ว ๆ ไป ฉันในฐานะลูกสาวคนเดียวก็พลอยมีเอี่ยวไปกับคุณพ่อด้วย

ส่วนคุณแม่นั้น พวกทหารยศน้อยเขาก็เรียกกันว่า คุณนาย คุณนายจนติดปาก ตั้งแต่ฉันจำความได้ ฉันก็ได้ยินคนเรียกขานแม่ว่าแบบนั้นเรื่อยมาตลอดแล้ว คุณแม่ฉันมีลูกสามคน เป็นชายซะสอง ส่วนฉันเป็นคนกลางนั้นเป็นหญิง คุณพ่อถึงจะเป็นนายทหารใหญ่ก็จริงแต่กับลูกแล้วโดยเฉพาะลูกสาว คุณพ่อรักถนอมกล่อมเกลี้ยง และสุภาพนุ่มนวลกับฉันมากแทบจะเป็นคนละคนกับเวลาทำงานเลยค่ะ

ฉันจึงเติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณค่า มีผู้คนห้อมล้อมมากมาย ใคร ๆ ก็เรียกฉันว่า น้องอิง เพราะฉันชื่อจริงว่า อิงอรค่ะ ชื่อเล่น ๆ ก็เลยเรียกกันสั้น ๆ ว่าน้องอิงเรื่อยมา

เวลาฉันไปโรงเรียน ก็มีพลทหารขับรถไปส่งถึงที่ หรือไม่ก็คุณพ่อคุณแม่บ้างขับไปส่ง ถ้าไม่ว่างก็ไปกับพลทหาร ไม่เคยขึ้นรถบัสทหารแบบลูกทหารอื่น ๆ เขาหรอกค่ะ ฉันจึงค่อนข้างจะอืดอาดไม่รีบเร่งทำเวลาอะไรนัก

ชีวิตของฉันก็อยู่ดีมีสุขเรื่อยมาจนถึงชั้นมัธยมปลาย ที่ฉันเรียนหนังสือ คุณพ่อและคุณแม่มีธุรกิจการงานเพิ่มขึ้น เพราะคุณแม่กำลังทำคะแนนจะเป็นคุณหญิง ส่วนคุณพ่อก็

หมายใจจะได้เลื่อนยศเป็นนายพลกับเขาเสียที อีกอย่าง ท่านอาจจะแลเห็นว่า บัดนี้ลูกของท่านก็ได้เติบใตเป็นผู้ใหญ่ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้กันหมด ไม่มีอะไรน่าห่วงใยนัก

ดังนั้นฉันจึงต้องไปโรงเรียนกับพลทหารอยู่เนือง ๆ ค่ะ แต่คุณพ่อก็มีลูกน้องสนิท ๆ เช่น จ่ามิตร จ่าแมนมาคอยดูแลรับส่งฉันในบางครั้งฉันจึงกลับกับใคร ๆ ทั่วไปไม่เลือกคน และไม่คิดฉงนใจ ว่าใครจะมีเล่ห์เหลี่ยมอะไรกับฉันบ้าง เพราะทุกคนก็คือคนสนิทของคุณพ่อที่ฉันเห็นหน้าคุ้นตา

มานานเนกาเลแล้ว

จนฉันจบม. 6 เข้าเรียนต่อพาณิชย์ในตัวจังหวัดนั่นแหละค่ะ มันจึงเกิดเรื่องเลวร้ายขึ้นวันหนึ่งที่เลิกเรียน และจ่าแมน ซึ่งเป็นลูกน้องของคุณพ่อขับรถปิคอัพมาดักคอยรับฉันหน้าวิทยาลัย เขาบอกว่าคุณพ่อสั่งให้เขามารับฉันกลับบ้าน

ฉันก็ไม่คิดอะไร นั่งรถคู่กับเขากลับ แต่อยู่ดี ๆ ก็มีอาการจะเป็นลมขึ้น เมื่อจ่าแมนใช้ผ้าโปะมาที่จมูกฉันและสิ้นสติไปในทันทีนั้นเอง

ฉันมารู้สึกตัวก็ต่อเมื่อเวลาล่วงเลยผ่านไปนานเท่าไหร่ไม่ทราบได้ แต่ก็ต้องตกใจมากเมื่อรับรู้ว่า ร่างกายฉันนอนตัวเปล่าเปลือยล่อนจ้อนไปทั้งตัว และมีร่างจ่าแมนนอนยิ้ม ๆ มองฉันด้วยสายตาโลมเลียมอยู่ก่อนแล้ว

ฉันตกใจมาก รีบผลุนผลันลุกขึ้นนั่ง เขาก็โถมตัวเข้ามากอดรัดฉันอยู่วุ่นวาย ฉันดิ้นรนเท่าที่เรี่ยวแรงจะพอมี แต่ก็สู้ไม่ได้ ฉันจึงถูกเขาข่มขืนแต่ภายในร่างกายฉันมันเจ็บปวดขัด ๆ อยู่ก่อนหน้าที่จ่าแมนจะยัดเยียดความสกปรกให้ฉันเวลานั้น ฉันคิดได้ทันที ว่าตอนที่ฉันไม่รู้สึกตัว จ่าแมนคงจะลงมือข่มขืนฉันไปแล้วครั้งหนึ่งแน่ ๆ

เมื่อเขาสำเร็จความใคร่แล้วฉันก็ได้แค่ร้องไห้น้ำตาแทบจะเป็นสายเลือดด้วยความเสียใจและเสียดายความสาว คิดไม่ถึงว่าเขาจะเลวทรามทำกับฉันได้ขนาดนี้ ทั้งที่พ่อและแม่ฉันก็ดีให้ความเมตตาต่อเขามาโดยตลอดนานแค่ไหนแล้ว

จ่าแมนเข้ามากอด ลูบไล้ร่างกายของฉัน ฉันปัดมือเขาไปอย่างขยะแขยงรังเกียจ เขาหัวเราะร่า บอกว่าทุกภาพที่เขาทำอะไรกับฉันไว้นั้น

เขาถ่ายเป็นภาพไว้หมดแล้ว เสียฟิล์มไปตั้งสองสามม้วน ถ้าฉันขัดใจเขาเขาจะเอาภาพพวกนี้ไปเผยแพร่กระจายให้รู้ทั้งกองพันเลย พ่อและแม่ฉันรวมทั้งฉันจะต้องเสียชื่อ หมดอนาคตก็หนนี้แหละ

ฉันได้ฟังถึงกับตะลึง นึกไม่ถึงว่าจ่าแมนจะกลายเป็นคนเลวทรามเหมือนไอ้วายร้ายได้แยบยลขนาดนี้ เขาหยิบฟิล์มที่ถ่ายไว้แล้ว และกล้องมาอวดฉัน ฉันแน่ใจว่าจ่าแมนต้องทำอย่างที่ปากพูดไว้จริงแน่นอน

ฉันไม่อาจจะทำอะไรเขาได้เลย จะบอกให้พ่อรู้ก็เกรงว่าท่านจะเสียใจผิดหวังในตัวฉัน จนพาลทำอะไรผิดลงไปได้ ฉันไม่ทราบว่าจะเอาเรื่องทึกลัดกลุ้มนี้ไปเล่าระบายให้ใครฟัง หรือขอความเห็น ข้อเสนอแนะจากใครดี จึงได้แต่เก็บกดไว้เพียงคนเดียวเรื่อยมา

จ่าแมนยิ่งได้ใจ เขาขู่เข็ญฉันโดยใช้รูปภาพอัปรีย์ที่เขาได้ถ่ายเอาไว้มาขู่ให้ฉันกลัว แล้วพาฉันไปข่มขืนมาไม่ทราบว่ากี่ครั้งหน ฉันเองก็ไม่อาจจะบ่ายเบี่ยงได้ เพราะเกรงว่าเขาจะทำอย่างที่ปากขู่ไว้จริง ๆ

ฉันกลุ้มมาก แทบจะฆ่าตัวตายเสียรู้แล้วรู้รอดไป จากเด็กสาวที่ร่าเริงแจ่มใสมองโลกในแง่ดี กลายเป็นเด็กสาวเศร้าซึมเหม่อ และหวาดระแวงคลางแคลงใจกลัวอะไรต่อมิอะไรไปเสียหมด

ฉันถูกบังคับขืนใจอยู่แบบนี้มาร่วมปี จนฉันทนแทบไม่ไหว คิดในใจว่าจะต้องฆ่าผู้ชายเลวคนนี้ทิ้ง ส่วนอนาคตตัวเองจะดับวุบอย่างไรก็ยอม

ฉันเฝ้าคิดถึงปืนที่คุณพ่อเก็บไว้ในห้องนอน มันมีมากมายหลายกระบอกด้วยกัน ฉันจะโขมยไปยิงจ่าแมนสักกระบอกหนึ่งก็คงไม่ยากนัก

แต่ยังไม่ทันที่ฉันจะลงมือทำตามความคิดนั้น จ่าแมนก็ด่วนมาตายเพราะถูกผู้หญิงยิงตายเสียก่อน ด้วยเหตุชู้สาว ที่จ่าแมนเที่ยวสร้างบาปกรรมไว้กับผู้หญิงหลายต่อหลายคน

ฉันหายใจโล่งอก เหมือนพ้นนรกร้ายขึ้นมาเป็นผู้เป็นคนได้แล้ว ฉันไม่ต้องเป็นผู้ร้ายฆ่าคนตายเพราะบาปนั้นมันตามสนองผู้ก่อเสียก่อน นึกสงสารก็แต่ผู้หญิงคนนั้นที่ต้องติดคุกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เธอก็สร้างบุญโดยทำให้ผู้หญิงอีกหลายคนที่ตกเป็นเหยื่อสวาทพ้นกรรม

เหยื่อสาว

เมียผมเป็นนักร้อง

ผมรู้สึกเป็นเกียรติมากครับ ที่ได้ส่งเรื่องมาร่วมเล่าความย้อนหลังประวัติชีวิตเสี้ยวหนึ่งของความเป็นผมให้ท่านผู้อ่านท่านชายได้อ่านไว้ว่า เรื่องการไว้ใจลูกเมียมากเกินไปนั้น ก็อาจจะนำความเสียอกเสียใจมาให้ท่านในภายหลังจนยากแก่การแก้ไขได้ในที่สุดนะครับ

ดังนั้น ผมจึงหวังเป็นอย่างมากว่าเรื่องของผมจะได้ลงใน *"บทเรียนสอนรัก"* สักเรื่องหนึ่ง เพื่อเตือนใจเพื่อนชายสักเล็กน้อยครับ

ผมเป็นคนกุมภวาปี ก็อุดรธานีทางภาคอีสานที่ว่าแห้งแล้งกันดารหนักทุก ๆ ปีนี่แหละครับ และด้วยความแห้งแล้งของบ้านเมืองนี่เอง ผมจึงต้องชวนเมียรักคือสำราญเข้ากรุงหวังหางานใหม่ที่ดีกว่าทำดีกว่าจะดักดานทำไร่ไถนาแต่ไม่ได้ผลกันต่อ

ตอนนั้นผมเพิ่งจะมีอายุแค่สามสิบปีเองครับ ส่วนสำราญเมียผมก็เพิ่งจะยี่สิบเอ็ดกว่า ๆ ยังสะสวยอยู่มาก มองเผิน ๆ แล้วไม่มีใครดูออกว่าเธอผ่านการมีลูกมีผัวมาแล้ว *(อ้อ ลูกยังไม่มีครับ มีแต่ผัวคือผมสิ่งเดียว)*

สำราญเป็นคนสวยมาก ผิวละเอียด ขาวอมชมพู ตาโต และดั้งก็ไม่แบนราบเหมือนสาวอีสานทั้งหลายเขาเป็นกันจนกลายเป็นเอกลักษณ์ ผิดกับผมที่ขี้ริ้วขี้เหร่ ไม่หล่อไม่เหลา ตัวก็ดำ ผมก็หยิก ใคร ๆ ก็หยอกว่าผมคล้ายเงาะป่าหลงถิ่นมาอยู่ในกรุงเทพกันทั้งนั้น

ดังที่ผมเล่ามานี้ คุณผู้อ่านคงจะมองเห็นความแตกต่างระหว่างผมกับเมียจนชัดเจนใช่มั้ยครับ แต่ผมรักเมียผมมาก สำราญเองก็รักผมไม่ใช่น้อยเช่นกัน เมื่อเราเข้ากรุงเทพ งานแรกที่เราได้ทำคือ ก่อสร้าง โดยอยู่บ้านพักก่อสร้างเสร็จสรรพ ไม่ต้องเร่ไปหาบ้านเช่าอยู่ให้สิ้นเปลืองเงินทองไปเปล่า ๆ

ลำพังผมนั้น ทำงานหนักได้ทุกอย่างไม่เลือก แต่สงสารสำราญที่เธอไม่เคยลำบากมากขนาดนี้ มือไม้แตกยับ โดนปูนกัดขาเป็นผื่นคันคะเนอ เพราะผิวเธออ่อนบอบบาง

"แดงเอ๊ย เอ็งไม่น่า ให้เมียทำงานลำบากแบบนี้หรอก ท่าทางเมียเอ็งมันจะไม่เคยลำบากยากแค้นขนาดนี้มาก่อน"

หัวหน้าคนงานเปรยอย่างสงสารสำราญขึ้นกับผม ผมเองก็สงสารเมียเหมือนกัน ดังนั้น ผมจึงคุยกับเธอในวันหนึ่งว่า ถ้าสำราญเหนื่อยมาก ทำไม่ไหวก็หยุดพักซะ พี่จะทำคนเดียว แต่เธอก็บอกว่าเธอทนไหว จะช่วยผมทำงานเก็บเงินไว้แล้วกลับบ้านเรา ผมได้ฟังก็ชื่นใจเป็นอันมาก

เราสองคนผัวเมียยังคงช่วยกันทำงานที่ก่อสร้างแห่งนี้ต่อไปได้อีกสองสามเดือน สำราญก็ไม่สบายล้มป่วยลงนั่นเอง ผมจึงให้เธอหยุดทำงานหนักอย่างนี้เสียที แต่มันก็แย่ตรงที่การเงินจากที่เคยทำสองคนมาเหลือทำคนเดียวก็ไม่พอใช้พอจ่ายเช่นเคย

ดังนั้น สำราญจึงออกหางานทำใหม่ แล้วก็ได้ นั่นคือ ห้องอาหารแห่งหนึ่งแถวละแวกนั้นนั่นเอง โดยเป็นสาวเสริพกินเงินเดือนและเงินทิปของที่นั่น เดือนหนึ่งก็ได้หลายตังค์ครับ แม้จะน้อยกว่าก่อสร้างหน่อยแต่ก็ไม่หนักหนาเท่า

"ระวังนะ ไอ้แดง เมียสวย ๆ แต่เอ็งปล่อยให้ไปทำงานกลางคืนเดี๋ยวมันจะใจแตก"

หัวหน้าคนพูดแบบเปรย ๆ เตือนผม แต่ผมไม่คิดหรอกครับ ว่าสำราญจะเป็นหญิงชนิดนั้นในเมื่อเรารักและเข้าใจกันมากที่สุด ผมจึงไม่คิดระแวงแคลงใจเธอเลย พอเที่ยงคืนก็ตื่นไปคอยรับเธอที่ห้องอาหาร

เรายังคงมีความสุขกันดีต่อไปจนกระทั่งเธอเปลี่ยนหน้าที่ใหม่ เป็นนักร้อง เพราะเจ้าของเขาเห็นหน่วยก้านเธอดีและลุ้มเสียงก็ใช้ได้ สำราญชวนผมออกไปหาบ้านเช่าอยู่ต่างหากแทนที่จะอยู่บ้านพักก่อสร้างกันต่อไปซึ่งผมก็ทำตามความต้องการของเธอ

แค่เวลาสี่เดือนที่สำราญกลายเป็นนักร้องไปแล้วเธอก็เริ่มจะเปลี่ยนไปจากเดิม จากคนที่ไม่เคยรู้จักการแต่งเนื้อแต่งตัวหรูหราสวยงามก็เริ่มพิถีพิถันดูแลตัวเองขึ้น ใช้แต่ของมียี่ห้อดี ๆ และแพง ๆ

ผมเตือนเธอว่าให้เพลา ๆ เรื่องการแต่งตัวลงซะบ้าง เพราะเราต้องการมาทำงานเก็บเงินเก็บทองไปบ้านไม่ใช่จะมาหลงชีวิตกรุงเทพฯไม่กลับ เธอก็เถียงว่าการเป็นนักร้องมันก็ต้องแต่งตัวสวย ๆ ไม่งั้นแขกที่ไหนจะมาติดล่ะ

สำราญกลายเป็นคนหัวแข็งเถียงผมทุกคำ บางครั้งก็ถึงกับตวาดใส่อย่างกราดเกรี้ยวมองไม่เห็นคุณค่าผมไปเสียแล้ว ผมได้แต่เสียใจกับการเปลี่ยนแปลงแบบนี้ของเธอ เมื่อก่อนผมเคยไปรับเธอยังที่ทำงานแต่เวลานี้สำราญกลับบอกว่าไม่ต้องไปแล้วเธอจะกลับของเธอเองได้ และในบางคืนก็ไม่กลับเลย โดยบอกว่านอนที่ห้องอาหารนั่นแหละ ขี้เกียจกลับมันดึกแล้ว และง่วงนอนมากด้วย

ผมกลุ้มใจมากกับอาการเปลี่ยนไปของเธอ ที่หน้ามือมาพลิกผันเป็นหลังมือแบบนี้ เพื่อนเขาก็บอกว่าทำไมไม่ลองตามไปดูบ้างว่าเธอทำงานแบบไหนกันแน่ ระหว่างที่เธอทำงานนั่นแหละ

แล้วผมก็ได้เห็นได้รู้กับตา ว่าสำราญทำงานในนั้นยังไงบ้าง เธอกำลังนั่งคุยกับผู้ชายที่โต๊ะ ท่าทีเธอจะพะเน้าพะนอเขามาก รินเหล้าให้ดื่มแถมยังยื่นหน้าไปจูบกับเขาอีก ผมเห็นแล้วแทบจะผวาเข้าไปตบตีเธอให้สมกับความเจ็บปวดและคับแค้นใจ แต่ก็ยับยั้งไว้ได้ คิดว่าเธอกลับบ้านคืนนี้จะต้องพูดกันหน่อย บางทีผมจะขอร้องให้เธอเลิกทำงานนี้เลยก็ได้

แต่ปรากฏว่า คืนนั้น ผมเห็นเมียผมขึ้นรถไปกับ ผู้ชายคนนั้น เป็นรถเก๋งคันงามหรูหรามาก แต่เธอไม่เห็นผมหรอกครับ เพราะซุ่มอยู่ในเงามืด

วันรุ่งขึ้นทั้งวัน ที่ผมคอยการกลับมาบ้านของสำราญ แต่เธอก็ไม่กลับ หายไปทั้งคืนทั้งวันถึงสองคืนจึงกลับมา ท่าทางสดชื่นมาก ผมถามเธอทันทีว่าหายไปไหนมา เธอว่าไปเที่ยวกับเพื่อน ผมถามอีกว่า ผู้หญิงหรือผู้ชาย เธอก็บอกว่า ผู้หญิง เท่านั้นเอง ผมตบเธอผัวะเลยทันที

ผมว่า ผมเห็นตลอดเวลาว่าเธอทำอะไรกับใครบ้างในคืนนั้น อย่ามาโกหกกันเสียให้ยากเลย เธอโกรธผมมาก เก็บเสื้อผ้าสามสี่ชุดแล้วผลุนผลันออกจากบ้านเช่าไปเลยทันที

หลังจากนั้นมา สำราญก็ไม่เคยโผล่หน้ากลับมาหาผมที่บ้านเช่าหลังนี้อีกเลย ผมตามไปที่ห้องอาหารที่เธอร้องเพลงก็ไม่เจอเธอแม้แต่เงา ผู้จัดการบอกว่าเธอลาออกไปแล้ว

ผมภาวนาว่าเธอจะกลับมาหาผม และผมจะอภัยให้เธอทุกอย่าง เพราะผมรักเธอมาก แต่คำภาวนาอธิษฐานของผมก็ไม่เคยเป็นจริงได้เลย ผมจึงต้องซมซานกลับบ้านที่อุดร ไม่มีแก่จิตแก่ใจจะอยู่มันต่อไปอีกแล้วล่ะครับ กรุงเทพ

ผู้ถูกทรยศรัก

แม่เลี้ยงผู้ใจดี

เพื่อนผู้อ่าน *"ผู้อ่านเล่ามา"* ทั้งหลาย อาจเคยได้ยินแต่คำว่า แม่เลี้ยงใจร้ายจากปากเพื่อนผู้รับทุกข์จากการมีแม่เลี้ยงกันทั้งสิ้น

แต่ของฉันมันออกจะแตกต่างไปจากลูกเลี้ยงที่พากันโอดครวญอยู่มาก เพราะแม่เลี้ยงของฉันนั้นเป็นคนมีเมตตาปรานีต่อเด็กอ่อนวัยกว่า ทำให้ลูกเลี้ยงที่แสนเกลียดชังขี้หน้าเพราะตั้งป้อมเอาไว้แล้วว่า คนที่จะมาทำหน้าที่แม่เลี้ยง หรือเมียใหม่ของพ่อนั้น จะต้องใจร้ายไม่ผิดกับแม่มดอย่างแน่นอน

ฉันจึงอยากจะบอกเพื่อนผู้อ่านว่า คนในโลกนี้ มีทั้งดีและเลวปะปนกันจนเราต้องใช้เวลาแยกแยะอยู่นานกว่าจะลงความเห็นได้ บางคนหน้าซื่อแต่ใจคด คบหาด้วยไม่ได้ก็มีแยะ แต่บางคนดูกะล่อน เกกมะเหรก น้ำใสใจจริงกลับเป็นมีน้ำใจโอบอ้อมอารีย์ก็มีออกถมเถไปค่ะ เพื่อนผู้อ่าน

ฉันเป็นลูกสาวของข้าราชการกินเงินเดือนคนหนึ่ง อยู่ในจังหวัดอยุธยา คุณพ่อเลิกร้างกับคุณแม่เพราะมีเรื่องไม่เข้าใจกัน นัยว่าคุณพ่อไปติดผู้หญิงใหม่จนแม่ทนไม่ไหวเลยต้องขอเลิกร้างด้วย ส่วนฉันผู้เป็นลูกสาวนั้นก็ต้องมาอยู่กับคุณพ่อที่จังหวัดนี้

ตอนนั้นฉันยังเด็กอายุแค่แปดเก้าขวบ แต่ก็พอจะเข้าใจว่า การจะมีแค่พ่อหรือแม่แค่คนเดียวนั้น มันว้าเหว่เงียบเหงาไม่สมประกอบเท่ากับครอบครัวที่เขาอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาแม้จะยากจนข้นแค้นกัดก้อนเกลือกินไปสักนิด แต่ก็มีความสุขกว่าฉันมากนัก

แต่ฉันก็ยังมองไม่เห็นว่าพ่อจะสำมะเรเทเมาติดผู้หญิงเจ้าชู้อย่างที่แม่ว่าเลย เพราะพอเลิกงาน พ่อก็จะรับฉันกลับจากโรงเรียนกลับบ้านทำกับข้าว ดูแลฉันทุกอย่าง ไม่เคยทิ้งขว้างฉันให้อยู่คนเดียว แต่ตัวเองไปเที่ยวหาความสนุกลำพัง จนกระทั่งฉันเติบโตอายุได้สิบห้าปี คุณพ่อก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

บางที คุณพ่อก็พาหญิงสาววัยสามสิบกว่าๆ เข้ามาบ้าน มาทำกับข้าวและมาพูดคุยกับฉันอยู่นานจนมืดค่ำจึงจะกลับไป โดยมีคุณพ่อไปส่ง และในวัยหยุดเสาร์อาทิตย์ท่านก็จะพามาเที่ยวที่บ้าน อยู่เป็นวันๆ เลยทีเดียวค่ะ

สมมุติว่า ผู้หญิงคนนี้ชื่อรัชนีนะคะ เธอเองก็มีงานทำประจำเช่นกัน คือเธอทำงานแบงค์แห่งหนึ่งในตัวจังหวัดนั่นเองค่ะ

ท่าทางของคุณน้ารัชนีที่ฉันเห็นนั้นดูเป็นคนดี มีใจโอบอ้าอมอารีย์ต่อผู้คนทั้งหลาย เรียกว่ามีเมตตา

นั่นเอง ฉันเองก็รู้สึกนิยมชมชื่นในตัวเธออยู่บ้างเหมือนกันแต่แรก

"รู้มั๊ย ยายแจง คุณพ่อเธอกำลังจะมีแม่ใหม่แล้วนะ"

เพื่อนข้างบ้านเขากระเซ้าฉันในวันหนึ่งเช่นนั้น ฉันได้ฟังก็งงๆ ว่าอะไรกัน ตัวฉันเองแท้ๆ ยังไม่รู้เรื่องนี้เลยสักนิด

"ก็คุณน้ารัชนีที่หมั่นมาเที่ยวบ้านเธอพร้อมกับคุณพ่อเธอไงล่ะ"

ฉันรู้สึกตกใจที่ได้ยินแบบนั้น หลังจากนั้นมา ฉันก็เฝ้าจับผิดดูอา

การผิดปกติของคุณพ่อที่แสดงออกต่อน้ารัชนี ฉันรู้สึกว่าพ่อจะเอาอกเอาใจเธอมาก มาทานข้าวด้วยกันที่บ้านท่านก็ตักกับข้าวให้ ช่วยรินน้ำ และอะไรอีกหลายอย่างที่ดูแล้วรู้สึกว่ามันจะพิเศษกว่าเพื่อนธรรมดา

ฉันเริ่มหนักใจต่อการจะมีแม่ใหม่ ที่เป็นคนแปลกหน้า ซึ่งแน่ล่ะคุณพ่อจะต้องรักฉันน้อยลงไป แบ่งความรักไปให้กับเมียใหม่ที่เข้ามาอยู่ร่วมบ้าน จากที่เคยมีฉันและท่านแค่สองคนก็จะเพิ่มขึ้นเป็นสาม บางทีน้ารัชนีเกิดตั้งท้องขึ้นมา มันก็จะกลายเป็นสี่ เป็นห้า ฉันก็กลายเป็นหมาหัวเน่าไม่มีใครสนใจอีกเลย

ฉันนึกเกลียดชังขี้หน้าน้ารัชนีขึ้นมาเฉย ๆ และแสดงออกนอกสีหน้าเวลาเธอมาฉันก็จะเลี่ยงไปเสีย ไม่ยอมอยู่พบหน้าพูดคุยกับเธอเช่นเคยหรือไม่ก็วางปึ่งแสดงอาการไม่พอใจเสียเลย ซึ่งคุณพ่อก็ตำหนิว่าฉันทำตัวน่าเกลียด จะเสียถึงท่านได้

และไม่นานนัก คุณพ่อก็แต่งงานใหม่กับน้ารัชนีเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมาจริ ๆ จัง ๆ คนที่เสียใจต้องแอบหลั่งน้ำตาในวันแต่งงานมีความสุขของท่านก็คือฉันนั่นเอง ไม่มีใครสนใจต่อฉันอีกเลยแม้นิดเดียว ฉันกลายเป็นส่วนเกินที่ไม่มีใครมอง

ฉันกับแม่เลี้ยงกลายเป็นคนไม่กินเส้นกันไปเสียแล้ว ไม่ยอมพูดจากับเธอเลยแม้เธอจะถามอะไรต่อมิอะไรมากมาย ฉันก็ไม่ตอบ แม้คุณพ่อจะอธิบายหลายสิ่งฉันก็ทำตัวเป็นเด็กเข้าใจยากเสียงั้นแหละจนท่านดุใส่ฉัน น้ารัชนีก็คอยปลอบและดึงท่านว่าดุแบบนี้ไม่ดี ต้องค่อย ๆ ชี้แนะกันไปทีละน้อย

บ้านไม่ใช่วิมานของฉันอีกต่อไปแล้ว ฉันเริ่มไม่อยากกลับบ้านเพราะกลับไปก็ต้องเห็นกับแม่เลี้ยงนั่งเคียงกันจู๋จี๋กันอย่างมีความสุข ฉันแสลงใจกับภาพนั้นทุก ๆ ครั้งที่ได้เห็น

ความเกลียดชังเริ่มเกาะกร่อนใจฉันให้กลั่นแกล้งเธอ โดยแอบเอาเสื้อผ้าชุดสวยที่เธอซักแล้วตากหลังบ้านเอาไปทิ้งถังขยะข้างนอก เธอก็เที่ยวหา แต่ฉันก็ทำไม่รู้ไม่ชี้ บางทีมีคนเก็บได้เขาก็เก็บเอามาคืน เธอก็ไม่ว่าอะไรและไม่เคยเก็บเอาไปเล่าให้คุณพ่อฟัง ซึ่งถ้าคุณพ่อถามฉันก็ยืนกรานว่าไม่รู้เรื่องอะไรทั้งนั้น

แต่น้ารัชนีก็เรียกฉันไปอบรมว่าการกระทำแบบนี้ไม่ดี การเป็นคนขี้อิจฉาโดยไร้เหตุผลจะทำให้เราเข้ากับคนยากในวันหน้าเพราะสังคมไม่ยอมรับคนชนิดนี้ ฉันก็เฉยเสีย จนคุณพ่อ

ไม่อยู่ไปสัมนาต่างจังหวัดหลายวันมีแต่น้ารัชนีคนเดียว ฉันถือโอกาสเที่ยวนอกบ้านไม่ยอกกลับบ้าน เธอก็ไปตามและพูดด้วยดี ๆ ว่าทำแบบนี้คนที่จะเสียหายคือฉัน ขอร้องให้ฉันกลับ ฉันก็กลับอย่างเสียไม่ได้ไปยังงั้นเอง

เมื่ออยู่บ้านเธอก็ทำดีด้วยทุกอย่าง รับหน้าที่พาฉันไปเที่ยวเตร่ยังที่ต่าง ๆ ทำอาหารอร่อยให้ฉันทานแล้วเล่าว่าเธอเป็นหมันไม่อาจจะมีลูกได้ในชาตินี้ แต่ก็อยากมีลูกน่ารักที่เคารพรักเธอนับถือเธอเป็นเสมือนแม่เธอจะรักที่สุดเลย

ฉันได้ฟังแล้วนึกสงสารเธอจับใจ ในเมื่อเธอก็ไม่อาจจะมีลูกได้ และฉันก็ไม่อาจจะมีแม่อยู่ครบคนในครอบครัวเดียวกันได้อีก นอกจากน้ารัชนีเป็นเหมือนแม่แท้ ๆ เท่านั้น

ความดีที่น้ารัชนีทำต่อฉันระหว่างที่คุณพ่อไม่อยู่ ทำให้ฉันคลายความเกลียดชังหมั่นไส้เธอและเริ่มจะเข้าใจเธอดีขึ้น ทุกครั้งที่คุณพ่อไม่อยู่บ้าน เธอจะทำตัวแบบนี้ แต่พอคุณพ่อกลับมาเธอก็จะทำตัวห่าง ๆ ออกไป ปล่อยให้พ่อลูกได้อยู่กันตามลำพังอย่างพอเพียง

ฉันเริ่มเข้าใจเสียใหม่ ว่าน้ารัชนีไม่ใช่ตัวการมาทำให้ความสัมพันธ์ของเราพ่อลูกต้องขาดสะบั้น แต่เธอเข้ามาเสริมแต่งความอบอุ่นให้กับครอบครัวฉันแน่นแฟ้นขึ้น เดี๋ยวนี้ฉันเลิกเกลียดเธอ และหันมานับถือเธอได้สนิทใจแล้วค่ะ เพราะเธอไม่ใช่แม่เลี้ยงที่ใจร้ายอย่างที่ฉันคิด ๆ ไว้เลยสักนิดเดียว

สาวน้อยเดินหลงทาง

คนไม่ยอมเสียหน้า

คนบางคนยอมทุกอย่างเพื่อที่จะรักษาหน้าตัวเองไว้ แม้จะต้องไปกู้หนี้ยืมสินเป็นหนี้ใครมาเพื่อปกปิดหน้าตาที่แท้จริงเอาไว้ก็ต้องยอม ประเภทจมไม่ลงไงค่ะ

ฉันเอง เมื่อก่อนก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกัน เพราะความที่เราบินสูงเกินไปแล้ว แต่จู่ๆ จะต้องตกมาบินกับพื้นอีก มันก็ทำไม่ได้ จนกระทั่งหนี้สินวุ่นวายได้นี่ไปจุนนั้น ได้นั่นมาใช้ตรงนี้ หมุนอย่างไรมันก็ไม่ลงตัวเสียที จึงได้คิดอ่านใหม่

ถ้าจะต้องอยู่ท่ามกลางคนยกย่องสรรเสริญ เรียกฉันว่าคุณนายหรือไม่ก็เถ้าแก่เนี้ย หน้าระรื่นท่ามกลางผู้คนเหล่านั้น หวาดผวาว่าเจ้าหนี้จะมาฉีกหน้าเราให้อับอายผู้คนล่ะก็ ยอมอยู่อย่างคนธรรมดาที่เขาเรียกเราว่านัง หรือชื่อเฉยๆ ไม่ต้องมีคำหน้าดีกว่าค่ะ

เดิมทีฉันเป็นคนสรรคบุรี ก็ชัยนาทนั่นเอง พ่อแม่มีอาชีพพอจะอยู่ได้โดยพ่อทำงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ส่วนแม่ทำไร่กับพวกญาติอยู่กับบ้าน และส่งเสียลูกๆ เรียนกันไปทุกคน ที่บ้านฉันมีพี่น้องด้วยกันแค่สามคน เป็นหญิงทั้งหมด ฉันเป็นคนกลาง ส่วนพี่สาวนั้นเมื่อเรียนจบแล้วก็แต่งงานออกเหย้าออกเรือนไป

ฉันนั้นเรียนทางด้านบริหารธุรกิจ ทั้งที่ฉันไม่เก่งทางด้านคำนวนคิดเลขอะไรพวกนี้เลย ดังนั้น การเรียนของฉันจึงเป็นไปอย่างกระท่อนกระแท่น ไม่ค่อยสมประกอบเหมือนกับเพื่อนที่เขามุ่งหน้าฝักใฝ่ทางด้านนี้จริงๆ

สาเหตุที่ฉันเลือกเรียนทางด้านนี้ ทั้งที่ก่อนหน้านี้ฉันเรียนคหกรรม ก็เพราะคำเพื่อนชวนนั่นเอง ว่าเรียนแล้วหางานสบาย เพราะคนจบทางด้านนี้มีแต่งานเขาต้องการตัวเราไปทำ ฉันก็เชื่อคำเชิญของเพื่อนโดยไม่มองตัวเองเสียก่อนว่าเก่งและชำนาญทางด้านไหนกันและเมื่อเข้าไปเรียนก็เผชิญกับปัญหามากมายแทบจะเอาตัวไม่รอด

แต่ในที่สุดก็สามารถจบออกมาได้แบบเกือบตายนั่นแหละคะพบจบออกมาก็หางานเพื่อนเขาก็แนะนำไปทำด้านบัญชี แต่ต้องคิดเร็วๆ ไม่งั้นจะเกิดการขาดทุนเข้าเนื้อเสมียนเองได้ ด้วยงานนี้ต้องใช้หัวสมองว่องไวเข้าไว้ แต่ฉันนั้นอืดอาด จึงต้องชักเงินเดือนไปปะหลังแทบทุกเดือน ผลสุดท้ายก็ทนไม่ไหว ต้องลาออกมาหางานใหม่

ขึ้นชื่อว่างานนั้น มันหาง่ายซะเมื่อไหร่กันละค่ะ ฉันจึงต้องอยู่กับบ้านไปก่อน จนมีญาติคนหนึ่งมาชวนไปทำงานกับเขาเป็นเสมียนฝ่ายบัญชีกับบริษัทรับเหมาก่อสร้างยังอีกจังหวัดหนึ่ง คือสิงห์บุรี ฉันก็ไปจะอยู่ทำไมเปล่าๆ ให้แม่ด่าล่ะคะ งานนี้ค่อยยังชั่วหน่อย เพราะเราสามารถใช้เวลาคำนวนทบทวนงานจนรอบคอบแน่ใจไม่เกิดการผิดพลาดได้

ฉันทำงานที่บริษัทนี้ได้ปีเศษๆ ก็เริ่มสนิทกับบรรดาเจ้าของ ซึ่งก็พวกลูกๆ หลานๆ กันเองช่วยกันทำทั้งนั้น รวมทั้งคุณบำรุง ซึ่งเป็นลูกชายคนโตของบริษัท เขาอายุสามสิบเศษๆ แล้ว แต่ยังไม่มีครอบครัว ฉันเองนั้นเคยมีแฟนมาก่อน ก็สมัยเป็นนักเรียนด้วยกัน ครั้นพออายุมากขึ้นรู้จักคนมากขึ้น เราก็เลิกรากันไปเสียเฉยๆ จะเรียกว่าฉันยังหัวใจว่างก็คงจะถูก

และวันหนึ่ง คุณบำรุงก็ขอฉันแต่งงานด้วย ฉันถึงกับตกตะลึงคิดไม่ถึงว่าเขาจะคิดแบบนี้กับฉันจริงๆแล้ว ฉันไม่เคยคิดจะชอบเขาแบบนั้นเลย นับถือในฐานะเขาเป็นนายและเป็นผู้ใหญ่มากกว่าค่ะ

ฉันเก็บเรื่องนี้มาปรึกษากับพ่อและแม่ รวมทั้งญาติๆ ต่างก็สนับ

สนุกทันที ว่าขืนปฏิเสธก็โง่ตายล่ะ มีคนดีๆ แถมฐานะก็ดีแบบนี้มาขออย่างเราคนธรรมดา ถ้าไม่รีบคว้าแล้วจะไปหาที่ไหนแบบนี้ได้อีก

ฉันก็คิดเหมือนกับคำแนะนำของพ่อแม่และญาติ จริงอย่างที่เขาแนะค่ะ เพราะฉันก็มาจากฐานะคนธรรมดา ฐานะปานกลางหาเช้ากินค่ำ ดีแต่มีที่ดินทำมาหากินหน่อยก็เท่านั้นเอง ขืนฉันทำเล่นตัวก็เลยอดได้คนฐานะดีมาเป็นสามีหรอก ฉันจึงตอบตกลง ทั้งที่ใจฉันยังไม่ได้นึกรักคุณบำรุงแม้แต่น้อยนิด

งานแต่งงานของฉันจัดขึ้นอย่างใหญ่โต มีหน้ามีตาที่บ้านเกิดของฉัน ฉันได้สวมวิวาห์อันหรูหราแบบไม่มีใครในหมู่บ้านจะได้แต่งแบบฉันอีกแล้ว มีแขกทรงเกียรติหลายคนมาร่วมพิธีแต่งงานของฉันและเรียกฉันว่าคุณ คุณกันหมด

พอฉันได้แต่งงานกับคุณบำรุงก็ต้องเปลี่ยนตัวเองจากลูกจ้างของร่วมกิจการทำตัวหัวสูงเพื่อปรับสภาพเสียใหม่ทั้งสิ้น เพื่อให้ใครๆ ที่เคยรู้จักฉันมาก่อนลืมความเป็นลูกจ้างของฉัน และหันมาเรียกว่าคุณนายไปไหนมาไหนก็มีรถขี่เอง โก้หรู เข้าห้องอาหารอย่างดี เลี้ยงลูกน้องทีละพันขึ้นไป ฉันทำตัวเป็นคนใจดี ใจสปอร์ต ไม่ขี้เหนียวเหมือนบรรดาสะใภ้คนอื่นๆ ที่ขี้ตืดและทะเลาะกันเอง

ดังนั้นพวกคนงานและลูกจ้างของบริษัทจึงรักฉันมากกว่าคนอื่นพากันชมเชยฉันยกใหญ่และเรียกฉันว่าคุณนาย อาซ้อ หรือไม่ก็เถ้าแก่เนี้ย ทำเอาฉันแทบลอยฟ่องๆ ได้เลย

ฉันกลายเป็นคนแต่งตัวเก่ง มีสไตล์หรู เพื่อให้เกิดความสง่าเสริมบุคคลิกขึ้น แท้ที่จริงแล้ว การทำงานในรูปแบบบริษัทแบบนี้นั้น ทุนรอนล้วนต้องไปกู้เขามาหมุนทั้งสิ้น คนภายนอกไม่รู้ก็หาว่าเรามีเงินล้านทำเอง ไหนจะต้องซื้อรถใหญ่ ซื้อวัสดุก่อสร้างทันสมัยมาตุนไว้ และต้องหมั่นหาช่างมือดีมีฝีมือมาเข้าสังกัดเพื่อความเชื่อถือของคนมาจ้างเราหลายเรื่องช่วงไม่มีงานแล้วปล่อยให้ลูกจ้างพากันออกไปหางานอื่นทำกันก่อน และมีงานเข้ามาหาเราก็หาคนงานไม่ทัน ผลที่สุดก็ต้องชวดงานนั้นไปเสีย

ค่าใช้จ่ายมากมายจิปาถะที่ต้องมากองอยู่กับผู้ถือหุ้นรับผิดชอบทั้งสิ้น คุณบำรุงต้องไปกู้หนี้ยืมสินเขามาหมุนพลางๆ ไหนจะต้องจ่ายทางฉันที่ใช้เงินเก่ง เลี้ยงเพื่อนอยู่ประจำแต่งตัวเป็นเลิศเสียอีก

มันนานร่วมสาม สี่ปีที่เรามีความเป็นอยู่เช่นนี้ ได้งานอะไรพอได้เงินก็ต้อง เอาไปตัดดอกเงินกู้และใช้หนี้ใช้สินเขาแทบไม่เหลือ เมื่อไม่มีงานก็ต้องบากหน้าไปกู้เขาเอามาใช้ก่อนหมุนไปแบบนี้ไม่มีเงินเก็บออม เพื่อนๆ เขาแค่รับจ้างกินเงินเดือน หรือเป็นแค่แม่ค้าแต่เขาก็หน้าชื่อตาบานไม่ต้องแบกหนี้สินเต็มตัว

ฉันเริ่มได้คิด แล้วหันมาลดตัวลง หยุดใช้จ่ายเงินทอง ในสิ่งที่ไม่

ควรจับจ่ายลงซะบ้าง แล้วเอาหัวสมองมาช่วยแฟนคิดเรื่องงานดีกว่าจะมาคิดเรื่องสังสรรค์กับเพื่อนฝูง

เราช่วยกันเก็บเงินใช้หนี้ใช้สินที่มีอยู่เกือบหมดแล้วค่ะเชื่อว่าถ้าฉันแล้แฟนรัดเข็มขัด รู้จักคำว่าประหยัดอีกสักพักหนึ่ง เราคงจะลืมตาอ้าปากกันได้เสียที เลิกเป็นหนี้ชาวบ้านลับหลังเพื่อรักษาหน้าได้กระมังคะ

ผู้สำนึกผิด

กรรมต้องสนองกรรม

เรียนคุณอากังฟู

หนูมีเรื่องอกหักของหนูมาเล่าให้ฟังค่ะ หนูอยากจะระบายความในใจความไม่สบายใจให้คนอื่นฟังบ้างแต่ก็ไม่รู้จะระบายให้ใครฟังดีเพราะหนูเป็นคนไม่ค่อยมีเพื่อน นี่เป็นรักครั้งแรกของหนู หนูรักเขามากก็เลยเจ็บต้องเจ็บมาก

หนูชอบผู้ชายคนหนึ่ง เป็นรุ่นพี่หนู 5 ปี เขาอยู่มหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ใกล้กับโรงเรียนของหนู เขาเรียนศิลปะส่วนหนูเรียนม. 6 เห็นเขาครั้งแรกก็ด้วยความบังเอิญค่ะ วันนั้นเป็นวันที่หนูสอบ ก่อนเข้าห้องสอบวิชาสุดท้ายหนูนั่งอ่านหนังสือที่โต๊ะหินอ่อนคนเดียว อ่านไปเหม่อไปก็พอดีหันไปเห็นเขาเดินเข้ามาในโรง

เรียนกับเพื่อน สงสัยคงจะมีธุระที่นี่ ท่าทางเขาไม่ต้องบอกก็รู้ว่าเรียนศิลปะ ผมยาวแต่งตัวแบบฮิปปี้สไตล์ร็อคเหมือนนักร้อง เขาสะดุดตามาก เด็กนักเรียนซึ่งนั่งอยู่ที่โต๊ะใกล้ๆ หนูเห็นแล้ววิจารณ์เขาซะเสียเลยค่ะ ว่าเขาทุเรศ แต่งตัวน่าเกลียด แต่หนูว่าเขาออกจะเท่ห์ หน้าตาไม่หล่อแต่พอดูได้ หนูเห็นครั้งแรกก็ชอบแล้ว รู้สึกว่าอยากรู้จักกับเขา อยากพูดคุยด้วย แต่หนูจะทำยังไง

หนูเริ่มสืบว่าเขาชื่ออะไร เรียนอยู่ที่คณะอะไรด้วยการไปที่มหาวิทยาลัยของเขา ไปแอบดูที่ประตูเข้าออก แล้วก็ใช้วิธีถามคนอื่นว่าเขาชื่ออะไร เป็นใคร แล้วหนูก็รู้มาอีกว่าเขาติวศิลปะให้กับเด็กที่กำลังจะเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยนี้ บังเอิญหนูเรียนศิลปะมาเหมือนกันเลยไปขอเขาติวด้วย เขาก็สอนให้ หนูเลยได้เจอเขาทุกวันอาทิตย์ พอหนูได้รู้จักเขามากขึ้นก็ยิ่งชอบเขามากขึ้น เขาเป็นตัวของตัวเองดีค่ะ มั่นใจในตัวเองมาก พูดจาตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ไม่สวมหน้ากาก

นับวันหนูก็ยิ่งจะชอบเขามากขึ้น หนูทนไม่ได้แล้วที่จะต้องมานั่งรอแต่วันอาทิตย์วันเดียว รู้สึกว่ามันนานเหลือเกิน หนูเลยรวบรวมความกล้าทั้งหมดไปหาเขาที่คณะทุกวันหลังเลิกเรียน รู้สึกว่าเขาไม่ค่อยอยากจะเจอหน้าหนูเท่าไร เขาชอบหลบหน้า แต่หนูชอบเขาแล้วนี่คะก็ต้องตามตื๊อกันหน่อย แต่เขาก็ไม่ยอมใจอ่อนเลยค่ะหนูเกือบจะเลิกลาไปแล้ว แต่โชคก็ยังเข้าข้างหนู เขาเรียนปีสุดท้าย ต้องทำวิทยานิพนธ์ช่วงที่เขาทำงานนี้ไม่ได้ออกไปไหนเลยค่ะ เขากินนอนที่คณะ ไม่ได้ออกมาดูโลกภายนอกเลย เขางดสอนพวกหนูจนกว่าจะทำงานเสร็จ หนูไปหาเขาที่คณะเห็นแล้วก็สงสาร เขาต้องทำงานจนแทบไม่มีเวลานอน วันๆ นอนได้แค่ 1-2 ชั่วโมงเท่านั้น ข้าวปลาก็ไม่ค่อยได้กิน เขาโทรมลงไปมาก

หนูเลยไปหาเขาทุกวันพร้อมกับของฝากทั้งข้าว ขนม แล้วก็เสบียงกักตุนไว้ตอนดึก เพื่อนๆ เขาเห็นหนูไปทุกวันก็แซวกันยกใหญ่ หนูไปส่งข้าว ส่งน้ำทุกวันจนเขาทำงานเสร็จก็ประมาณ 2 เดือนกว่าๆ วันสุดท้ายที่เขาทำงานเสร็จหนูก็อยู่ด้วย แล้ววันนั้นเขาก็พูดความในใจกับหนู เขาบอกว่าตอนแรกไม่ชอบหนูหรอก และยิ่งรู้ว่าหนูตื๊อเขา เขาก็ยิ่งไม่ชอบใหญ่เลยพยายามหลบหน้า แต่เขาก็แพ้ความดีของหนู เขาเคยมีแฟนมาแล้วหลายคนก็จริงแต่ยังไม่เคยมีใครดีกับเขาเท่าหนูมาก่อนเลย ทุกคนคบกับเขาก็เพื่อเอาไว้อวดคนอื่นว่ามีแฟนเป็นติสท์ มีแฟนเท่ห์ ไม่มีใครจริงใจกับเขาเลย แล้วเขาก็สงสารที่หนูต้องมาลำบากเพราะเขา คอยส่งข้าว ส่งน้ำทุกวัน เขาบอกว่าชอบหนู ไม่ต้องถึงกับบอกว่ารัก แค่บอกว่าชอบหนูก็ปลื้มใจไม่เสร็จแล้วค่ะ

แล้วเราก็คบกันอย่างแฟน เขาดีกับหนูนะคะ แม้ว่าจะเอาใจไม่เก่งแต่ก็พยายาม เป็นคนโรแมนติกมากตามแบบพวกอาร์ตติสท์ล่ะค่ะ บางครั้งก็ชอบทำอะไรให้หนูเซอร์ไพรส์ก็แปลกดีค่ะ แต่เขาเสียอยู่อย่างคือเป็นคนเจ้าชู้มาก ขนาดเขาเดินกับหนูแต่พอเห็นผู้หญิงสวยเป็นไม่ได้ต้องชี้ให้หนูดูแล้วก็พูดชื่นชมผู้หญิงคนนั้น หนูไม่ได้ชมตัวเองนะคะ แต่พูดเรื่องจริงหนูว่าสวยพอใช้ได้ แล้วเขายังไม่พอใจอีก ผู้ชายก็ยังงี้ล่ะมั้งคะ เขาไม่ได้คิดถึงใจหนูเลยว่าจะ

เป็นยังไง บางครั้งหนูก็น้อยใจ หนูเคยบอกเขาแล้วว่าถ้าจะคบกับหนูก็ขอให้มีหนูคนเดียว อย่ามีคนอื่นอีก หนูก็ต้องการเป็นหนึ่งเหมือนกัน เขาบอกว่าพูดเล่น เขารักหนูคนเดียวเท่านั้น

แล้วหนูก็มีโอกาสไปงานรับปริญญาของเขา วันนั้นหนูเดินตามเขาทั้งวันคอยช่วยถือของ ถ่ายรูป ซับเหงื่อ วันนั้นหนูก็ได้รู้จักกับพ่อแม่ญาติพี่น้องของเขาซึ่งคิดว่าเขาไม่รังเกียจหนู ตอนเช้าพวกเราหมายถึงเขาและครอบครัวรวมทั้งหนูด้วยไปถ่ายรูปกันตามสถานที่ต่างๆ แถวมหาวิทยาลัย พอสายหน่อยก็เข้ามา ตอนนั้นคนกำลังแน่นพอดี ตอนที่เดินเข้าประตูมาหนูเดินตามหลังเขา มีผู้หญิงแต่งตัวเปรี้ยวมากตะโกนทักเขาซะเสียงหลง แล้วก็รีบวิ่งเข้ามาหาจับไม้จับมือ ท่าทางเธอไม่สำรวมเลย ยืนคุยกันพักนึงแล้วก็เดินเกาะแขนเขาไปนั่ง ซับเหงื่อ พัดให้ เธอไม่เห็นจะสนใจเลยว่าเขามากับใครบ้าง หนูเห็นแล้วอยากจะเข้าไปขย้ำคอซะจริงๆ เลย

เขาเหลือบมามองหนูทีนึง ทำตาละห้อย หนูเลยค้อนให้ ตอนนั้นหนูโมโหมาก ในใจเดือดปุดๆ พี่สาวเขาก็บอกว่าใจเย็นๆ ไว้ ยายคนนี้ไม่มีอะไรหรอก เคยชอบเขาแต่ว่าเขาไม่เล่นด้วย นี่ขนาดไม่เล่นด้วยนะเนี่ยยังปล่อยให้ทำได้สารพัด ก็เคยสัญญากันไว้แล้ว เขาก็รับปากว่าจะไม่มีใครอีก แต่ยังไม่ทันไรก็เป็นยังงี้ซะแล้ว แล้วอย่างนี้หนูจะไว้ใจได้ยังไง ตอนนั้นใจหนูมันร้อนรุมไปหมด ขืนอยู่ต่อไปมีหวังได้เกิดเรื่องแน่ๆ หนูเลยกลับบ้านไปสงบสติอารมณ์ดีกว่า

คืนนั้นเขาโทร. มาหาหนูที่บ้าน แต่หนูก็ไม่ได้รับสายเพราะยังไม่อยากคุยกับเขา เขาโทรมาหลายครั้ง แต่หนูก็ไม่รับสักครั้ง พอรุ่งเช้าก็โทรมาอีก บอกว่าขอโทษที่ผู้หญิงคนนั้นทำแบบนั้น และตัวเขาไม่ได้ปฏิเสธให้เธอทำนั่นทำนี่ให้ เขายังแก้ตัวไปว่าที่เขาไม่กล้าปฏิเสธผู้หญิงคนนั้นเพราะเธอเป็นลูกสาวของอาจารย์ที่คณะของเขา และอาจารย์ท่านนี้ก็คอยช่วยเหลือเขามาโดยตลอด เขาก็พยายามหลบหน้าเธอ และก็ไม่

คิดว่าเมื่อวานนี้เธอจะมาและทำอะไรไม่ดียังงี้หนูเลยบอกว่าขอโทษทำไม แล้วก็พูดจาประชดว่าไม่ใช่ความผิดของเขา เขาดีทุกอย่าง หนูสิฝ่ายผิดเองที่มีแฟนหล่อ เท่ สาวๆ รุมตอนกันเกรียว ยังไม่ทันที่เราจะพูดกันรู้เรื่องหนูก็วางหูก่อน ไม่อยากฟังคำแก้ตัวของเขาอีก

หลายวันค่ะกว่าหนูจะหายโกรธ หนูบอกเขาว่าทีหลังอย่าทำอย่างนี้อีกถ้าไม่อยากให้หนูเสียใจ เขาก็รับปากหนักแน่นว่าจะไม่มีเรื่องแบบนี้อีกเป็นอันขาด แต่ผู้ชายเจ้าชู้ทำยังไงก็แก้ไม่ได้ ทั้งๆ ที่รับปากกับหนูเสียงแข็งแล้วเขาก็ยังไม่วายทำหนูเสียใจอีก ช่วงที่เขาทำงาน เราไม่ค่อยได้พบกัน จะมีก็แค่โทรศัพท์คุยกันเท่านั้น เขาบอกว่างานยุ่งมาก แล้วเจ้านายก็เร่งด้วย เขาเลยไม่ค่อยได้กลับบ้าน อยู่แต่ที่ทำงาน เขาบอกหนูอย่างนั้น แต่ที่ไหนได้พี่สาวของหนูเขาเห็นเดินกับผู้หญิงคนหนึ่งสวยมาก

พี่สาวหนูทำงานใกล้ๆ กับเขา พี่บอกว่าเห็นเขา 2 คน คนครั้งแรกก็ไม่ได้คิดอะไรมาก สงสัยจะเป็นเพื่อนกันร่วมงานกันธรรมดา แต่พอเห็นเดินด้วยกันทุกวันเข้าก็เริ่มเอะใจ เอาเรื่องนี้มาเล่าให้หนูฟัง หนูก็บอกพี่ว่าเป็นไป

หลายวันค่ะกว่าหนูจะหายโกรธ หนูบอกเขาวาทิหลังอย่าทำอย่างนี้อีกถ้าไม่อยากให้หนูเสียใจ เขาก็รับปากหนักแน่นว่าจะไม่มีเรื่องแบบนี้อีกเป็นอันขาด แต่ผู้ชายเจ้าชู้ทำยังไงก็แก้ไม่ได้ ทั้งๆ ที่รับปากกับหนูเสียงแข็งแล้วเขาก็ยังไม่วายทำหนูเสียใจอีก ช่วงที่เขาทำงาน เราไม่ค่อยได้พบกัน จะมีก็แค่โทรศัพท์คุย

กันเท่านั้น เขาบอกว่างานยุ่งมาก แล้วเจ้านายก็เร่งด้วย เขาเลยไม่ค่อยได้กลับบ้าน อยู่แต่ที่ทำงาน เขาบอกหนูอย่างนั้น แต่ที่ไหนได้พี่สาวของหนูเขาเห็นเดินกับผู้หญิงคนหนึ่งสวยมาก

พี่สาวหนูทำงานใกล้ๆ กับเขา พี่บอกว่าเห็นเขา 2 คน คนครั้งแรกก็ไม่ได้คิดอะไรมาก สงสัยจะเป็นเพื่อนกันรวมงานกันธรรมดา แต่พอเห็นเดินด้วยกันทุกวันเข้าก็เริ่มเอะใจเอาเรื่องนี้มาเล่าให้หนูฟัง หนูก็บอกพี่ว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะเขาสัญญากับหนูแล้ว พี่สาวก็บอกว่าไม่เชื่อก็ตามใจแล้วอย่ามาเสียใจภายหลังก็แล้วกัน ก็เป็นอย่างที่พี่สาวพูดค่ะ หนูต้องมาร้องไห้เสียใจกับผู้ชายคนนี้จนได้ จนผู้หญิงคนที่พี่สาวเห็นที่จริงแล้วก็เป็นแฟนใหม่ของเขาค่ะ เขาสารภาพให้หนูฟังหมดว่าทีแรกเขาก็ไม่ได้ตั้งใจจะคบผู้หญิงคนนั้นจริงๆ จังๆ แต่เป็นเพราะว่าเขาเผลอตัวร่วมหลับนอนด้วยกัน พอเขาจะตีตัวออกห่างเธอก็ไม่ยอมแล้วจะเอาเรื่องด้วย พ่อของเธอเป็นตำรวจค่ะ ในที่สุดก็ต้องแต่งงานกัน เพื่อไม่ให้หนูต้องมานั่งรอเขาเป็นการจบเรื่องของเรา เขาเลยต้องมาบอกความจริงที่แสนจะเจ็บปวดนี้กับหนู ซึ่งก็ไม่ได้เตรียมใจเอาไว้ว่าจะต้องผิดหวังอย่างรุนแรงแบบนี้ พอเขาพูดจบสิ่งแรกที่หนูทำคือร้องกรี๊ดออกมาสุดเสียงแล้วหนูก็จำอะไรไม่ได้อีกเลย

หนูต้องนอนอยู่โรงพยาบาลหลายวันกว่าที่จะฟื้นขึ้นมา พี่สาวบอกว่าหนูช็อคอย่างรุนแรงจนสลบไปพอฟื้นขึ้นหนูก็ยังร้องไห้ต่อค่ะ ทั้งพ่อแม่พี่สาวก็ช่วยกันปลอบบอกว่าผู้ชายไม่ได้มีคนเดียวในโลก อย่าไปเสียใจเลย คิดซะว่าเขาไม่ควรคู่กับเราก็แล้วกัน ผู้ชายเจ้าชู้ยังงี้ขืนแต่งงาน อยู่กินกันก็รังจะแต่จะมีเรื่องกลุ้มใจ เสียใจมาให้ไม่ได้หยุดหย่อน ทำให้ประสาทเราเสียเปล่าๆ แม่หนูบอกว่าเขาทำกับเราอย่างนี้ได้อีกหน่อยกรรมก็ต้องตามสนองเขา เขาก็ต้องโดนคนอื่นทำกับเขาแบบนี้บ้าง ช่วงแรกๆ หนูก็ได้แต่ฟังแบบเข้าหูซ้ายทะลุหูขวาหนูยังคิดถึงเขาอยู่ ยังคอยนึกถึงสิ่งต่างๆ ที่เราเคยทำด้วยกัน สถานที่ที่เราเคยไปเที่ยวกัน นึกย้อนถึงความสุขที่เราเคยมีด้วยกัน แต่สิ่งนั้นมันไม่ได้ทำให้จิตใจของหนูดีขึ้นเลย ตรงกันข้ามมันยิ่งบอบช้ำมากขึ้น ตอนนั้นหนูอ่อนแอมากทั้งร่างกายและจิตใจ แต่หนูก็เริ่มคิดได้ว่าเขาไม่ใช่คนที่จะตัดสินใจอนาคตของหนู ถ้าขาดเขาแล้วหนูก็สามารถที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้ หนูยังมีพ่อแม่พี่สาวที่ยังรักและเป็นห่วงอย่างจริงใจเสมอมา แล้วทำไมหนูต้องทำให้พวกเขาต้องมาเป็นทุกข์เพราะหนูด้วย หนูเลยเริ่มที่จะไม่คิดถึงเขาได้แล้ว ความเจ็บปวดจากรักครั้งแรกของหนูครั้งนี้หนูจะจำเป็นบทเรียนในรักครั้งต่อไป หนูคงไม่โชคร้ายซ้ำสองอีกนะคะ

"น้องบิ๋ม"

ความคิดของใคร

คุณกังฟูที่นับถือ

ดิฉันอ่านเรื่องเศร้าของคนอื่นมาก็มากแล้วแต่ก็ยังไม่มีโอกาสได้เขียนเรื่องของตัวเองลงเลย พอมีโอกาสเลยเขียนมาให้คุณกังฟูได้ลองอ่านบ้าง เรื่องของดิฉันก็ไม่น้อยหน้าของใครเหมือนกัน มันผ่านมา 5 ปีแล้ว ตอนนี้ดิฉันลืมมันไปหมดแล้ว พอนึกถึงก็ไม่รู้สึกเสียใจหรือรู้สึกอะไรแล้ว อะไรที่มันผ่านไปแล้วก็ให้มันผ่านไปเลย อย่าเอามาคิดให้เปลืองสมองเสียอารมณ์ จริงไหมคะ

ผู้ชายคนที่ทำให้ดิฉันผิดหวังเป็นรุ่นพี่ที่เรียนด้วยกัน เราห่างกัน 3

ปี เขาชื่อ จ. ตอนที่เรียนด้วยกันเราก็คบกันอย่างพี่น้อง เราจะสนิทกันแบบนั้นมากกว่าเพราะเราอยู่ชมรมเดียวกัน ชมรมของดิฉันนี่รุ่นพี่ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ส่วนรุ่งน้องก็เป็นผู้หญิง พวกเราสนิทกันมากเพราะจะเจอหน้ากันทุกวันหลังเลิกเรียน หรือไม่ก็ตอนที่ไม่มีชั่วโมงเรียนเราก็จะขลุกกันอยู่แต่ที่ชมรมนี้ เวลาปีใหม่หรือปิดเท่อมหรือมีโอกาสเมื่อไรพวกเราก็จะไปเที่ยวที่ต่างจังหวัดกันเราก็กินๆ นอนๆ ด้วยกันอย่างนั้นตอนนั้นพวกเราไม่ได้คิดถึงเรื่องชู้สาวเลย ดิฉันรักและเคารพรุ่นพี่เหมือนๆกันทุกคน เพื่อนๆก็เหมือนกัน

แต่ในตอนหลังๆ คือ 1-2 ปีก่อนที่พี่จะเรียนจบ พี่ จ. ก็ห่างเหินจากชมรมเพราะเรียนหนักและตอน

นั้นก็มีภาระที่ต้องรับผิดชอบคือแฟนของเขาทั้งคน เขาเลยไม่มีเวลามาชมรม พอมาอีกทีก็เกือบจะกลายเป็นคนแปลกหน้าไปเลยเพราะรุ่นน้องที่เข้ามาใหม่ไม่มีใครรู้จักเขา แล้วดิฉันก็ได้ข่าวว่าพี่ จ. เลิกกับแฟน

แล้วซึ่งดิฉันก็งงเพราะเห็นว่าทั้ง 2 คนออกจะสวีทกับแฟนเขาก็สวีทกันจะตายไป ไม่น่าเชื่อว่าจะเลิกกันได้ แต่ดิฉันก็ไม่ได้ถามเขาหรอกว่าเพราะอะไร สงสารเขา พอเขาเลิกกับแฟนเขาก็เรียนจบพอดี ช่วงนี้พวกเรายิ่งห่างจากพี่ จ. มากเพราะเขาไม่เคยกลับไปที่ชมรมเลย ไม่ว่าพวกเราจะมีงานอะไรกัน พี่ จ. ก็ไม่เคยกลับไปเลย ไม่เหมือนพี่คนอื่นที่ไปบ่อยจนน้องๆ จะเบือหน้าอยู่แล้ว

สวีทกันจะตายไป ไม่น่าเชื่อว่าจะเลิกกันได้ แต่ดิฉันก็ไม่ได้ถามเขาหรอกว่าเพราะอะไร สงสารเขา พอเขาเลิกกับแฟนเขาก็เรียนจบพอดี ช่วงนี้พวกเรายิ่งห่างจากพี่ จ. มากเพราะเขาไม่เคยกลับไปที่ชมรมเลย ไม่ว่าพวกเราจะมีงานอะไรกัน พี่ จ. ก็ไม่เคยกลับไปเลย ไม่เหมือนพี่คนอื่นที่ไปบ่อยจนน้องๆ จะเบือหน้าอยู่แล้ว

แล้วพี่ จ. ก็กลับมาอีกทีตอนที่พวกเราจะไปเที่ยวปีใหม่ด้วยกันเมื่อตอนที่ดิฉันเรียนที่นี่ปีสุดท้ายครั้งนั้นพอพี่คนอื่นบอกว่าพี่ จ. จะไปเที่ยวกับพวกเราด้วย พวกเราก็งงเพราะไม่คิดว่าพี่เขาจะกลับมาอีกเที่ยวปีนั้นเป็นปีที่สนุกที่สุดเพราะพวกพี่ๆ ไปกันพร้อมหน้า หลังจากการไปเที่ยวครั้งนั้นแล้วพี่ จ. ก็กลับไปที่ชมรมบ่อยขึ้น รวมทั้งไปงานปราตี้อำลาที่พวกน้องๆ จัดให้ดิฉันกับเพื่อนเพราะพวกเราจบกันแล้ว

ตั้งแต่ไปเที่ยวกันเมื่อปีใหม่ความสนิทของดิฉันกับพี่จ. ก็กลับมาอีกครั้งหนึ่ง เรายังมีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันอีกครั้งหนึ่งที่บ้านของรุ่นน้อง ทีนี้พวกน้องก็ล้อดิฉันกับพี่ จ. เขาว่าเรา 2 คนต้องเป็นแฟนกันแน่ๆ เลย แต่สาบานได้เลยค่ะว่าตอนนั้นดิฉันยังไม่ได้คิดอะไรกับเขาเลย เขาก็เหมือนกันแต่ก็ไม่เข้าใจว่าทำไมน้องๆ ถึงได้ล้อกัน

พอเรียนจบดิฉันก็ได้งานทำเลยแล้ววันหนึ่งก็ได้รับโทรศัพท์จากพี่ จ. ชวนดิฉันไปทำงานพิเศษด้วยกันแล้วดิฉันก็ทำกับเขา ช่วงนี้เราได้เจอหน้ากันทุกวัน เพราะความใกล้ชิด สนิทสนมความรู้สึกของความเป็นพี่น้องก็เปลี่ยนไปกลายเป็นความรักฉันท์หนุ่ม

สาว ดิฉันไม่คิดเหมือนกันว่าจะได้เขาเป็นแฟนเพราะเราต่างก็ไม่ใช่สเป็คของกันและกัน และยิ่งที่ทำให้ดิฉันงงเป็นไก่ตาแตกก็คือเขาโทรมาสารภาพรักกับดิฉันที่บ้าน เขาโทรมาก็ไม่ยอมพูดอะไรเลยอ้ำอึ้งอยู่นั่นแหละกว่าที่จะหลุดคำว่า "รัก" ได้ดิฉันก็ลุ้นแทบตาย นึกว่าเขาจะไม่พูดแล้วแต่พอฟังแล้วก็ตกใจเหมือนกัน มันงง ๆ ด้วย ไม่นึกว่าเขาจะพูดคำนี้เลยคิดว่าน่าจะเป็นคำว่า "ชอบ" มากกว่าดิฉันอายนะคะแต่ก็แกล้งทำถามว่าพูดคำนี้เลยหรือ ไม่ใช่แค่ชอบเหรอเขาก็บอกว่ามันผ่านขั้นตอนนั้นมาแล้ว คืนนั้นฝนตกด้วย เขาโทรศัพท์สาธารณะเพราะเพิ่งเลิกจากทำงานยังไม่ได้เข้าบ้าน

เขาคงจะเขินเหมือนกันมั้งพอพูดจบเลยแกล้งบอกว่าไม่โรแมนติกเลย เขาบอกว่าที่จริงจะบอกดิฉันตอนที่เราไปเที่ยวด้วยกัน แต่แม่ดิฉันไม่อนุญาติให้ไป เขาก็เลยบอกด้วยวิธีนี้ รับรองได้เลยค่ะถ้าเขาบอกต่อหน้า มีหวังดิฉันคงอายม้วนแน่ ๆ เลย แล้วความสัมพันธ์ของเราก็เป็นมาด้วยดี มีหวานบ้าง ขมบ้างตามประสา ธรรมดานะคะที่ลิ้นกับฟันก็ต้องกระทบกระทั่งกันบ้าง ทีแรกดิฉันก็คิดว่าจะไปกับเขาไม่ได้เพราะเรานิสัยเดียวกันเลย คือขี้งอนขี้น้อยใจ ดิฉันกลัวว่าเวลาที่โกรธกันแล้วจะไม่มีใครงอใครก่อน แต่มันก็ไม่เป็นอย่างที่คิดหรอกคะเพราะเราต่างก็รู้ว่าใครผิด ฉะนั้นคนผิดก็ต้องเป็นฝ่ายขอโทษ เราต่างก็ได้เรียนรู้การรู้จักให้อภัย การประนีประนอมเมื่ออีกฝ่ายเป็นไฟอีกฝ่ายก็ต้องเป็น

ฝ่ายน้ำ เราเลยประคับประคองความรักของเรามาได้ปีกว่า แล้วเรื่องที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น

ช่วงที่เราคบกันนั้นพ่อแม่ญาติพี่น้องของเราไม่มีใครรู้เรื่องเลย เราต่างก็ไม่ได้อยู่บ้านแต่ออกมาเช่าหอพักอยู่ *(อยู่กันคนละหอนะคะอย่าเข้าใจผิด)* แล้วดิฉันก็พาเขาเข้าบ้านวันนั้นเป็นวันเกิดครบรอบ 60 ปีของพ่อดิฉัน คืนนั้นก็แนะนำให้พี่ จ. รู้จักกับพ่อแม่พี่น้องทุกคน แต่เขาก็ไม่ได้รับการต้อนรับจากคนในครอบครัวดิฉันเลย อาจเป็นเพราะว่าลักษณะการแต่งตัวของเขาก็ได้ คือเขาจะไม่ค่อยพิถีพิถันในการแต่งตัวเท่าไร ธรรมดา ๆ เสื้อผ้าก็เก่า ๆ โทรม ๆ เพราะเขาทำงานเกี่ยวกับศิลปะ ดิฉันก็เคยเป็นแบบนี้มาก่อนแต่ทางบ้านไม่ชอบบอกว่าเหมือนกุ๊ยและบอกว่าถ้าดิฉันยังขืนแต่งตัวแบบนี้อีกก็ไม่ต้องเข้าบ้านอีกเลย พ่อแม่ดิฉันเป็นคนหัวเก่าแล้วก็ค่อนข้างจะเป็นผู้ดีก็เลยรับแบบนี้ไม่ได้ จะทำยังไงได้ในเมื่อเขาไม่ชอบเราก็ต้องเลิก

พี่ จ. ก็จับความรู้สึกของคนในครอบครัวของดิฉันได้ เมื่องานเลิกเขาก็ไปส่งดิฉันที่หอ คืนนั้นไม่ได้ค้างที่บ้าน เขาบอกว่าสงสัยญาติพี่น้องของดิฉันไม่ชอบเขา ดิฉันก็บอกว่าคิดมากไปมั้ง พวกนั้นเขาก็เป็นยังงั้นล่ะอย่าไปถือสาเลย เขาก็ไม่ได้พูดอะไรต่อ แต่คงต้องคิดเรื่องนี้ต่อแน่ ๆ เลย แล้วดิฉันก็ได้มีโอกาสไปบ้านเขาบ้าง ญาติ ๆ เขาทีแรกก็ทำท่าเหมือนจะชอบดิฉันแต่พอรู้ว่าเป็นคนไทยเท่านั้นล่ะก็เซโนทันที ที่บ้านเขาเป็นคนจีนแท้พ่อแม่มาจากเมืองจีนแผ่นดินใหญ่เลยค่ะก็รู้ ๆ อยู่นะคะว่าคนจีนเขาไม่ชอบคนไทย หาว่าพวกเราเป็นยังงั้นยังงี้ ไม่ดีเหมือนพวกเขา เขาไม่อยากให้ลูกต้องมามีเมียคนไทย นี่มันอะไรกันนี่ เรื่องมันไม่น่าเกิดขึ้นก็ดันเกิดขึ้นมาได้ ที่จริงความคิดเรื่องอย่างนี้มันน่าจะหมดไปแล้วแต่ก็ยังมีหลงเหลืออยู่ เรา 2 คนเลยไม่รู้ว่าจะทำยังไงดี

เราถูกสั่งห้ามให้เลิกกันและห้ามติดต่อกันอีก มันจะเป็นไปได้ยังไงคะในเมื่อเรา 2 คนรักกัน ที่จริงเรื่องแบบนี้พ่อแม่ไม่น่าบังคับกันเลยมันเป็นเรื่องของเรา 2 คนเท่านั้นคนที่จะแต่งงานก็คือเรา ไม่ใช่พวกเขาพ่อแม่สั่งห้ามไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับเขาโดยเด็ดขาดและไม่ให้ทำงานพิเศษกับเขาอีกด้วย แต่ดิฉันก็ยังแอบพบกับเขา เขาก็ถูกสั่งห้ามเหมือนกัน แถมยังมีคำสั่งให้กลับบ้านไปดูตัวคู่หมั้นที่พ่อแม่หาให้อีกด้วย ช่วงที่เราถูกห้ามอย่างหนักเราก็แอบพบกัน ทางบ้านดิฉันก็ให้

กลับไปอยู่บ้าน ไม่ต้องมาอยู่หอนี้อีก พอกลับไปถึงบ้านทั้งพ่อทั้งแม่ก็รุมกันว่า ดิฉันก็พยายามจะพูดให้เขาเข้าใจแต่ก็ไม่เป็นผล พยายามบอกว่าเขาเป็นคนดี ภายนอกเป็นยังงั้นก็จริง แต่ที่จริงแล้วเขาดีมาก เป็นคนรับผิดชอบ พูดคำไหนคำนั้นและที่สำคัญเราต่างคนก็รักกันมาก รู้จักกันก็นานมาแล้ว 5-6 ปีมันน่าจะเพียงพอสำหรับการรู้ซึ้งกันและกัน แต่ทั้งพ่อแม่ก็ไม่ฟังหรอกค่ะ เขาไม่มีเหตุผลเอาซะเลย เขาบอกว่าถึงนิสัยดีแต่ทำตัวเหมือนกุ๊ย ไม่มีคุณสมบัติของผู้ดีอย่างนี้ก็ไม่คู่ควรกัน พ่อดิฉันจะเคร่งเรื่องชื่อเสียงเกียรติยศ หน้าตามากเพราะบ้านเรามีเชื้อขุนนางเก่า

พอกลับไปที่บ้านดิฉันถูกสั่งห้ามออกจากบ้านเด็ดขาดเดือนกว่า ๆ ที่เราไม่ได้ติดต่อกันเลย ดิฉันคิดถึงเขามาก ไม่เป็นอันกินอันนอน อยากเห็นหน้าเขามากที่สุด ไม่รู้ว่าป่านนี้เขาเป็นยังไงบ้าง แล้วดิฉันก็ถูกส่งไปช่วยงานของที่บ้านต่างจังหวัด ดิฉันอยู่กับป้าซึ่งเป็นพี่สาวของพ่ ป้านี้ก็ยิ่งแล้วใหญ่ เข้มงวด เคร่งครัดยิ่งกว่าพ่ออีก แม้ว่าตัวของดิฉันจะอยู่ต่างจังหวัดแต่ใจดิฉันก็อยู่กับเขาตลอดเวลา คิดถึงเขาทุกเวลา ไม่รู้ว่าเขาจะเป็นยังงี้รึเปล่า ดิฉันไม่ได้รับอนุญาตให้กลับกรุงเทพฯ เลยค่ะ เกือบปีแล้วข่าวคราวของเขาก็ไม่รู้เลย นึกน้อยใจเหมือนกันที่เขาไม่ติดต่อเลย แต่จะให้เขาติดต่อที่ไหนล่ะค่ะ ในเมื่อเขาเองก็ยังไม่รู้เลยว่าดิฉันอยู่ที่ไหน ดิฉันก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเขาอยู่ที่ไหนเคยเขียนจม. ไปที่หอเขาแต่ก็ไม่ได้รับการตอบกลับ

แล้วดิฉันก็ได้รับข่าวว่าเขาแต่งงานแล้วกับคนที่พ่อแม่เลือกให้ ดิฉันแทบไม่อยากเชื่อเลย แต่คนที่เอาข่าวมาบอกว่ามันเป็นเรื่องจริง ดิฉันมั่นใจว่าเขาต้องถูกบังคับแน่นอน เขาคงไม่ได้รักผู้หญิงคนนั้น แต่ดิฉันไม่รู้ว่าตัวเองจะหาทางแก้ไขได้ยังไง ไม่รู้ว่าจะไปเรียกร้องเอาจากใครได้ จิตใจที่บอบช้ำของดิฉันมันก็ยิ่งบอบช้ำอย่างสาหัสสากรรจ์เข้าไปอีก ดิฉันอยู่เหมือนร่างไร้วิญญาณ ไม่มีความรู้สึกอะไรเลย นอกจากเสียใจ งานการก็ไม่เป็นอันทำ เรื่องทั้งหมดนี้มันเกิดขึ้นเพราะผู้ใหญ่ทั้งนั้น ไม่ใช่ความผิดของพวกเราเลยแล้วทำไมเราต้องมาตกอยู่ในสภาพที่น่าทุเรศอย่างนี้

ดิฉันอยากจะมาพบเขาแต่ก็ถูกสั่งห้ามไม่ให้ลงมาที่กรุงเทพฯ แต่ดิฉันก็อ้อนวอนป้าบอกว่าเป็นครั้งสุดท้ายที่จะพบเขา เป็นเพียงการคุยกันเท่านั้นเอง เรื่องมันมาถึงขนาดนี้แล้วดิฉันจะเรียกร้องเอาอะไรได้ เมียเขาก็คงไม่ยอมแน่ ๆ ป้าก็เห็นใจพูดกับพ่อให้จนดิฉันได้กลับบ้านอีกครั้งหนึ่ง แล้วดิฉันก็โทรศัพท์นัดเจอกับพี่จ. พอดิฉันเห็นเขาแทบจะวิ่งไปกอด แต่มันก็ทำไม่ได้ ดิฉันพยายามสะกัดกั้นน้ำตาไม่ให้ไหลออกมา เราถามสารทุกข์สุขดิบกันเหมือนเพื่อนที่ไม่ได้เจอกันมานาน แล้วเราก็ปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยที่เราไม่ได้พูดคุยอะไรกันเลย นานพอดูกว่าที่เขาจะพูดขึ้นมาก่อน

เขาถามว่าดิฉันแต่งงานหรือยัง ดิฉันโกหกเขาว่าแต่งแล้ว ผู้ชายเป็นคนต่างจังหวัด ตอนนี้ก็มีความสุขดี เขาก็บอกว่าแต่งงานแล้วเหมือนกันกับผู้หญิงที่เขาไม่ได้รัก พ่อแม่เขาบังคับให้แต่งกัน ชีวิตครอบครัวเขาไม่มีความสุขหรอก ทะเลาะกับเมียแทบทุกวันเขาเสียใจที่ไม่ได้แต่งงานกับหนู เขาบอกว่าพ่อแม่เขาไม่ควรทำยังงี้เลย

พอเขาพูดยังงั้นน้ำตาที่ดิฉันอุส่าห์กลั้นเอาไว้ก็ไหลออกมา แต่สุดท้ายเราก็เข้าใจกันดี คิดว่าเรื่องที่มันแล้วก็ให้มันแล้วไป คิดซะว่าเราไม่มีวาสนาต่อกันก็แล้วกัน

"วลัย"

เมื่อเธอไปดี

ผมเป็นแฟนหนังสือของเฮียมากนานแล้ว อ่านทุกเล่มเลยก็ว่าได้ แต่ "บทเรียนสอนรัก" นี่เพิ่งอ่านเล่มที่แล้วเอง แต่ผมก็ชอบ ผมเคยเขียนเรื่องมาร่วมสนุกในหนังสือเล่มอื่นแล้ว นี่เป็นครั้งแรกที่ได้เขียนลงในเล่มนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงของผมเองซึ่งเกิดขึ้นเมื่อ 7 ปีที่แล้ว เป็นรักครั้งแรกของผมครับ

ครอบครัวผมเป็นชาวจีนที่เกิดในประเทศไทย บ้านอขงผมก็ต้องอยู่แถว ๆ *"ไชน่าทาวน์"* ซิครับ *"ยาวราช"* นั่นเองคือบ้านผม ผมเกิดและเติบโตที่นั่น เพื่อนบ้านของเราก็หนีไม่พ้นคนจีนด้วย ผมเป็นชาวกวางตุ้ง เรียนหนังสือก็โรงเรียนใกล้ ๆ บ้าน พออายุได้ 17 ปี ก็เริ่มรู้จักความรัก ผมตกหลุมรักผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ ม. อายุเท่าผมครับเธอเป็นแต้จิ๋ว ม. น่ารักมาก ไว้ผมยาว ดำขลับ บางวันก็ปล่อย บางวันก็ถักเปีย ใส่แว่นตากลมแต่ก็ไม่เชยยิ่งทำให้หน้ารูปไข่ของเธอดูเด่นขึ้น มีลักยิ้มที่แก้มทั้ง 2 ข้างด้วย

ผมรู้จัก ม. ได้เพราะที่บ้านผมขายของในโต้รุ่ง ร้านอยู่ป้ายรถเมล์พอดี ทุกคืนผมต้องเห็นเธอนั่งรถเมล์มาลงที่ป้ายนั้น แรก ๆ ผมก็ไม่ได้สังเกตุหรอกครับว่าเธอมักจะมาลงที่ป้ายนั้น แต่ที่ผมปิ๊งกับเธอได้ก็เพราะเธอมาซื้อของร้านผม พอแม่ทำให้เสร็จ ผมก็เอาใส่ถุงยื่นให้เธอ พอเห็นหน้าเท่านั้นล่ะ ผมเกือบลืมที่จะรับเงินจากมือ ม. เลยครับ คนอะไรก็ไม่รู้ น่ารักเป็นบ้าเลย หลังจากนั้นแล้วผมก็ได้เห็นหน้า ม. ทุกวันแต่ยังไม่ได้มีโอกาสคุยกัน ผมแทบคลั่งอยู่แล้วครับเพราะต้องเก็บความรักของผมไว้ในใจแต่เพียงผู้เดียว

แล้วโชคก็เป็นของผม วันนั้นเธอก็มาลงรถเมล์ที่ป้ายนั้นอีก แต่ฝนตกครับ เธอเลยต้องยืนรอให้ฝนหยุดในร่มของร้านผม พอเห็นได้โอกาสหนุ่มน้อยไฟแรงอย่างผมก็เข้าไปคุยด้วยซะเลยแล้วผมก็ได้รู้ว่าเธอเป็นใคร บ้านอยู่ที่ไหนและที่เธอต้องกลับมืด ๆ ทุกวันเพราะต้องไปเรียนพิเศษ คืนนั้นขายไม่ค่อยดีครับ ผมเลยมีเวลาคุยกับ ม. ได้นานกระทั่งฝนหยุด เธอขอตัวกลับบ้านก่อนแล้วผมก็ฝากของติดไม้ติดมือให้เธอกลับบ้าน คืนนั้นผมรู้สึกมีความสุขมากหัวใจของผมพองโตจนเกือบจะปริออกมาข้างนอกอยู่แล้ว

วันต่อมาเราก็ได้คุยกันบ่อยขึ้นแล้วผมก็สนิทกับ ม. มากจนได้ไปส่งเธอที่บ้าน เราคบกันอย่างนั้นได้ปีกว่า ๆ ช่วงนั้นผมมีความสุขมากจนไม่รู้จะระบายให้เฮียฟังยังไง เฮียคงจะทราบนะครับ ม. ดีกับผมมาก แม้ว่าฐานะเธอจะดีกว่าผมแต่เธอก็ไม่รังเกียจที่จะคบกับผมเลย พ่อแม่พี่น้องของ ม. ก็เหมือนกัน เวลาที่ผมไปบ้านก็ต้อนรับเป็นอย่างดี ไม่เคยดูถูก ตอนนั้นชีวิตของผมเหมือนโรยด้วยกลีบกุหลาบ

แต่ความสุขของผมมันช่างสั้นเสียจริง ๆ อยู่ ๆ ผมก็ได้ข่าวว่า ม. จะไปเรียนต่อที่เมืองนอกจากเพื่อนของเธอ ผมอยากจะถาม ม. ให้รู้แน่ไปเลยว่าเธอจะไปจริง ๆ อย่างที่เขาพูด ๆ กันหรือเปล่า ผมรอเธอวันแล้ววันเล่า ม. ไม่มาลงรถเมล์ที่ป้ายเดิมเลย เวลาผ่านไป 1 อาทิตย์พอดีที่เราไม่ได้พบหน้ากัน ผมคิดถึงเธอมากร้อนรุ่ม กระวนกระวาย ไม่เป็นอันกินอันนอน วัน ๆ ก็คิดถึงแต่เรื่องของ ม. อย่างเดียว ผมคิดว่าเธอคงไปแล้วแน่ ๆ แต่ผมก็ได้พบเธออีก ผมดีใจมากจริง ๆ ครับ พอม. ก้าวลงจากรถเท่านั้นละ ผมแทบจะวิ่งเข้าไปหาเธอเลยมันดีใจจนบอกไม่ถูกเลย

แต่ดูท่าทาง ม. ไม่ดีใจเหมือนกับผมเลยครับ เธอเดินคอตก หน้าเศร้าเข้ามาหา ผมถามว่าเป็นอะไรไปแล้วทำไมไม่มาตั้งหลายวัน เธอบอกว่าเธอต้องไปเรียนต่อที่เมืองนอกแล้วก็คงไม่มีโอกาสได้กลับมาเมืองไทยอีกเพราะครอบครัวของเธอย้ายไปอยู่ที่นู้นเลย ม. พูดไปร้องไห้ไป

ด้วยกันครับ เธอบอกว่าไม่อยากไปอยู่ทางนู้นอยากอยู่เมืองไทยมากกว่า ผมสงสาร ม. จริงๆ แต่ก็สงสารตัวเองด้วยที่ไม่ได้อยู่กับเธออีกแล้ว ผมถาม ม. อย่างเห็นแก่ตัวว่าไม่ไปไม่ได้เหรอ เธอบอกว่าไม่ได้ ครอบครัวเธอย้ายไปหมดแล้วจะให้อยู่กับใคร ก็จริงของเธอ ผมคงคิดถึงเธอมากเมื่อเธอไปแล้ว ม. บอกว่าคงคิดถึงผมมากเหมือนกัน เพราะผมเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดที่เธอมี และเธอก็มีความรู้สึกพิเศษกับผมด้วย ผมทั้งดีใจและเสียใจมากในตอนนั้น ดีใจที่ได้รู้ว่าเธอก็พอจะชอบผมอยู่บ้างแต่เสียใจที่รักของเราไม่สมหวัง แต่จะทำยังไงได้ล่ะครับในเมื่อเธอไปดีผมก็คงต้องดีใจกับเธอด้วย

วันที่ ม. ไปผมไม่ได้ไปส่ง เพราะไม่อยากเห็นหน้าเธอเป็นครั้งสุดท้าย ยังอยากมีความรู้สึกว่าเธอไม่ได้ไปไหน เธอยังอยู่กับผมตลอดไป แต่ผมก็หลอกตัวเองไม่ได้เพราะความจริงก็ต้องเป็นความจริงอยู่วันยังค่ำ ผมเสียใจครับ ต่อไปนี้ผมไม่ได้เห็นหน้า ได้ยินเสียง ได้ไปไหนมาไหนกับ ม. อีกแล้ว ผมร้องไห้ครับ ใครจะว่าผมอ่อนแอก็ช่างผมไม่สนใจแล้ว ผู้ชายก็มีวันอ่อนแอได้เหมือนกันโดยเฉพาะเรื่องละเอียดอ่อนเหมือนเรื่อง *"ความรัก"* อย่างนี้ นานเลยครับกว่าที่ผมจะสงบอกสงบใจลงได้ ป่านนี้เธอคงจะแต่งงานไปแล้วมั้งครับ เรื่องความรักครั้งแรกของผมกับ ม. ก็กลายเป็นตำนานที่ผมจะจดจำเอาไว้เผื่อว่าบางทีอาจจะเล่าให้ลูกหลานฟังบ้าง

"ช้วง"

รักชั่ววูบ

สวัสดีค่ะคุณอากังฟูที่เคารพ

หนังสือบทเรียนสอนรักทีแถวบ้านหนูขายดีมากเลยค่ะ วางแผงไม่กี่วันก็หมด ดาชอบมากเลยค่ะ บางเรื่องอ่านแล้วก็สนุกดีบางเรื่องก็ให้ข้อคิดเรา บางเรื่องก็เศร้า เลยทำให้ตัวเองต้องเขียนเรื่องให้คนอื่นอ่านดูบ้าง ถือเป็นการแลกเปลี่ยน ดายังไม่เคยเขียนมาที่ไหนมาก่อนเลยนะคะ ถ้าไม่ดียังไงก็อภัยด้วย

ประมาณ 5 ปีที่แล้วเห็นจะได้ ดาเป็นสาววัยรุ่นกำลังโตเลยทีเดียว แน่นอนเรื่องรักๆใคร่ๆก็เป็นที่สนอก

ในใจไม่แพ้คนอื่นเหมือนกันเพราะยอมรับว่าวัยนี้เป็นวัยแห่งการแสวงหา ดาเป็นคนสระบุรีคะ พ่อมีอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้าง ส่วนแม่ก็ขายของอยู่ในตลาด และดาก็มีน้องสาวคนเล็กอีกคนหนึ่ง

พ่อของดาเป็นคนกว้างขวาง ญาติๆ ของดาก็เยอะ ดาเลยเป็นที่รู้จักของทุกๆ คนดี โดยเฉพาะบรรดาผู้ชายทั้งหลายแหล่ แต่ดาก็ไม่เคยนึกชอบพวกนี้เลย น่ารำคาญจะตายไป วันๆ ไม่ค่อยทำอะไร พอตกเย็นก็นั่งก๊งเหล้า แซวสาวๆ พูดจาเหมือนจะมีเรื่องดีกันทุกวัน แต่ทำไงได้คะสังคมของดาเป็นแบบนี้พูดถึงผู้ชายพวกนั้นแต่ละคนก็ให้ความสนใจกับดาเป็นพิเศษทุกคนก็พยายามที่จะเข้ามาจีบดา พูดจาแทะโลมบ้าง แต่ดาก็ไม่เคยมองพวกนี้เลย ถ้าจะแสดงออกก็น่าเกลียด เพราะคนพวกนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชีพของพ่อ แถมบางคนก็ทำงานให้พ่อด้วย

พูดมาตั้งนานดาลืมบอกไปว่าตอนนั้นดายังเรียนมัธยมอยู่เลย ดาเคยแอบชอบเด็กช่างกลหน้ามลคนหนึ่ง แต่เขาไม่รู้ตัวหรอกค่ะ โรงเรียนเราอยู่ใกล้กัน แต่พอเขาเรียนจบเราก็ไม่เคยเจอหน้ากันอีกเลยไม่รู้ว่าป่านนี้เขามีแฟนไปแล้วหรือยังมีอยู่ช่วงหนึ่งตอนนั้นเป็นหน้าร้อน เดือนเมษายน เป็นช่วงปิดเทอมพอดี พวกญาติๆ ของพ่อจัดนำเที่ยวไปวังตะไคร้ มีคนไปกันเยอะมาก แต่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่เพราะเด็กๆก็ไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ซึ่งมีโปรแกรมกันล่วงหน้าแล้ว และก็พวก ผู้ชาย ดาเองก็ถูกหนุ่มๆ แถวหมู่บ้านชวนไปเที่ยวเหมือนกัน แต่ดาไม่ชอบพวกนี้เลยไม่อยากไปด้วยที่ดาต้องไปกับพวกญาติๆ ก็เพราะว่าทนการเซ้าซี้ไม่ไหว เขาเหมารถกันไปคันใหญ่เชียว ดาเหงาจะตายชัก ไม่มีเพื่อนไปเลย

เมื่อไปถึงที่วัดตะไคร้ต่างคนก็ต่างลงเล่นน้ำ นั่งรถทั้งร้อนทั้งเหนื่อยนี่คะ แต่ที่ขาดไม่ได้ก็คือเหล้าพวกขี้เหล้าก็เอาเสื่อมานั่งปูก๊งเหล้ากัน ดา

ขี้เกียจอยู่กับพวกนี้เลยไปเดินเล่นคนเดียว ไม่สนุกเลยค่ะ เหงามากตอนนี้ถ้าเราได้มาเล่นกับคนรักดูพระอาทิตย์ตกก็คงจะดีไม่น้อย ระหว่างทางที่เดินดาก็ได้พบกับคนคนหนึ่งซึ่งทำให้ดาทั้งงงและดีใจในเวลาเดียวกัน ก็ไม่ใช่ใครหรอกค่ะ เด็กหนุ่มช่างกลคนที่ดาเคยแอบชอบอยู่ไงค่ะ ไม่น่าเชื่อเลยนะคะว่าจะเป็นไปได้ อะไรจะบังเอิญได้ถึงขนาดนี้ ดากำลังงงอยู่เขาก็หันมาเห็นพอดี ท่าทางเขาแปลกใจมากที่ดายืนมองเขาดาไม่กระพริบเลย ดายิ้มให้ทีหนึ่ง เขาก็ยิ้มตอบอย่างมีไมตรีจิต เขาเดินเข้ามาคุยด้วย แต่พอได้คุยกันแล้วดาก็ทราบเลยค่ะว่าไม่ใช่คนที่ดาเคยแอบชอบ หน้าตาเขาคล้ายกันมากเลยค่ะ เหมือนฝาแฝดเลย เขาชื่อต.ค่ะ ถึงแม้จะผิดหวังบ้างเล็กน้อยก็ไม่เป็นไร เพราะว่าดาเริ่มรู้สึกถูกชะตากับต.แล้ว ยิ่งได้คุยกันก็เหมือนยิ่งเคยได้รู้จักกันมานาน ต. เป็นคนกรุงเทพฯค่ะ มาเที่ยวที่นี่กับเพื่อน ๆซึ่งกำลังเล่นน้ำอยู่อีกด้านหนึ่ง

ดารู้สึกทั้งตัวเองและต.ต่างก็ตื่นเต้นทั้งคู่ อาจเป็นเพราะเรื่องที่ดาเล่าให้เขาฟังว่าเขาหน้าตาเหมือนคนที่ดาเคยรู้จักมาก เราคุยกันอีกนานอย่างถูกคอ เขาบอกว่าไม่นึกเลยว่าจะมาเจอคนที่ถูกใจยังงี้ แล้วเขาก็มองดาด้วยสายตาแปลก ๆ ยังไงชอบกล ทำเอาดาใจเต้นโครมครามแทบจะไม่เป็นจังหวะเลย ตอนนั้นมันรู้สึกร้อนวาบ ๆ ที่ใบหน้าดีนะคะที่ดายังระงับอกระงับใจไว้ได้ ไม่งั้นก็คงได้บอกรักเขาไปแล้วก็ได้ คนอะไรก็ไม่รู้ถูกใจจริง ๆ เลยค่ะ นี่ดาไม่ได้โกหกนะคะแต่หน้าตาเขาเหมือนต้อม เรนโบว์ ศิลปินคนโปรดของดาเลยล่ะค่ะ

เราคุยกันไปเล่นน้ำกันไปจนเย็นอย่างไม่รู้ตัวเผลอแผล็บเดียวญาติก็มาตาม ดารู้สึกว่าเวลามันเร็วเหลือเกิน ยังไม่อยากกลับเลย ต. ก็ออกอุบายว่าดาเจอเพื่อนเก่า ๆ ที่เรียนมาด้วยกันที่นี่ และให้บอกกับญาติว่าจะค้างกับเพื่อนและจะกลับพรุ่งนี้ ตอนนั้นไม่รู้ว่าอะไรเข้าสิง ดาก็โอเคค่ะ บอกกับญาติ ๆ อย่างที่บอกทุกอย่าง โดยไม่ลืมที่จะพาต. ไปยืนยันด้วย พร้อมกับบอกไม่ต้องเป็นห่วงเพราะมีผู้หญิงมากันเยอะ ผู้ชายมีแค่ 2 คน เท่านั้นต่อรองกันนานค่ะกว่าที่ญาติ ๆ จะอนุญาต แกก็เป็นห่วงล่ะค่ะ มาด้วยกันก็น่าจะนอนด้วยกัน อีกอย่างเขาก็กลัวจะโดนพ่อดาด่าว่าเอาได้ถ้าพวกเขาดูแลดาไม่ดี ดาเลยยืนยันว่าจะรับผิดชอบตัวเองจะไม่ยอมปล่อยให้เกิดเหตุร้ายขึ้นกับตัวเองอย่างแน่นอนพอเธออนุญาติดาก็มานั่งนึกว่าสิ่งที่เราทำถูกต้องแล้วหรือ ผู้ชายคนนั้นเป็นใคร แล้วทำไมอยู่ ๆ เราถึงได้กล้าที่จะมานอนค้างอ้างแรมกับเขา แล้วถ้าเกิดเรื่องไม่ดีขึ้นใครจะรับผิดชอบ แต่คิดอีกทีก็คงไม่มีอะไร หน้าตาท่าทางเขาก็ดูดี เขาคงไม่กล้าที่จะทำอะไรเราแน่ ดาไม่รู้เหมือนกันว่าอะไรทำให้ตัวเองคิดแบบนั้น

ดาได้อยู่กับเขาตามลำพังสมใจ ใกล้ ๆ หัวค่ำเราเดินลัดเลาะไปตามพุ่งไม้ที่ไม่ค่อยมีคนแล้วก็นั่งคุยกันฟังเสียงน้ำไหล สายลมพัด มีความสุขอย่าบอกใครเลยค่ะ ตอนนั้นดาลืมหมดทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นความถูกต้องดีงาม ศิลธรรม จริยธรรม มันดามืดตามัวไปหมด ต. โอบดาไว้ในอ้อมแขน ดาตกใจหมดเลยค่ะ แล้วก็เปลี่ยนเป็นเขินอาย พอเขาเห็นว่าดาไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบอะไรก็เลยทำใหญ่เลย เขาจูบดา ตัวเองรู้สึกหวิว ๆ ลอยไปทั้งตัว จากนั้นอะไรต่อมิอะไรก็ดูจะเป็นใจไปซะหมด ดาเป็นของเขาแล้วค่ะแทนที่ดาจะรู้สึกเสียใจที่สูญเสียพรหมจารีย์ไป เปล่าเลยกลับรู้สึกมีความสุขและดีใจที่ได้เป็นของเขา ใครจะว่าดาร่าน ใจง่ายก็ยอมค่ะ ต.บอกรักดาและจะมาสู่ขอเร็ว ๆ นี้

วันรุ่งขึ้นต. มาส่งที่สระบุรีนั่งรถเพื่อนขอบงเขามา แต่ ต. ไม่ได้ไปส่งถึงบ้าน จากนั้นมาเราก็ติดต่อกันทาง

จดหมายมาโดยตลอด กระทั่งหลายปีผ่านไปดาเรียนจบมัธยม และจม.ไปหาเขาบอกว่าจะไปหาที่กรุงเทพฯ เขาก็เขียนมาบอกว่าจะมารับดาตามที่นัดไว้และเมื่อถึงวันนัดดาก็ออกจากสระบุรีโดยที่ไม่ได้บอกพ่อแม่ไว้เลย บอกแต่น้องว่าจะไปหาเพื่อนที่กรุงเทพฯ

วันนั้นดาตั้งใจไว้เต็มที่แล้วว่าต้องที่แล้วว่าต้องไปพบเขาอย่างแน่นอน เพราะเขาได้สัญญาไว้แล้วว่าจะมารับด้วยตัวเองแต่...เขาปล่อยให้ดารอเก้อค่ะ ดาทั้งผิดหวังและเสียใจ แต่ก็ปลอบใจตัวเองว่าเขาคงจะติดธุระสำคัญเลยมาไม่ได้ ดาโทรไปหาเขาที่บ้าน คนที่บ้านก็บอกว่าต.ไม่อยู่ไปต่างจังหวัดว่าจะกลับก็อีกหลายวันทำไมเป็นยังงี้ล่ะคะแล้วแบบนี้ดาจะทำยังไง ญาติพี่น้องที่นี่ก็ไม่มีเลยสักคน คิดไปคิดมาเลยตัดสินใจเช่าโรงแรมอยู่อีกหลายวัน แล้วก็โทรไปหาเขาใหม่ แต่ทางบ้านเขาก็บอกว่ายังไม่กลับดาเลยถามทางไปบ้าน เขาก็ไม่ยอมบอก ดาบอกว่าเป็นเพื่อนของด. มาจากต่างจังหวัดจะมาเยี่ยมด. แต่เขาก็ยังไม่ยอมอยู่ดีดาไม่รู้ว่าจะทำยังไงก็เลยรออีก 2 วันแล้วโทรไปใหม่ พอดีเขารับสาย ดาดีใจมากค่ะที่ได้ยินเสียงของเขา แต่เขาสิคะฟังจากน้ำเสียงแล้วเหมือนรำคาญดาเหลือเกิน เขาไม่ค่อยพูดเลยค่ะ ถามคำตอบคำซึ่งผิดปกติมาก ที่จริงแล้วเขาเป็นคนช่างพูดมาก ก็พูดจนดาเคลิบเคลิ้มเลยค่ะ

ดาอยากเห็นหน้าเขาเลยนัดเจอกัน แต่เขากลับปฏิเสธค่ะ เขาบอกว่าไม่ว่าง และบอกให้ดาเลิกยุ่งเกี่ยวเลิกตื๊อเขาซะที มันน่ารำคาญ และที่สำคัญที่สุดคือเขาไม่อยากให้ภรรยาเขาเข้าใจผิดคิดว่าเขาไปมีผู้หญิงใหม่ ดาแทบจะไม่เชื่อหูตัวเองเลยค่ะว่าเขาจะพูดแบบนี้ เขาเคยสัญญากับดาว่าจะรักและซื่อสัตย์กับดาคนเดียวจะไม่มองผู้หญิงคนไหนอีกเลย ไหนล่ะคะสัญญาที่เขาเคยให้กับดา เท่านั้นยังไม่พอนะคะ เขายังบอกว่าอย่ามาเสียเวลากับเขาเลยรีบ ๆ มีแฟนใหม่ไปเถอะ ที่ผ่านมานั้นเขาถือว่าเป็นประสบการณ์ของเขาเอง

คุณอาคะดาช็อคไปเลยค่ะ สติ

แตกไปเลย กว่าที่จะยอมรับความจริงได้ ดาต้องเสียน้ำตาไปไม่รู้เท่าไหร่ ถ้าน้ำตามันสามารถเป็นสายเลือดได้จริง ๆ ดาก็คงร้องไห้เป็นสายเลือดไปแล้วล่ะค่ะ ถึงตอนนั้นดาก็ยังไม่อยากเชื่ออยู่ดีว่าเรื่องทั้งหมดเป็นความจริง ทำไมเรื่องราวความรักของดาถึงได้จบลงง่าย ๆ ยังงี้ดายังเช่าอยู่ที่โรงแรมนั้นอีกหลายวันเพราะยังทำใจไม่ได้ ไม่อยากกลับไปสู้หน้าพ่อแม่ไม่อยากให้เขารู้ว่าเกิดอะไรขึ้น พ่อดาคงเอาเรื่องเขาถึงตายแน่ ดาไม่รู้หรอกว่าพ่อแม่เป็นห่วงมากแค่ไหน เขาตามหากันจ้าละหวั่นเลย ถึงขนาดไปแจ้งความเอาไว้

ตอนนี้ดากลับมาอยู่บ้านเหมือนเดิมแล้ว แต่ก็ยังเสียใจไม่หายนี่เป็นเพราะความรักชั่ววูบแท้ ๆ แต่จะเรียกความรักก็คงไม่ได้มั้งค่ะ คงเป็นได้แค่ความหลงมากกว่า ยังไงก็ตามดาก็ยังลืมเขาไม่ได้อยู่ดี ดาตั้งใจไว้แล้วว่าต่อไปนี้จะไม่หลงเชื่อใครง่าย ๆ อีกแล้วค่ะ โดยเฉพาะคนหน้าตาคุ้นเคย

น้องดา

เจ็บช้ำซาก

สวัสดีค่ะคุณกังฟู

ปกติฉันไม่ชอบอ่านหนังสือประเภทนี้ แต่บังเอิญเห็นหน้าปกสวยดีเลยลองหยิบมาอ่านดู เนื้อหาสาระดีอ่านแล้วก็ยิ่งชอบอ่านใหญ่เลยค่ะ ดิฉันเลยตัดสินใจเขียนเรื่องของตัวเองส่งมาตีพิมพ์ดูบ้างเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงที่ยังไม่เคยเปิดเผยที่ไหนมาก่อน คุณกังฟูช่วยพิจารณาด้วยนะคะ ถ้าเห็นว่าเหมาะสมก็ช่วยลงให้ด้วย เริ่มเลยนะคะ

ดิฉันเป็นคนกรุงเทพฯ ครอบครัวอบอุ่น พ่อแม่ใจดี ตามใจทุกอย่างก็เป็นลูกคนเดียวนี่คะ จะเอาอะไรก็ต้องได้ ดิฉันเป็นค่อนข้างเรียบร้อยการบ้านการเรือนดีหมดทุกอย่าง (มีคนชมมาอย่างนั้นค่ะ)และรูปร่างหน้าตาของดิฉันก็จัดว่าใช้ได้ทีเดียว ดิฉันเรียนจบชั้นมัธยมแล้วก็ไปต่อที่มหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่อยู่ต่างจังหวัด สังคมที่นั่นแปลกใหม่สำหรับดิฉันมากเพราะไม่เคยจากบ้านไปอยู่ที่อื่นโดยไม่มีพ่อแม่เลยแต่ที่นี่ก็ทำให้ดิฉันกว้างขึ้น ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

ตอนที่เรียนอยู่ที่นี่ดิฉันได้เป็นนักกีฬาประจำคณะ ดิฉันเล่นบาสเกตบอลค่ะ แล้วก็มีการคัดเลือกตัวไปแข่งกีฬามหาวิทยาลัยดิฉันก็ติดไปกับเขาด้วยในช่วงนั้นชมรมยูโดก็รับสมัครนักกีฬาเหมือนกัน ด้วยความสนใจและอยากเล่นเลยไปแอบดูพวกเขาซ้อมกันและบังเอิญได้รู้จักกับรุ่นพี่คนหนึ่งเขาเลยชวนให้ดิฉันมาลองเล่นดู เล่นครั้งเดียวก็ติดใจเลยค่ะ หลังจากนั้นก็ไปเล่นตลอด แต่บาสเกตบอลก็ไม่ได้ทิ้งยังไปเล่นอยู่เรื่อย ๆรุ่นพี่ที่ชวนดิฉันไปเล่นยูโดสมมุติว่าชื่อพี่ช.นะคะ เขาเป็นคนน่านับถือค่ะมีอารมณ์ขันตลอดเวลาขนาดซ้อมเหนื่อยแล้วก็ยังไม่วายทำให้คนอื่นยิ้มได้เลยค่ะ เป็นสุขภาพบุรุษด้วย ตอนซ้อมก็ตั้งอกตั้งใจสอนและก็ดูแลดิฉันอย่างดีซึ่งดิฉันก็ไม่ได้คิดอะไรคิดแต่ว่าเราเป็นเด็กใหม่ยังไม่เป็นอะไรเลยรุ่นพี่ก็ต้องดูแลมากหน่อย แต่มันไม่เป็นอย่างที่คิดสิคะ พี่ช. แอบชอบดิฉันค่ะ แต่ก็ไม่รู้ตัว มารู้ก็ตอนที่มีคนมาบอก แต่ดิฉันก็แกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ทำตัวเหมือนเดิมเหมือนตอนที่ยังไม่รู้ความจริง

ขณะเดียวกันนั่นเองดิฉันก็ได้รู้จักกับรุ่นน้องคนหนึ่งซึ่งเล่นยูโดด้วยกัน ท่าทางเขาน่ารักมากเลยค่ะ ดูเด็ก ๆ สดใสดี สมมุติชื่อ ว. ค่ะ เขาเป็นคนพูด อารมณ์ดี เคารพรุ่นพี่ ดิฉันสนิทกับว. มากเพราะเขามีลักษณะพิเศษ มีเสน่ห์จนน่าหลงใหลและคลั่งไคล้ ดิฉันชอบเขามากแต่เขาก็ไม่รู้ว่าดิฉันแอบชอบเขาอยู่ เขาให้ความเคารพดิฉันในฐานะรุ่นพี่คนหนึ่งเท่านั้นเอง เรายิ่งสนิทกันมากขึ้นตอนที่มีการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย ดิฉันชวนว. ไปกินข้าวด้วยกันบ่อยแล้วอยู่คุยต่อจนดึก ตอนนั้นพี่ช. ก็ยังไม่รู้ว่าดิฉันแอบชอบว. อยู่ แล้ววันคัดเลือกตัวนักกีฬายูโดเพื่อไปแข่งกีฬามหาวิทยาลัยก็มาถึง ดิฉันก็เข้าคัดตัวกับเขาด้วยแล้วก็ได้จริง ๆ ค่ะ ดิฉันกำลังสองจิตสองใจอยู่ว่าจะแข่งอะไรแน่ระหว่างบาสเกตบอลที่ดิฉันชอบกับยูโดที่ชอบเหมือนกัน แต่ได้อยู่กับคนที่เราชอบ สรุปได้ว่าดิฉันเลือกยูโดค่ะ

ก่อนไปแข่งจริงก็ต้องมีการเก็บตัวนักกีฬากันก่อน ช่วงนั้นดิฉันยิ่งสนิทกับว. มากขึ้นเอาเป็นว่าสนิทมากกว่าใคร ๆ เลยก็ว่าได้ สนิทกันจนเพื่อน ๆหรือแม้แต่ผู้ฝึกสอนก็คิดว่าเราเป็นแฟนกัน แต่รู้สึกว่าจะเป็นรับข้างเดียวมากกว่า พี่ช. ก็รู้ว่าดิฉันรักว. เข้าแล้วโดยที่ว. ไม่ได้คิดอะไรกับดิฉันเลย พี่ช. เคยถามดิฉันว่าชอบว. จริง ๆ หรือ ดิฉันก็บอกความจริงว่าไม่ได้ชอบแต่รักเลยล่ะ ดูพี่ช. เศร้าลงไปทันที ท่าทางเขาคงเสียใจมาก เขาซึมไปหลายวัน ไม่ขึ้เล่นเหมือนเมื่อก่อน แต่เขาก็พยายามข่มความรู้สึก พยายามทำให้คนอื่นไม่รู้ว่าเขากำลังเจ็บและเสียใจดิ

ฉันสงสารเขาเหมือนกันแต่ก็ไม่ได้สนใจมาก แต่ดิฉันก็หนีผลกรรมของการกระทำตัวเองไปไม่พ้น ดิฉันต้องตกเวลาที่ไปไหนมาไหนกับพี่ก. โดยที่ไม่มีว. อยู่ด้วย ดิฉันคิดถึงว. มาก

เมื่อเห็นว่าการที่คบกับคนอื่นตัดสินใจแยกจากเขา มันลำบากใจมากแต่ก็ไม่อยากจะฝืนใจอีกต่อไป ที่ผ่านมาเขาให้เท่านี้ก็พอแล้ว เขาบอกดิฉันว่าสงสารและเห็นใจแต่เขายังไม่พร้อมกับเรื่องอย่างนี้ อยากจะตั้งใจเรียนมากกว่า ตั้งแต่นั้นมาเราก็ไม่ได้เจอกันอีกเลยดิฉันเรียนจบพอดีก็ต่างคนต่างไป

ต่อมาดิฉันก็ได้รู้จักกับรุ่นพี่อีกคนหนึ่งชื่อต. เป็นรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัยแต่อยู่ที่กรุงเทพฯ วันนั้นดิฉันนึกครึ้ม ๆ เลยเดินเข้าไปในมหา'ลัย พอดีเจอรุ่นน้องชวนเล่นกีฬาเลยเล่นกับเขาและพี่ต. ก็เล่นอยู่ด้วย ทีแรกก็ยังไม่นึกชอบเขาหรอก แต่เพราะว่าได้มาที่นี่บ่อยจนรู้จักกับเขาดี เราเข้ากันได้ดี เขาเป็นคนเรียบร้อย ขี้เล่น คุยสนุกอำเก่งดิฉันชอบเขาแล้วค่ะ และจากการผิดหวังจากว. ทำให้ดิฉันตัดสินใจเลือกพี่ต. เราอยู่ด้วยกัน แต่ก็ยังไม่ลืมว. อยู่ดี ดิฉันคิดอยู่เสมอว่าเราเกิดมาเพื่อรักเขาเท่านั้น แต่ฟ้าไม่เข้าข้างเลยค่ะ

อยู่ในสภาพเดียวกับพี่ช. ดิฉันรักว. แต่ก็ไม่กล้าบอกความจริงให้เขารู้ เคยแอบเขียนจม. เป็นนับ ๆ แต่ดูเหมือนว่าเขาไม่ค่อยจะรู้เรื่องอะไรเลย มันก็ยิ่งทำให้ดิฉันกลุ้มใจมากขึ้น

ช่วงนั้นพี่ช.ไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับดิฉันแล้วจะมีพูดคุยกันบ้างก็ในฐานะพี่น้องแต่ก็มีคุ่นพี่อีกคนเข้ามาพัวพันกับดิฉันเหมือนเดิมค่ะเข้ามาดูแลเอาใจใส่ จริง ๆ แล้วเจาก็ดีค่ะแต่เขาอายุมากกว่าหลายปีดิฉันชื่นชมความเป็นผู้ใหญ่ของเขา สมมุติว่าเขาชื่อก. ความจริงดิฉันก็ไม่ใช่คนหลายใจแต่ต้องการแสดงให้ว. เห็นและอยากรู้ความรู้สึกของเขาว่าถ้าดิฉันเปลี่ยนใจไปทางคนอื่นแล้วเขาจะรู้สึกยังไง แต่ก็เหมือนเดิมค่ะ เขายังพูดเล่นเฮฮา ไม่มีทีท่าว่าจะหึงหวงเลย ท่าทางเขาจริงใจและบริสุทธิ์ใจมาก ดิฉันอยากจะบ้าเลยค่ะขนาดทำยังงี้แล้วเขายังไม่รู้เรื่องอะไรเลย ดิฉันรักเขามากจริง ๆ แต่เขาไม่เคยรู้ถึงความรู้สึกของดิฉันเลยแม้แต่น้อย ดิฉันเลยประชดเขาโดยการให้เวลากับพี่ก. มากขึ้น แต่ตลอดระยะมันไม่มีประโยชน์อะไร ดิฉันก็เลิกแล้วก็หันมาคบกับว. คนเดียว เรายังคิดต่อกันอยู่ พอเรียนใกล้จบดิฉันก็ต้องไปฝึกสอนที่โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งเลยขอให้ว. ไปเป็นเพื่อนแล้วก็ให้กำลังใจด้วยทีแรกเขาก็บอกว่าไม่ว่าง แต่ก็ทนลูกตื๊อไม่ได้เลยต้องไป ดิฉันดีใจและมีความสุขมาก ชีวิตของดิฉันช่วงนี้ไม่รู้ว่าอะไรนักหนาไม่สบายใจเรื่องว. แล้วยังต้องมานั่งกลุ้มใจเรื่องพ่อแม่อีก ทั้ง 2 คนมีเรื่องไม่เข้าใจกันบ่อยมาก จนถึงขั้นทะเลาะวิวาทกันเลย

แล้ววันที่เราต้องเดินกันคนละทางก็มาถึง เย็นวันนั้นหลังจากสอนเสร็จว. ก็มารออยู่แล้ว ดิฉันให้เขามาเป็นเพื่อน ดิฉันอยากพูดกับเขาเรื่องของเรา แต่เพราะความเป็นผู้หญิงเลยไม่กล้าที่จะพูดอะไรก่อน มันอึดอัดมากเลยต้องร้องไห้ออกมา ว. ก็งงค่ะตกใจที่เห็นดิฉันเป็นแบบนี้ เขาทำอะไรไม่ถูกเลยค่ะ จะปลอบใจสักคำก็ไม่มีดิฉันเข้าใจค่ะว่าเขารักและเคารพในฐานะรุ่นพี่ ดูท่าทางเขาอึดอัดและรำคาญใจเหมือนกัน ตอนนั้นเองที่ดิฉัน

ระหว่างที่อยู่กับพี่ต.ดิฉันได้งานเป็นแอร์โฮสเตสที่สายการบินแห่งหนึ่ง ชีวิตคู่ของเราเป็นไปด้วยดีแต่ความผิดหวังก็เกิดขึ้นจนได้เพราะจากการที่ผิด

หวังซ้ำแล้วซ้ำเล่าทำให้ฉันรู้สึกเบื่ออะไรง่าย ๆ กลายเป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง ขาดความอบอุ่น อยู่ ๆ ดิฉันก็บอกเลิกกับพี่ด. เสียดื้อ ๆ พี่ด. ช็อคไปชั่วขณะ เขาเสียใจมากแต่เพราะความเป็นผู้ใหญ่เขาเลยให้เวลาดิฉันตัดสินใจใหม่ ถ้าพร้อมเมื่อไรก็มาหาเขา ดิฉันยอมรับว่าตัวเองผิดและไม่ดีเอามาก ๆ พอเลิกกับพี่ด. แล้วแทนที่จะคิดถึงเขาดิฉันกลับมานั่งคิดถึงแต่ว. ดิฉันลืมเขาไม่ได้จริง ๆ พยายามติดต่อกับเขาอีกก็ได้รู้ว่าเขาเรียนจบแล้วและ

มีแฟนแล้วเป็นรุ่นน้องของเขาเอง

ดิฉันรู้สึกผิดหวังและเสียใจร้องไห้จนไม่มีน้ำตาจะไหล กลายเป็นคนคิดมากประสาทและสับสนตัวเองอยู่ตลอดเวลาขาดความอบอุ่นและไม่มั่นใจตัวเอง เรื่องนี้พ่อแม่ไม่รู้เพราะดิฉันไม่เคยปรึกษาหรือเล่าอะไรให้ฟังเลยดิฉันรู้สึกชอบคนโน้นคนนี้แต่พอทำท่าจะเป็นแฟนกันจริง ๆ ก็ปฏิเสธเขาไปหมด นับวันยิ่งไม่เข้าใจตัวเองมากขึ้นทุกที เบื่อหน่ายกับสิ่งรอบข้าง คบใครได้ไม่นาน สุดท้ายก็ต้องพึ่งวัด หันหน้าเข้าหาธรรมะ แต่ก็ไม่ดีขึ้น ไม่เข้าใจว่าทำไมลืมว. ไม่ได้เลย คิดถึงสมัยที่ยังเคยไปไหนมาไหนกับเขาใครที่เคยมีความรู้สึกยังงี้คงจะเข้าใจดิฉันดีดิฉันไม่รู้จะหาทางออกยังไงดี คุณกังฟูแนะนำหน่อยได้มั้ยคะ

อี๊ด

อดีตไม่สำคัญ

เรียน คุณอากังฟูที่นับถือ

หลานอ่าน *"บทเรียนสอนรัก"* บ้าง แต่ไม่บ่อย แต่ก็ชอบเพราะได้สาระเยอะดี หลานยังไม่เคยเขียนจม. ไปเล่าเรื่องของตัวเองที่ไหนมาก่อน ที่นี่เป็นที่แรก คุณอาและแฟน ๆ หนังสือลองอ่านเรื่องของหลานก็แล้วกัน เลย

ทำให้หลานต้องกลายเป็นเด็กมีปัญหาขาดความอบอุ่น เป็นคนไม่ดี ออกนอกลู่นอกทาง ไม่เคยสมหวังในเรื่องอะไรเลยยิ่งพูดก็ยิ่งยาวเข้าเรื่องกันเลยดีกว่า คือว่าพ่อแม่ของหลานไม่ได้รักกันมาก่อน เขาแต่งงานกันเพราะถูกผู้ใหญ่บังคับ ตอนนั้นที่บ้านของแม่หลานจนมาก ตาเล่นการพนันจนหมดเนื้อหมดตัว บ้านก็ถูกยึด เจ้าหนี้คนที่เป็นปู่ของหลานเห็นว่าแม่ของหลานสวยแล้วก็ชอบอยากได้เป็นลูกสะใภ้คิดว่าลูกชายตัวเองก็คงจะชอบด้วยเลยขอแม่ให้แต่งงานกับพ่อโดยมีข้อเสนอว่าจะยกหนี้ให้ทั้งหมด ตาหลายก็ปรึกษากับยายแต่ไม่ได้บอกให้แม่รู้แล้วผู้ใหญ่ก็ตกลงกันให้มีการแต่งงานขึ้นโดยที่ทั้ง 2 คนไม่รู้เรื่องอะไรเลย

ผู้ใหญ่คิดว่าถ้าอยู่กันไปนานก็รักกันเอง แต่ที่ไหนได้มันไม่ได้เป็นอย่างที่พวกเขาคิดกันไว้เลยทั้งพ่อและแม่อยู่ด้วยกันเหมือนคนไม่รู้จักกันวัน ๆ ไม่ได้พูดคุยกันเลย พ่อจากคนที่ลำมะเลเทเมาอยู่แล้วก็ยิ่งไปกันใหญ่บ้านช่องก็ไม่ค่อยกลับถ้ากลับมาก็เมาไม่รู้เรื่องแถมยังหาเรื่องทะเลาะกับแม่อีกต่างหากแล้วยังงี้ใครจะไปทนไหวพอหลานอายุได้ 6 ขวบความอดทนของทั้ง 2 คน ก็หมดลง พอแม่เลิกกันโดยเด็ดขาด แต่ตอนนี้ก็มีปัญหาอีกแล้วคือว่าหลานควรจะไปอยู่กับใครดีแล้วหลานก็ได้อยู่กับแม่เพราะพ่อมีเมียใหม่ด้วย ทีแรกพ่อก็ทำท่าจะไม่ยอม จะเอาหลานไปอยู่ด้วยให้ได้ พออ้างว่าแม่ไม่มีเงินพอที่จะเลี้ยงหลานได้ แต่พ่อก็ต้องแพ้แม่เพราะแม่ไม่อยากให้หลานต้องเจอปัญหาแม่เลี้ยงกับลูกเลี้ยง พอก็ยอมในเหตุผลข้อนี้และก็จะส่งเสียค่าเล่าเรียน ค่าเลี้ยงดูทุกเดือน และหลานต้องไปอยู่ที่บ้าน

พ่อทุกเสาร์-อาทิตย์

ช่วงนั้นหลานได้อยู่ทั้งกับพ่อและแม่ก็จริงแต่คุณอาทราบมั้ยว่าหลานรู้สึกยังไง มันรู้สึกว้าเหว่เหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก ไม่มีทั้งพ่อและแม่หลานอยากให้ครอบครัวเราอยู่กันพร้อมหน้าพ่อแม่ลูก อยากให้ครอบครัวเราอบอุ่นเหมือนกันครอบครัว

ของคนอื่น หลานเคยแอบอิจฉาเพื่อนๆ ที่เขามีพ่อแม่พร้อมหน้าพร้อมตา เวลาจะไปไหนก็ไปด้วยกัน วันหยุดพ่อแม่ก็พาไปเที่ยวแล้วหลานล่ะทำไมต้องเป็นยังงี้ เดี๋ยวคนนี้ลากมาคนนั้นลากไป เขาทำเหมือนหลานเป็นตัวอะไรสักอย่างที่ไม่มีความรู้สึก พ่อแม่ไม่รู้หรอกว่าหลานรู้สึกยังไงเขาคิดว่าแค่ข้าวของที่เขาให้เป็นการเพียงพอแล้วแต่เขาไม่คิดว่าสิ่งที่หลานต้องการมากที่สุดคือความรัก ความอบอุ่นจากทั้ง 2 คน แต่หลานก็ทำอะไรไม่ได้เลย

มีทั้งคนที่หลานรู้จักและไม่รู้จัก หลานได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งรุ่นเดียวกันเขาชื่อท. หน้าตาก็จัดว่าใช้ได้ หลานเห็นแล้วถูกชะตาคิดว่าถ้าได้เป็นเพื่อนเขาก็ดี ท.ก็เข้ามาชวนหลานคุย เต้นรำด้วยกันและบอกว่าคืนนี้จะไปส่งที่บ้านแล้วเขาก็ไปส่งจริงๆค่ะ ก่อนกลับ ท. บอกว่า พรุ่งนี้ตอนเย็นจะไปรับที่โรงเรียน หลานคิดว่าเขาพูดเล่น แต่ที่ไหนได้พอได้เวลาเลิกเรียน หลานก็เดินออกมาเห็นเขายืนรออยู่ที่หน้าประตูพร้อมกับดอกกุหลาบช่อใหญ่ เราไปเดินเล่นกันที่ศูนย์การค้ากินข้าว

พอหลานอายุได้ 12 ปีแม่ก็มีผู้ชายคนใหม่ เขาเป็นคนดีนะคะ ไม่รังเกียจที่แม่เคยมีสามีมาแล้วและมีลูกติดด้วย พอเขามาเป็นพ่อเลี้ยงหลานก็รักหลานเหมือนลูกในไส้ ขนาดที่หลานทำผิดแม่จะตีเขาก็ห้ามจนแม่ว่าเขาให้ท้ายแต่นั่นมันก็ไม่ใช่ความรักจากพ่อจริงๆ พอพ่อรู้ข่าวก็มาหาแม่ที่บ้านเพื่อทวงหลานให้ไปอยู่ด้วย แต่แม่ก็ไม่ยอมอีกจนต้องทะเลาะกัน แต่สุดท้ายหลานก็อยู่กับแม่เหมือนเดิม ชีวิตของหลานก็เป็นแบบนี้มาตลอดจนเมื่ออายุ 15 ปีก็เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ชนิดที่ว่าทุกคนที่รู้จัก

หลานรวมทั้งตัวเองต้องเสียใจกันทั่วหน้า

วันนั้นหลานไปงานวันเกิดเพื่อนที่บ้าน เพื่อนๆไปกันเยอะมาก แล้วก็ไปส่งหลานที่บ้านคืนนั้นหลานประทับใจมากเพราะยังไม่เคยมีใครทำแบบนี้มาก่อน

เขาไปรับหลานที่โรงเรียนทุกวันตั้งแต่วันเกิดเพื่อนแล้วก็มาส่งที่บ้านทุกวันเหมือนกันจนแม่และพ่อเลี้ยงเห็นเลยถามหลานว่าเขาเป็นใคร หลานก็บอกว่าเป็นเพื่อนแต่อยู่คนละโรงเรียน เขาก็พูดอะไรต่อมิอะไรอีกยาวเหยียดจนจำไม่ไหว เราคบกันได้

3 เดือนกว่าๆ ก็เรียน ม.3 จบตอนนั้นหลายรักเขามากเพราะเขาดีจนแทบไม่มีที่ติ เอาใจหลายทุกอย่าง ถ้าหลานจะเอาอะไรก็แต่บอกเขาเท่านั้นเขาจะหาให้ทุกอย่าง ตอนนั้นหลายไม่ได้เรียกร้องอะไรจากพ่อแม่เหมือนที่แล้วๆมาอีกแล้ว หลานคิดว่าเขาคนเดียวก็ให้หลานได้หลายทั้งรักทั้งหลงเขาเลยค่ะ

เขาก็บอกว่ารักหลานมาก หลานเป็นคนแรกของเขา เขาบอกว่าขาดหลานไม่ได้ ตอนนั้นพอเราเรียนจบก็ไม่ได้เรียนต่อ แม่ให้เรียนเหมือนกันแต่หลานบอกว่าขี้เกียจ เรียนแค่นี้ก็หางานทำได้แล้วแม่ขี้เกียจพูดมากก็เลยตามใจเราทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟอาหารที่ห้องอาหารเดียวกัน พอเก็บเงิน

ได้ เราก็ตกลงแต่งงานกันโดยที่อายุยังไม่ถึง 17 ปีเต็มทั้งคู่ แรกๆ ช่วงข้าวใหม่ปลามันเราก็มีความสุขดีรักหวานชื่นแต่ในที่สุดหลานก็เดินตามรอยเท้าพ่อแม่เราเลิกกันเพราะความไม่เข้าใจบางอย่างและเพราะความที่เรายังเด็กกันทั้งคู่ความรับผิดชอบหรือความอดทนก็ยังไม่มีเลยต้องต่างคนต่างอยู่

เพราะความที่รักเขามากหลาน

ก็ต้องเจ็บมาก ตอนนั้นอยากอยู่คนเดียว วัน ๆ ไม่ต้องทำอะไรได้แต่ร้องไห้ฟูมฟาย หลานตัดใจจากเขาไม่ได้เลยต้องหาทางออกด้วยการพึ่งยาเสพติด หลานติดกาว พอดมแล้วรู้สึกมีความสุขอย่างประหลาด โลกนี้เป็นของเราคนเดียว ไม่มีใครมายุ่งกับเราทำให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่างได้ แรก ๆ ก็แอบดมแต่แล้วแม่ก็รู้เรื่องห้ามไม่ให้ใช้มันอีก แต่หลานใช้แล้วก็มีความสุขมากเรื่องอะไรจะยอมเลิกง่าย ๆ แต่แม่ก็ไม่เลิกลาเหมือนกัน หลานมีความรู้สึกว่าถูกบังคับมากเลยต้องหนีออกจากบ้านไปอยู่บ้านเพื่อนคนนู้นคนนี้ แม่ก็ตามหาตัวจาละหวั่นหลานก็พยายามหนี ไม่อยากให้แม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน ถ้าแม่รู้ก็ต้องบังคับให้กลับบ้าน สุดท้ายหลานก็ต้องไปอยู่กับพ่อเพราะไม่มีเงินใช้แล้ว

พ่อก็เข้าใจว่าที่หลานต้องมาอยู่กับเขาเพราะว่าโดนพ่อเลี้ยงรังแก พ่อไม่รู้ว่าหลานติดกาว พอเขาไปทำงานหลานก็ออกจากบ้านไปหาเพื่อน ไปหาที่ปลดปล่อยอารมณ์ ทำใจให้มันลืมเรื่องที่ผ่านมาและก็กลับบ้านก่อน

พ่อกลับหลานอยู่กับพ่อได้เดือนกว่าแม่ก็ตามหาเจอแล้วเล่าเรื่องของหลานให้พ่อฟังก็อีกหลอบเดิมคราวนี้ 2 เสียงช่วยกันห้ามหลานก็เลยต้องยอมเลิก มันทรมานมากเลยค่ะจนทนไม่ไหว หลานไม่เข้มแข็งพอแท้จะเลิกมันได้ ต้องอาศัยมันไปเรื่อย ๆ ตอนนี้แม่ไม่ได้ห้ามแล้วเพราะหลานบอกว่าถ้าห้ามจะหนีออกจากบ้านไปอยู่ที่อื่นและจะไม่กลับมาให้เห็นหน้าอีกเลยแม่รู้ว่าหลานทำได้จริง ๆ เลยไม่ห้ามอีก แต่พอนานเข้าร่างกายหลานทรุดโทรมมากแม่ทนไม่ได้เลยต้องห้ามอีก เก็บของไปทิ้งหมด ไม่ให้เงินติดตัวเลย ห้ามออกนอกบ้าน ให้อยู่แต่ในบ้านอย่างเดียว แต่แม่ก็ไม่ชนะหลานหนีออกจากบ้านอีกจนได้แล้วก็ขโมยเงินแม่ไปด้วย

คราวนี้ไปอาศัยเพื่อนคนที่แม่ไม่รู้จัก ที่บ้านนี้อยู่กัน 2 คนพี่น้อง พี่ชายกับน้องสาว เพื่อนหลานเป็นคนน้องอยู่ที่บ้านนี้ก็นานพอดู จำไม่ได้แล้วว่ากี่เดือนตอนที่อยู่ที่นี่พี่ชายของเพื่อนเป็นคนที่เข้าใจหลานดีที่สุด เขาอายุ 25 ปี แก่กว่าหลานหลายปี เขาดูเป็นผู้ใหญ่เกินตัว เขาพยายามพูดให้หลานเข้าใจว่าสิ่งที่หลานทำลงไปมันไม่ถูกไม่ควร เป็นการทำร้ายตัวเองแล้วเขาก็ยังพูดอีกหลาย ๆ อย่างกรอกหูทุกวัน ๆ จนหลานก็คล้อยตามเขาแล้วก็เห็นจริงตาที่เขาบอก หลานรู้สึกว่าตัวเองรักพี่ชายเพื่อนแล้ว แต่ก็ยังไม่กล้าปักใจมากเพราะยังเข็ดกับเรื่องที่ผ่านมาแล้ววันหนึ่งเขาก็บอกว่ารักหลาน เขาสงสารที่หลานต้องมีสภาพอย่างนั้น เขาอยากเป็นคนช่วยรักษาแผลทั้งที่กายและที่ใจให้หาย

สนิทหลานถามว่าจริงหรือ ไม่รังเกียจที่หลานเป็นแบบนี้หรือ เขาก็บอกว่าอดีตจะเป็นยังไงเขาไม่สน ขอให้ปัจจุบันเป็นคนใหม่ คนดีก็พอแล้ว แล้วเขาก็บอกว่าให้ดูที่การกระทำของเขา

หลานดีใจจนไม่รู้จะพูดยังไงดี คิดว่าชาตินี้คงไม่มีใครต้องการเราอีก

แล้ว แต่หลานโชคดีจริง ๆ ยังมีคนเข้าใจเห็นใจแล้วหลานก็เลิกมันได้ในที่สุด วันที่หลานกลับบ้านแม่เป็นคนที่ดีใจที่สุด แม่วิ่งเข้ามากอดแล้วก็ร้องไห้ แม่ตามหาหลานจนหมดปัญญาคิดว่าคงไม่มีโอกาสได้พบกันอีกแล้วหลานเพิ่งเข้าใจเดี๋ยวนี้เองว่าพ่อแม่รักหลานมาก เขาไม่ได้เป็นอย่างที่หลานเคยคิดมาตั้งแต่แรก หลานเป็นคนบาปจริง ๆ ที่ทำให้ทั้ง 2 คนเสียใจ ทุกข์ใจ เป็นห่วงเป็นใยไม่ได้กิน ไม่ได้นอน หลานเลยสาบานกับพระว่าต่อไปนี้จะเป็นคนใหม่ มีชีวิตใหม่ จะลืมอดีตที่ผ่านมาให้หมด จะเป็นคนดีที่พ่อแม่ภูมิใจ เวลาไปก็ได้คุยกับคนอื่นได้ว่าลูกที่ดีไม่แพ้ลูกชาวบ้านหมือนกัน

พอสภาพจิตใจและร่างกายของ

หลานสมบูรณ์ดี หลานก็เริ่มเรียนศึกษาผู้ใหญ่โดยมีพี่ชายของเพื่อนเป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอดจนเรียนจบ ม.6 ตอนนี้หลานอยู่กับแม่ มีความสุขมากค่ะ แม่ก็สบายดี ไม่ต้องมานั่งร้องไห้เพราะลูกคนนี้อีกแล้วหลานภูมิใจที่ทำให้แม่สบายใจได้ แต่แค่นี้ก็ยังไม่พอหลานต้องเป็นคนดีกว่านี้ให้ได้ คุณอาและแฟน ๆ หนังสือช่วยเป็นกำลังใจให้ด้วยนะ

เด็กกลับตัว

กางใครกางมัน

สวัสดีครับเฮียกังฟู

ผมติดตามอ่านหนังสือของเฮียมานานแล้ว อ่านแทบจะทุกเล่มเลย รวมทั้ง *"บทเรียนสอนรัก"* ด้วยอ่านเรื่องของคนอื่นมาก็มากแล้ว เลยขอเขียนเรื่องของตัวเองมาร่วมลงบ้าง

เรื่องของผมมีอยู่ว่า ผมผิดหวังจากผู้หญิง 2 คน ในเวลาเดียวกัน ซึ่งความจริงแล้วผมไม่ดีเองล่ะครับ ก่อนเกิดเรื่องผมทำงานที่บริษัทแห่งหนึ่งเงินเดือนไม่เท่าไร ที่จริงแล้วผมอยากหางานทำใหม่แต่มันติดอยู่ที่ว่าผมติดผู้หญิงคนหนึ่งที่บริษัทนี้ เธอเป็นหัวหน้าของผมเอง อายุมากกว่าผม 5 ปี ผมยอมรับตรง ๆ เลยก็ได้ว่าเธอไม่ใช่ผู้หญิงในสเป็คผมเลย ผมไม่ชอบคนที่แก่กว่ารู้สึกว่ายังไงก็ไม่รู้ที่ต้องอยู่กับคนแก่แต่ที่ผมสนใจก็คงเป็นทรัพย์สินของเธอ ผมยอมรับเลยว่าตัวเองเลวมากแต่จะทำยังไงได้ล่ะครับผมมันคนจนและเป็นคนบ้านนอกด้วย ภาระทางบ้างผมมันเยอะเสียจนเงินเดือนเท่าขี้เล็บของผมจะรับไม่ไหวอยู่แล้ว

ผมเลยต้องหาทางที่ทำให้ตัวเองอยู่รอด

แต่ที่ผมคบกับเธอในช่วงแรก ๆ ยอมรับเลยว่าต้องการเงินเพียงอย่างเดียวไม่รู้ว่าเธอจะรู้ความจริงข้อนี้หรือเปล่า แต่พอผมคบกับเธอนานเข้าเริ่มรู้สึกว่าสงสารเธอแล้วครับ เพราะเธอดีกับผมมากจริง ๆ จากตอนแรกที่ผมต้องเช่าบ้านอยู่ เธอก็ให้ผมไปอยู่ในบ้านของเธอ ที่บ้านเธอใหญ่มาก แต่ไม่มีคนอยู่เลย เธออยู่กับคนรับใช้อีก 2 คน แถมเธอยังให้เงินผมใช้อีกต่างหากนอกเหนือจากเงินเดือนแล้ว ผมเลยมีเงินส่งกลับไปบ้านเยอะขึ้น

เพราะความสงสารนี่ล่ะครับที่ทำให้ผมเริ่มเอาใจใส่เธอมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่เรียกว่ารักหรอกครับผมเคยคิดกับตัวเองว่า เธอดีกับผมถึงขนาดนี้แล้ว เราน่าจะอุทิศตนให้เธอไปเลย แม้ว่าจะไม่ใช่ผู้หญิงอย่างที่เราชอบ แต่ถ้าอยู่ด้วยกันไปแล้วก็อาจ จะเปลี่ยนใจได้ ผมคิดว่าตัวเองจะทำใจให้พอชอบเธอได้บ้างถ้าไม่มีผู้หญิงอีกคนหนึ่งเข้ามาเสียก่อน

ผู้หญิงอีกคนหนึ่งเป็นพนักงานใหม่ของบริษัท ผมเห็นเธอครั้งแรกก็นึกชอบเลย เพราะเธอเป็นผู้หญิงอย่างที่ชอบ ผมเริ่มที่จะจีบเธอด้วยการกลายเป็นพ่อบุญทุ้มก่อน รู้สึกว่าจะได้ผลผมเริ่มที่จะผูกมัดใจเธอได้แต่การกระทำของผมทั้งหมดต้องคอยหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพื่อที่จะไม่ให้หัวหน้าเห็นไม่งั้นแล้วมีหวังบริษัทแตกแน่ ๆ

ผมรู้สึกว่าตัวเองรักผู้หญิงคนใหม่มาก ๆ จนกระทั่งคิดที่จะขอเธอแต่งงาน เพราะรู้สึกว่าชีวิตนี้ ขาดเธอไม่ได้ผมลืมบอกไปว่าผู้หญิงที่ผมชอบชื่อต. ผมแอบพาเธอไปเที่ยวบ้าง ไปทานอาหารบ้างโดยทุกครั้งผมจะอ้างกับหัวหน้าว่าไปกับเพื่อนเธอก็เชื่อผมครับ และอาจจะเป็นเพราะเธอมีงานยุ่งด้วยก็ได้เลยไม่มีเวลาซักถามผมมาก

ผมคบกับต. แบบหลบ ๆ ซ่อน ๆ ได้เกือบ 2 เดือน ผมก็ทนไม่ได้แล้วที่จะเก็บความต้องการของผมเอาไว้คนเดียว ผมบอกรักต. และขอแต่งงานเธอบอกว่าขอบคุณที่ผมรักและดีกับเธอ แต่เธอรับสิ่งเหล่านี้ไว้ไม่ได้ เพราะ .....เธออ้ำอึ้งครู่หนึ่ง ก่อนที่จะตอบสิ่งที่ทำให้ผมตกใจ และสะอึกกับคำตอบนั้นเธอตอบว่า เพราะอะไรก็ลองถามคุณย. ดูกแล้วกัน (หัวหน้าของผมชื่อ ย.) พอเธอพูดชื่อนี้เท่านั้นล่ะ ผมเสียวสันหลังวาบเลย ไม่เข้าใจว่าย. เกี่ยวอะไรด้วย หรือว่าเธอจะรู้เรื่องระหว่างผมกับต. แต่ก็เป็นไปไม่ได้เพราะผมระวังตัวตลอดเวลา คิดว่าทำอะไรไม่มีพิรุธแล้วนะ อีกอย่างถ้าย. รู้เรื่องเราเธอคงไม่อยู่เฉยแน่ ๆ ป่านนี้คงอาละวาดใหญ่ไปแล้ว ผมถามต.ว่า เกี่ยวอะไรด้วย ต.ไม่ให้ความกระจ่างอะไรกับผมเลย เธอบอกได้อย่างเดียวว่าถ้า

อยากรู้เรื่องราวทั้งหมดก็ถามย. ก็แล้วกัน เพราะเธอรู้เรื่องมาโดยตลอด ต พูดเท่านั้นผมก็พอจะเห็นอนาคตของตัวเองแล้วครับว่าเป็นยังไง

เพราะความอยากรู้ความจริง ผมเลยกลับไปที่บ้านของย. ผมยังไม่รู้เลยว่าถ้าพบหน้าเธอแล้ว ผมจะทำหน้ายังไงดี จะพูดกับเธอว่ายังไงดี แต่ยังไม่ทันที่ผมได้ทำอะไรพอก้าวแรกที่เข้าบ้านก็เห็นเธอนั่งรออยู่ก่อนแล้ว เธอถามขึ้นว่าเป็นยังไงบ้าง ขอต.แต่งงานแล้วหรือยัง ตอนนั้นผมรู้สึกเลยหน้าของผมไม่มีสีเลือดแล้วยังหดลงเหลือแต่ 2 นิ้ว นึกไม่ถึงว่าเธอจะรู้เรื่องถึงขนาดนี้ ผมสะกดใจตัวเองทำเป็นใจดีสู้เสือ ไม่ยอมรับข้อกล่าวของเธอ ผมแกล้งพูดเฉไฉไปเรื่อย และบอกเธอว่า ชาตินี้ไม่มีทางที่ผมจะรักใครอีกแล้ว นอกจากเธอคนเดียวเท่านั้น ผมคิดว่าสิ่งที่ผมพูดออกไปจะทำให้เธอดีใจ แต่เปล่าเลยครับ ดูเธอกลับโมโหมากขึ้น

เธอบอกว่าถ้าผมพูดคำพูดนี้ออกมาเมื่อ 2 เดือนที่แล้ว เธอคงดีใจมาก แต่มันไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่มาพูดกันตอนนี้ เธอเล่าความจริงให้ผมฟังว่า เธอไม่แน่ใจว่าผมรักตัวเธอหรือเงินเธอกันแน่ เลยจ้างต. มาพิสูจน์ความจริงในที่สุดเธอก็รู้ว่า ผมรักเงินของเธอเท่านั้น ความจริงนี้มันยังไม่ทำให้เธอเจ็บมากพอเท่ากับที่ได้รู้ว่าผมรักต. และจะขอต. แต่งงาน พอเธอเล่าความจริงอย่างนี้แล้ว ผมเลยหมดโอกาสแก้ตัวแต่ก็ยังไม่ยอมครับ ผมบอกว่าผมผิดไปแล้ว ขอโอกาสผมแก้ตัวอีกครั้งหนึ่งเถอะผมคิดว่ายังไง ๆ เธอคงอภัยให้ผมแน่เพราะเธอรักผมมาก แต่แล้วผมก็คาดการณ์ผิด เพราะเธอไม่ยอมใจอ่อนเลย

เธอยื่นคำขาดกับผมว่า ทางใครทางมันก็แล้วกัน พอกันทีกับความไม่จริงใจ การหลอกลวงที่ผมมีให้เธอมาโดยตลอด ถึงตอนนี้แล้วเธอไม่ฟังคำแก้ตัวของผมแล้ว เธอไล่ผมออกจากบ้านและตัดความสัมพันธ์ของเรา เมื่อเธอไล่ผมยังงี้แล้ว ผมคงไม่หน้าด้านที่จะอยู่อีกต่อไป ศักดิ์ศรีผมก็มีเหมือนกันผู้ชายอกสามศอกอย่างผม ผู้หญิงจะหาเมื่อไรก็ได้ ดีซะอีกที่ผมไม่ต้องทนอยู่กับคนที่ผมไม่ได้รัก ไม่ต้องทนทุกข์ใจ ไม่ต้องมานั่งทำใจให้รักเธอเหมือนเมื่อก่อนพอกันที

"อ"

ความตายที่ต้องพลากจากกัน

เรียนคุณอากังฟู

ผมมีเรื่องจะเล่าให้ฟังครับ มันเป็นเรื่องเศร้าของผมเอง ผมเป็นคนภาคเหนือครับ หมู่บ้านของเรามีทั้งหมดกว่า 50 หลังคาเรือนแต่ไม่ถึง 100 หลังคาเรือน อาชีพของพวกเราก็ทำการเกษตร แต่รายได้ไม่พอกินหรอกครับ ที่หมู่บ้านของผมเลยนิยมหาขายลูกสาวกิน ถ้าบ้านไหนลูกสาวเยอะก็โชคดี ราคาตกคนละ 3000-5000 บาท ถ้าเป็นอายุ ช่วง 15-18 จะราคาดีมาก จะมีพวกนานหน้ามารับซื้อถึงที่ ไม่ใช่ใครที่ไหนหรอกครับ ก็พวกคนที่หมู่บ้านของผมนั่นแหละ พอขายแล้วก็พาไปอยู่กรุงเทพฯ ผมยังไม่เคยเห็นใครได้กลับบ้านมาเยี่ยมพ่อแม่บ้างเลย แม่แต่ตัวพี่สาวของผมเองได้แต่ส่งเงินมาเท่านั้น แต่ก็ไม่มากนัก บางเดือนก็ส่งเยอะ แต่บางเดือนไม่มีเลยผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมพ่อแม่ต้องขายลูกกินด้วย อาชีพอื่นก็มีเยอะทำไมต้องส่งเสริมให้ลูกเป็นหญิงบริการด้วย

พอผมอายุได้ 20 มีก็เข้ากรุงเทพฯ มาหางานทำ เรียนจบก็แค่ ป.๖ ตอนแรกที่เข้ามาก็ทำงานเป็นลูกจ้างที่อู่ซ่อมรถยนต์เขาใช้ให้เป็นลูกมือหยิบนู้นหยิบนี่เล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อมีโอกาสยังงี้แล้ว ใครเลยจะไม่คว้าไว้ ใครเลยอยากจะย่ำอยู่กับที่ และพอดีผมเป็นคนชอบทางด้านนี้อยู่แล้วจึงพยายามศึกษาหาความรู้ พอเห็นใครซ่อมอะไรผมก็เข้าไปนั่งดูเขาทำงาน ถ้าไม่เข้าใจ

อะไรก็ถามแล้วก็จำ ๆ ไว้ บางทีเขาก็ให้ผมลองทำดู พอผมซ่อมได้บ้างแล้วเถ้าแก่ก็ให้เลื่อนให้ผมเป็นช่วงซ่อม เงินเดือนก็ได้เพิ่มขึ้นตามไปด้วยเลย มีเงินส่งไปให้ทางบ้านมากขึ้น

แล้วผมก็ได้รู้จักกันบการขึ้นครูเป็นครั้งแรก เพื่อนที่อู่ชวนผมไปลองของครับ ด้วยวัยกลัดมัน และยังไม่เคยมาก่อนก็ทำให้ผมอยากลอง พอเพื่อนมาเล่าให้ฟังว่าไปแล้วดียังไงเจ้าตัวเล็กของผมก็ลุกซู่ขึ้นมาทันทีผมได้ขึ้นห้องกับผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งผมคุ้นหน้ามากแต่ก็จำไม่ได้ว่าเคยเห็นหรือเคยรู้จักกันมาก่อนหรือเปล่า พอเราเริ่มสวาทกันเสร็จก็นอนคุยกันผมเลยทราบว่าเธอคนนี้เป็นคนหมู่บ้านเดียวกับผมนั่นเอง เธอถูกขายมาตั้งแต่อายุ 15 ปี ตอนนี้ก็ 20 ปีแล้ว

เธอเล่าถึงความบำบากของเธอให้ผมฟังว่า หลังจากถูกขายมาแล้วถ้าไม่ยอมรับแขกก็ถูกซ้อมแค่น่วมเป็นการสั่งสอนขั้นแรก แต่ถ้ายังขัดขืนอีกก็จะถูกซ้อมปางตายแล้วขังเอาไว้ ไม่ให้กินข้าวกินน้ำจนกว่าจะยอม แต่ถ้าบางคนยังไม่ยอมอีกก็จะถูกบังคับให้รับแขกทั้ง ๆที่สารรูปดูไม่เป็นผู้เป็นคน แถมแขกบางคนซาดิสต์ ชอบทรมานคู่นอนก่อน บางคนก็ให้แมงดามาเฆี่ยนตีต่อหน้าพอเห็นเลือดแล้วก็เกิดอารมณ์ ถ้าใครคิดหนีก็จะโดนหนักปางตายเหมือนกัน ทางที่ดีต้องยอม

ทำตามใจพวกมันจะได้ไม่เจ็บตัว

ส่วนเงินค่าตัวก็ไม่ได้เอง ทุกบาททุกสตางค์ก็เป็นของ *"แม่"* หมด เพราะเขาเสียเงินซื้อตัวมาแล้ว จะได้เงินบ้างนิดหน่อยก็ส่วนที่เป็นทิปที่แขกให้ต่างหากถ้าถูกใจ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่ค่อยได้ เพราะแขกที่มาก็ไม่ค่อยมีเหมือนกัน ที่นี่ราคาถูกเลยมีเงินแค่จ่ายค่าตัวเท่านั้นเธอเล่าไปร้องไห้ไป ผมสงสารเธอมากเลยครับ ฟังแล้วสลดเลย นึกถึงพี่สาวขึ้นมาเลยไม่รู้ว่าโดนยังงี้บ้างหรือเปล่า และไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหนด้วย จ.ม. ที่เขียนไปหาพ่อแม่ก็ไม่เคยใส่ที่อยู่ไว้ด้วย ไม่รู้ว่าโดนยังงี้บ้างหรือเปล่าและไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหนด้วย จ.ม. ที่เขียนไปหาพ่อแม่ก็ไม่เคยใส่ที่อยู่ไว้ด้วยผมเลยไม่รู้ว่าไปตามหาได้ที่ไหน ในกรุงเทพฯ มีสถานที่ให้บริการยังงี้ขึ้นเหมือนดอกเห็ด ผมไม่ใช่นักเที่ยวด้วยจนปัญญาจริง ๆ ครับ

พอหมดเวลาแล้ว เธอร้องไห้ใหญ่เลยครับ เธอบอกว่ามาหาเธอบ่อย ๆนะ เธอรู้สึกถูกชะตากับผมมาก อาจเป็นเพราะเราเป็นคนบ้านเดียวกันด้วยก็ได้ ผมก็รับปากว่าจะมาหาเธออีก แต่ยังไม่รู้ว่าเมื่อไร เพราะผมไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนัก หลังจากวันนั้นเกือบเดือนผมไม่หาเธออีก แต่เธอยังรับแขกอยู่ ผมก็นึกรอเกือบชั่วโมงได้พอเธอเป็นหนักผมเท่านั้นล่ะครับ เธอร้องไห้ใหญ่เลย เธอบอกว่าดีใจที่ผมมา คิดว่าผมคงจะลืมเธอไปแล้ว แล้วเธอก็ให้ความสุขกับผม หลังจากนั้นแล้วผมก็พยายามไปหาเธอบ่อยขึ้น เพราะเธอบอกว่าไม่สบายแต่ก็ถูกบังคับให้รับแขกพ่อผมไม่เยี่ยมซื้อของฝากไปให้เธอดีใจใหญ่เลยครับ ขอบคุณแล้วขอบคุณอีกเธอบอกว่ายังไม่เคยมีใครดีกับเธอมาก่อนเลย

จากการที่ได้ใกล้ชิด สนิทสนมกัน ผมสงสารเธอมาก และเพราะความสงสารนี่ล่ะครับที่ก่อตัวเป็นความรักขึ้นมา ผมสัญญากับเธอว่าจะช่วยให้ออกไปจากขุมนรกนี้ให้ได้ แต่ต้องรอหน่อยเพราะผมต้องเก็บเงิน

"*แม่*" เรียกค่าตัวเธอ 10000 บาท ตอนนี้ผมมีแค่ 5000 กว่าบาทเท่านั้น เธอบอกว่าอย่ามาเดือนร้อนกับเธอเลย ปล่อยให้เธอมีชีวิตอยู่ยังงี้ต่อไปก็แล้วกัน เงิน 10000 ไม่ได้หาง่าย ๆ อีกอย่างเธอก็เป็นผู้หญิงไม่ดี ไม่สมควรที่ผมจะต้องมานั่งช่วยเหลือ เพื่อที่จะเอาไปเป็นศรีภรรยา เธอบอกให้ผมนึกถึงปัญหาที่จะตามมา ถ้ามีลูกแล้วลูกจะเป็นยังไง ต้องอายเพื่อนแค่ไหนที่ต้องมีแม่ที่เคยเป็นอย่างว่ามาก่อน ผมบอกว่าถ้าเราได้อยู่ด้วยกันแล้ว ก็หาที่อยู่ใหม่ ไปอยู่ที่ไหนก็ได้ที่ไม่มีใครรู้จักเรา ผมไม่สนใจทั้งนั้นว่าจะพูดว่ายังไงบ้าง ในเมื่อผมตกลงปลงใจที่จะอยู่ร่วมกันกับเธอแล้ว ไม่มีทางที่ผมจะเปลี่ยนใจ พอพูดเท่านั้นเธอร้องไห้อีกแล้วครับ

ไม่นานผมก็หาเงินมาช่วยเธอได้ แล้วเราก็ย้ายที่อยู่กัน ผมมีความสุขมากที่ได้อยู่กับเธออย่างที่ผมคาดเอาไว้เลยครับ ไม่ผิดหวังจริง ๆ ที่ผมเลือกผู้หญิงคนนี้มาเป็นคู่ชีวิตแต่หลังจากเราอยู่กินกันฉันสามีภรรยาได้ 2 เดือน เธอก็ไม่สบาย เจ็บปวด ๆ แอด ๆ กว่าที่จะรู้ว่าเป็นเธอมะเร็งที่มดลูกมันก็สายไปซะแล้ว ในที่สุดเธอก็จากผมไป พร้อมกับโครงการทั้งหลายที่เราเคยคิดเคยฝันไว้ด้วยกัน ผมหมดโอกาสที่จะมีลูกกับเธอ ความสุขในชีวิตบั้นปลายที่เคยคิดกันไว้ไม่มีแล้ว

ทำไมชีวิตเธอถึงได้สั้นอย่างนี้ ตลอดเวลาที่เธอมีชีวิตอยู่ไม่เคยมีความสุขเลย แต่พอชีวิตกำลังจะดีขึ้นก็กลับไม่มีโอกาสที่จะได้รับความสุขนั้นอย่างเต็มที่ ผมสงสารเธอจริง ๆ ครับ ทำไมพ่อแม่ต้องขายลูกกินทำไมต้องมีอาชีพขายประเวณีด้วย ผมอยากจะขอิงวอนพ่อแม่ทุกคนที่มีลูกผู้หญิงว่าอย่าได้คิดขายลูกกินเลยครับ คิดกันบ้างหรือเปล่าว่าหลังจากที่รับเงินเขามาแล้ว ลูกเราจะเป็นยังไง จะทุกข์สุขเพียงใด จะสบายหรือลำบากยังไง จะเป็นตายร้ายดีอย่างไรก็ไม่มีโอกาสที่จะรู้ได้เลย หลังจากที่รับเงินค่าตัวลูกมาแล้วเราสบายก็จริงแต่หลังจากที่เงินหมดแล้วจะทำยังไงต่อไปในเมื่อไม่มีลูกแล้วใครจะหาเลี้ยง และถ้าหากแก่เฒ่าไปแล้วใครจะดูแล จริงมั๊ยครับ หยุดซะเถอะครับคนที่กำลังจะขายลูกกิน หยุดแม้แต่จะคิดขายลูกนะครับ

นคร

ร้ายกลายดี

สวัสดีคุณกังฟูที่เคารพ

ก่อนอื่นต้องขอชมหนังสือของคุณเลยนะคะว่า "*บทเรียนสอนรัก*" ดีมากเลยมีทั้งสาระความรู้ที่มีประโยชน์และความบันเทิง ดิฉันชอบมาก ๆ เลยค่ะ ที่เขียนมานี่ก็เพราะอยากจะเล่าประสบการณ์ของตัวเองให้ฟังกันบ้าง เรื่องของดิฉันมันอาจจะเหมือนนิยายน้ำเน่า แต่มันก็เป็นเรื่องจริงที่ได้เกิดขึ้นแล้วกับตัวดิฉันเอง

ครอบครัวของดิฉันอยู่กลางดงน้ำคลำแถว ๆ คลองเตย พ่อแม่ของดิฉันเป็นคนต่างจังหวัด เข้ากรุงเทพฯ เหมือนคนอื่น ๆ แล้วก็เลยได้ตั้งรถรากอยู่ที่นี่จนกระทั่งมีลูก 3 คน ดิฉันเป็นคนโต น้องสาวและน้องชาย แต่มาอยู่กรุงเทพฯ ก็ใช่ว่าเราจะดีกว่าตอนที่อยู่บ้านนอก แม่บอกว่าพ่อกับแม่ก็ยังลำบากเหมือนเดิม ดิฉันเรียนจบแค่ ป.6 ก็ต้องออกมาช่วยพ่อแม่ทำงานหาเงิน เสียสละให้น้องได้เรียนต่อ

ตั้งแต่ป.6 ก็ทำงานรับจ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ มาเรื่อย จนเข้ามาทำงานที่โรงงานแห่งหนึ่ง ทำได้ปีหนึ่งก็เอาน้องสาวมาทำด้วยน้องชายก็เลิกเรียนแล้ว เขาเป็นเด็กซ่อมรถยนต์ที่อยู่แถว ๆ บ้านรายได้น้อยหน่อยแต่พอรวมกัน 3 คนแล้ว ก็พอมีพอกิน ตอนนี้พ่อแม่ไม่ต้องทำงานหนักแล้วเพราะอายุมาก แต่แม่ก็ยังพับถุงขายในบ้าน ก็ทำ ๆ พอไม่ให้เบื่อล่ะค่ะเพราะแกเป็นคนทำงาน อยู่จะให้นั่งกินนอนกิน แก่ก็รำคาญตัวเอง

น้องสาวของดิฉันเป็นคนสวยค่ะ มีหนุ่ม ๆ มาติดพันตั้งแต่ยังไม่เข้าทำงานที่โรงงานแต่น้องเขาก็ไม่สนแต่พอมาอยู่ที่โรงงานนี้สิคะ มีผู้ชายคนหนึ่งมาชอบอีก ในสายตาดิฉันแล้วผู้ชายคนนี้เป็นคนไม่ค่อยดี ตกเย็นไม่ต้องไปไหนล่ะค่ะ ทำงานเสร็จก็พาพรรคพวกไปก๊งเหล้าเป็นประจำทุกวัน การพนันเล่นด้วยหรือเปล่าก็ไม่รู้ แต่ก็มีหลายกระแสเหมือนกันบอกว่าเขา

เป็นคนเจ้าชู้ เคยทำผู้หญิงท้องหลายคนแล้วก็ไม่รับผิดชอบอีกอย่างที่ดิฉันไม่ชอบคือ เขาเป็นคนไม่สุภาพ พูดจามึงมาพาโว้ย แล้วอารมณ์ร้อนอีกด้วยดิฉันห้ามน้องสาวว่าอย่าไปยุ่งกับเขา แต่ก็ไม่เชื่อ เพราะเขาหน้าตาดี เป็นคนเข้ม คมสัน ถ้าดิฉันไม่รู้จักนิสัยเขาก็คงจะชอบเขาอยู่บ้างล่ะค่ะ

ท่าทางน้องสาวดิฉันคงจะชอบผู้ชายคนนี้จริง ๆ ยิ่งห้ามก็เหมือนยิ่งยุบอกว่าอย่าก็เหมือนกับเราอนุญาต ทั้งดิฉันทั้งพ่อแม่ก็ช่วยกันเตือน แต่น้องสาวไม่ฟังเสียงเลย ดิฉันต้องเข้มงวดมากขึ้นเวลาอยู่ที่โรงงาน น้องสาวจะอยู่ในสายตาตลอด ไม่ว่าน้องจะไปไหนดิฉันก็ต้องตามไปด้วย บอกตรง ๆ ว่าเป็นห่วงน้องสาวมาก แต่เขาก็ไม่พยายามที่จะเข้าใจดิฉันเลย เธอจะหาว่าดิฉันกีดกันเพราะว่าดิฉันต้องการผู้ชายคนนั้นเอง ใคร ๆ จะด่าว่ายังไงดิฉันไม่สนใจหรอก อะไรที่พอจะทนได้ก็จะทน แต่นี่น้องสาวในไส้คลานตามกันมาแท้ ๆ ยังมาดูถูกเราได้ถึงขนาดนี้ ดิฉันไม่โกรธเขาหรอก แต่มันน้อยใจทำไมเขาไม่ยอมเข้าใจอะไรเลย ดิฉันลองปล่อยให้ทั้ง 2 คนได้อยู่กันตามลำพังบ้างก็ยังไม่รู้เหมือนกันว่าผลจะเป็นยังไง จะดีหรือร้ายแค่ไหน?

แล้วสิ่งที่ไม่ได้คาดคิดก็เกิดขึ้นกับตัวดิฉันเอง วันนั้นดิฉันทำโอ.ที จนดึก ทุกทีจะทำกับน้องสาว เวลากลับบ้านก็จะได้กลับด้วยกันแต่วันนั้นน้องสาวไปเที่ยวกับผู้ชายคนนั้นตั้งแต่เลิกงานตอนเย็น ดิฉันเลยต้องกลับบ้านคนเดียว โชคดีที่รถเมล์มีวิ่งตลอดคืน เลยไม่มีปัญหาอะไร ตอนที่กำลังเดินจะเข้าบ้าน ดิฉันรู้สึกว่ามีใครก็ไม่รู้มาล็อคดิฉันไว้ข้างหลัง แล้วเอาผ้ามาปิดจมูก ดิฉันดิ้นรนขัดขืน แต่ก็สู้ไม่ได้ค่ะ เพราะพวกมันมีกัน 2 คน แป๊ปเดียวดิฉันก็ร่วงลงไปกองกับพื้นเพิ่งมารู้ตอนหลังว่า ดิฉันโดนยาสลบ

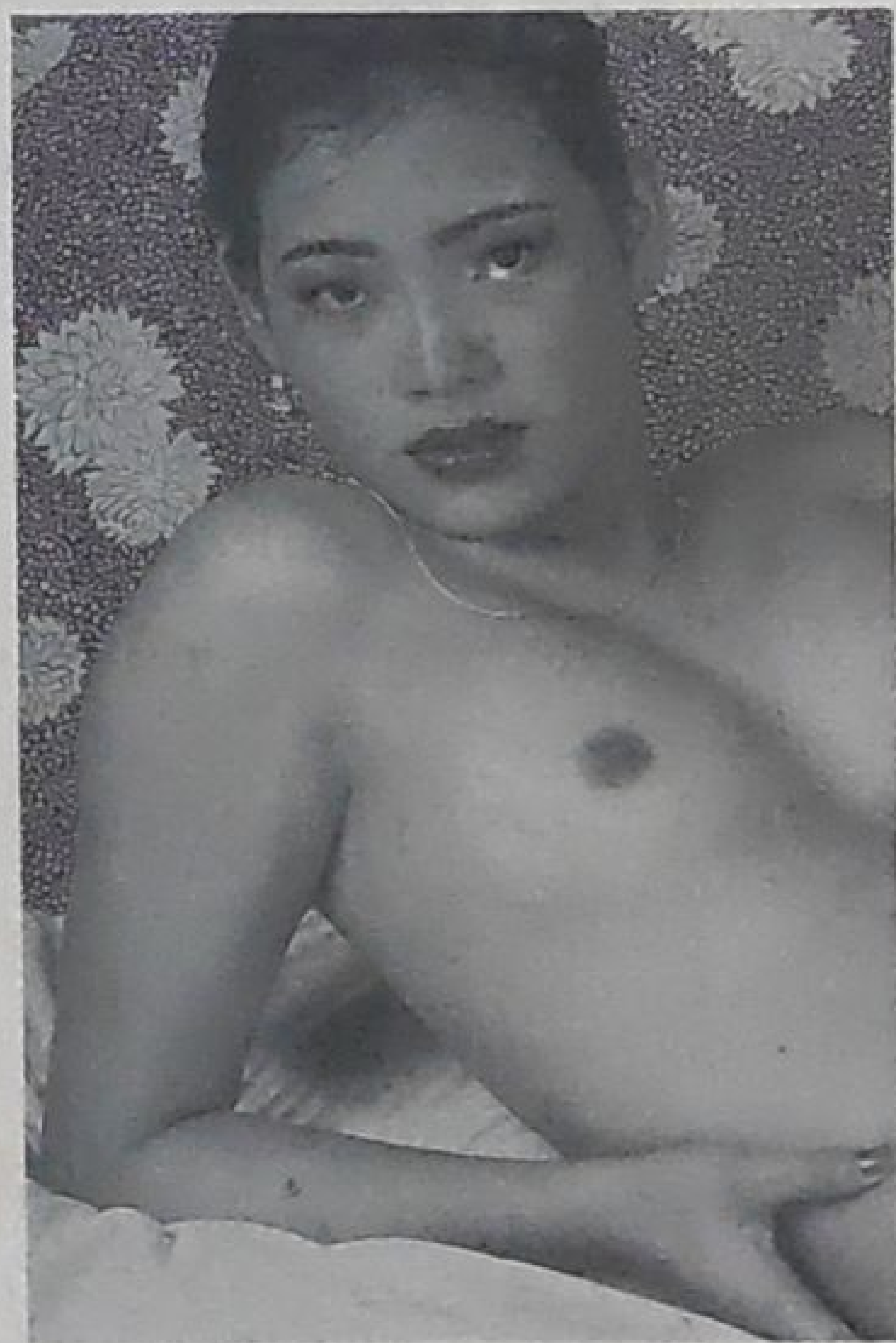
รู้สึกตัวอีกทีก็อยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ เป็นกระท่อมไม้ไผ่ หลังคามุงจาก แขนขาของดิฉันถูกมัดเอาไว้ มันรู้สึกเมื่อยไปทั้งตัว ตอนนั้นรู้สึกกลัวขึ้นมาทันที ดิฉันอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้อะไรจะเกิดขึ้นกับตัวเองก็ยังไม่รู้อีกเหมือนกันดิฉันกลัวมาก ร้องเอะอะโวยวาย ให้พวกมันปล่อยตัวไป ตอนนั้นยังไม่รู้ว่าใครจับดิฉันมาแล้วมันต้องการอะไร พอดิฉันเอะอะพวกมันก็วิ่งเข้ามาในกระท่อม ไอ้ผู้ชายคนนั้นเองค่ะไอ้คนที่มันชอบน้องสาวของดิฉันจับดิฉันมา พอถามมันว่าจับมาทำไม มันบอกว่าอยากยุ่งเรื่องของมันดีนัก หมูจะหามดันเอาคานเข้ามาสอด ดิฉันเถียงกับมันหลายคำ จนเพื่อนมันเกือบจะเล่นงานดิฉัน แต่มันห้ามเอาไว้

ดิฉันอยู่ที่นี่ได้ ประมาณ 3 อาทิตย์ค่ะ ไอ้คนนั้นมันก็ไป ๆ มา ๆ ไม่ได้อยู่ที่นี่ตลอดเวลา ตอนที่มันไม่อยู่ก็ให้เพื่อนมันอีก 2 คน เฝ้าดิฉัน ตอนนี้ดิฉันเป็นอิสระจากการถูกมัด แต่จะไปไหนไม่ได้ เพราะมีคนเฝ้าหน้าประตู ดิฉันก็ยังไม่รู้เหมือนกันว่ามันจับมาทำไม พอถามเพื่อนมัน มันก็บอกว่าไม่รู้ แต่ที่แน่ ๆ ดิฉันไม่ได้อยู่ในกรุงเทพฯ แต่อยู่ที่ จ.อุทัยธานี เพราะเป็นถิ่นเก่าของไอ้คนนั้นป่านนี้ที่บ้านดิฉันจะเป็นยังไงกันบ้างก็ไมทรู้ เขาคงตามหาตัวกันจ้าละหวั่น หรือไม่ก็อาจจะคิดว่าดิฉันตายไปแล้วก็ได้ อยู่ที่นี่ดิฉันต้องระวังตัวตลอดเวลา ตอนนอนก็ต้องหลับ ๆ ตื่น ๆ ตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ยังไม่มี

คืนไหนเลยที่นอนได้เต็มตา เพราะไอ้ 2 คน ที่เฝ้าหน้าประตูท่าทางน่ากลัวมาก ไว้ใจไม่ได้ มันคอยแต่จะพูดแทะโลมตลอดเวลา แต่ก็ยังดีที่มันยังไม่ได้ลงมือทำอะไรเลย

แต่แล้วดิฉันก็ต้องเสียความสาวให้กับไอ้ผู้ชายคนนั้นหลังที่มันได้มาที่นี่ 1 อาทิตย์ พอมันมาก็นั่งก๊งเหล้ากับเพื่อนหน้ากระท่อม ดิฉันแอบได้ยินมันคุยกันว่าเมื่อไรจะลงมือซักทีไอ้ผู้ชายคนนั้นก็บอกว่าไม่ได้ จุดมาเพราะเรื่องนั้นแต่มันไม่อยากให้ดิฉันเป็นก้างขวางคอมันเท่านั้นเอง มันกะว่าพอจัดการกับน้องสาวแล้วค่อยคิดจะจัดการกับดิฉันยังไงถ้ามันคิดจะฆ่าแล้วดิฉันจะทำยังไงดี ยอมรับเลยว่าขวัญเสียมาก ไม่รู้กระเจิงไปอยู่ที่ไหน

คิดไปสารพัดว่ามันจะทำกับเราวิธีไหนบ้าง แล้วก็ผล็อยหลับไปตั้งแต่เมื่อไรก็จำไม่ได้ รู้สึกอีกทีก็ตอนที่เหมือนมีอะไรหนัก ๆ มาทับบนตัว พอลืมตาก็เห็นหน้าของไอ้คนใจบาปมันกำลังจะปล้ำดิฉัน

ดิฉันต่อสู้กับมัน มือไม้ป้องกันตัวเอง ถีบมันได้ทีหนึ่งจนหงายหลัง ดิฉันวิ่งไปที่ประตูหวังจะหนีออกไปแต่ก็ไม่ได้ เพราะมันเฝ้าอยู่ มันตามดิฉันมาที่ประตูแล้วพยายามที่จะปลุกปล้ำดิฉันให้ได้ ดิฉันก็ไม่ยอมเหมือนกัน รู้ว่าสู้มันไม่ได้แน่ แต่ยังไง ๆ ก็ขอสู้ไว้ก่อน เผื่อว่าอาจจะมีโอกาส แต่ผู้หญิงก็ต้องแพ้แรงผู้ชายอยู่ดี ในที่สุดมันก็ได้ พร่าผลาญพรหมจรรย์ของดิฉัน

วันรุ่งขึ้นมันก็กลับกรุงเทพฯ ดิฉันก็ยังอยู่ที่กระท่อมตามเดิม มันทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น มันคงคิดว่าความสาวของผู้หญิงเป็นของไม่มีค่าที่มันจะเอาเมื่อไรก็ได้ ดิฉันต้องจมอยู่กับความแค้นและความเสียใจ 1 อาทิตย์ พอมันมามันบอกดิฉันว่ายังไงทราบไหมคะ มันบอกว่าเลิกกับน้องสาวของดิฉันแล้ว แต่ยังไม่มีอะไรกันเลยเพราะว่าหลังจากที่มันทำกับดิฉันมันกลับไปนั่งคิดว่าที่จริงแล้วดิฉันต่างหากเป็นคนที่มันต้องการ มันบอกว่าเพิ่งจะรู้ตัวเองเหมือนกันว่าชอบดิฉันชอบมานานแล้วด้วย มันขอโทษที่ทำเลว ๆ ลงไปแต่มันก็จะยอมรับผิดชอบเรื่องที่เกิดขึ้นพร้อมที่จะไปขอขมาพ่อแม่ และแต่งงานกับดิฉัน

ด้วยความแค้นดิฉันบอกว่าไม่ต้องการทุกสิ่งทุกอย่างที่มันพูดมาแม้กระทั่งความรักที่มันมีให้ และบอกให้มันระวังตัวให้ดี ถ้าหลุดไปได้เมื่อไรไม่รอดแน่ ดิฉันต้องไปแจ้งความเอามันเข้าคุกทั้งกะปิให้ได้ มันเลยบอกว่าถ้ายังงั้นอยู่ที่นี่ก็แล้วกัน แล้วมันก็มาอยู่ที่นี่กับดิฉัน ไม่ยอมกลับไปทำงานที่กรุงเทพฯ มันอยู่กินกับดิฉันเยี่ยงสามีภรรยา ดิฉันเห็นว่าเรื่องมันผ่านมา

หลายเดือนแล้วและที่สำคัญดิฉันท้องได้ 2 เดือนแล้ว เลยต้องเลยตามเลย แต่ดิฉันก็ไม่ได้รักมันหรอก อยู่กันไปยังงั้นแหละ มันก็เอาอกเอาใจดิฉันนะคะ พอลูกคลอดเป็นผู้หญิงเราก็ไปขอขมาพ่อแม่ ตอนนั้นน้องสาวแต่งงานแล้ว ไม่งั้นคงต้องบ้านแตกเพราะน้องสาวรักผู้ชายคนนี้มาก

เราอยู่ด้วยกันจนลูกได้ 3 ขวบ ดิฉันก็ทนความหยาบคายกักขฬะของมันไม่ได้ เลยต้องเลิกกัน ที่จริงแล้วมันก็มีความดีเหมือนกัน อย่างน้อยก็รักลูกรักเมีย ตั้งใจทำมาหากิน ไม่สำมะเรเทเมาเหมือนก่อนแต่นิสัยเราเข้ากันไม่ได้ ความคิดไม่ลงรอยกัน เลยต้องแยกทางกันดีที่สุด ลูกเราก็ผลัดกันเอาไปเลี้ยง ตอนนี้ลูกอายุ 15 แล้วค่ะ ดิฉันมีสามีใหม่ เขาเข้าใจดิฉัน และไม่ถือสาที่เคยมีสามีและลูกมาก่อนดิฉันอยากเรียนหนังสือต่อเขาก็ให้เรียนศึกษาผู้ใหญ่จนจบม.6 แม้ว่าดิฉันจะไม่มีลูกกับเขาแต่เขาก็รักลูกดิฉันเหมือนลูกในไส้ของตัวเอง โชคดีจริง ๆ ค่ะ ที่ได้สามีดี ๆ อย่างนี้

สมร

สอนหญิง

เพื่อนหญิงควรรู้

เคยบ้างไหมที่คุณไม่เคยเสร็จ

เพื่อนหญิงที่รักค่ะจ๊ะโอ๋มาพบกับเพื่อนหญิงฉบับนี้ก็จะคุยเกี่ยวกับเรื่องที่คิดว่าเสียวและไม่เสียวทั้งหลาย ที่ว่าเสียวก็คือเสียวเข้าใจหรือเปล่าจะพูดไปก็เป็นการพูดวกวนเรามาเข้าเรื่องของเราจะดีกว่านะคะที่ว่าเสียวก็คือว่าเวลานอนกับคุณสามีสุดที่รักหรือไม่ใช่สามีเป็นใครก็แล้วแต่นะคะ เมื่อเมคเลิฟกันจนใกล้ที่จะถึงจุดแห่งการเสียวกระสัน แต่สามีของคุณกลับไปสวรรค์เสียก่อน ปล่อยให้คุณนอนหง่าวค้างเติ่งอยู่บนฟ้าเพียงคนเดียวโดยที่เขาผู้เป็นสามีได้สบายหลับกรนครอกไปเสียก่อน ความรู้สึกของคุณเวลานั้นจะเป็นอย่างไรคะ

บางคนอาจจะเข้าไปขย้ำคอหอยพ่อเจ้าประคุณ หรือไม่อยากจะเข้าเฉือนเจ้าสิ่งนั้นที่ปลุกอารมณ์ขึ้นมาจนเกิดอาการเสียวแล้วปล่อยอย่างนี้เหมือนทิ้งลงชักโครกเมื่อเป็นอย่างนี้เพื่อนหญิงที่รักคะอย่าได้ทำเขาอย่างนั้นเลย มันอาจจะเป็นเพียงไม่กี่ครั้งในรายเดือนก็ได้เพราะทุกคนก็ถึงจุดแห่งความสุขด้วยกันทุกครั้งแต่มีครั้งนี้ครั้งเดียวเท่านั้นที่ไม่มีความสุข ปล่อยเขาไปเถิดเขาอาจจะเหนื่อยหรือเพลียจนเกินไป จึงทำให้เขาไม่อาจจะพาคุณไปถึงสวรรค์ได้ ปล่อยให้คุณอยู่แค่นั้น

คุณคิดดูให้ดีก็แล้วกันถ้าเกิดคุณนั้นตัดหรือเฉือนสิ่งนั้นของเขาทิ้งไปแล้วคุณไม่เสียดายหรือเพราะมันไม่ได้ทำให้คุณผิดหวังตลอดไปต้องทำให้เกิดความสุขบ้างเหมือนกันล่ะน่ะ ทางที่ดีคุณควรหาทางออกที่สวย

กว่านี้ค่ะ เมื่อเขาทำให้คุณไม่ถึงที่หมาย คุณก็ควรทำให้ถึงที่หมายเอง ก็คือเมื่อเห็นว่าเขาหลับกรนอย่างมีความสุขคุณก็อย่าไปรบกวนเขาเลยนะคะ ปล่อยให้เขานอนอย่างสบายอารมณ์เช่นนั้น เมื่อเขาหลับแล้วคุณอย่าได้อายเลยค่ะ

คุณควรช่วยตัวเองโดยนิ้วนี่แหละมีความสุขมากที่สุดเพราะหลาย ๆ คนก็เคยพึ่งมือตนเองก่อนที่จะมาได้สามีหรือแฟนหรือบางคนได้แล้วแต่ต้องพึ่งนิ้วตัวเองเหมือนกัน เพราะนิ้วนี้เป็นสิ่งที่วิเศษสุดสำหรับผู้หญิงที่กำลังตกอยู่ในอารมณ์ที่เรียกว่าอยากช่วยได้มากทีเดียวค่ะบางคนอาจจะเรียกว่านิ้ววิเศษก็ได้เพราะมันสารพัดประโยชน์จริง ๆ

เพราะนิ้วของเพื่อนหญิงนี่นอกจากจะหยิบฉวย ทำอาหารและทุกอย่างต้องใช้มือและนิ้วหมด รวมทั้งการช่วยตัวเองด้วย ก็เช่นเดียวกันเมื่อคุณตกอยู่ในอารมณ์อย่างนั้นคุณควรปล่อยให้มันออกอย่าให้คั่งค้างเพราะจะทำให้อารมณ์ของคุณหงุดหงิดได้ง่าย ๆ นิ้วที่คุณถนัดที่สุดก็บี้ลงไปตามจุดที่เห็นว่าเสียวกระสันมากที่สุด แต่ขอเตือนว่าอย่าปล่อยให้เล็บยาวเพราะจะไปสะกิดถูกเนื้อจนทำให้เกิดแผลเลือดซึมออกมาแล้วคุณจะเสียใจ เมื่อเป็นแผลที่นั่นจะรักษายากเพราะถ้าเกิดใส่ยาลงไปแล้วจะทำให้แสบต้องกินยาอย่างเดียวทางที่ดีผู้ที่รู้ตัวว่าจะช่วยตัวเองบ่อย ๆ ก็ควรตัดเล็บให้สั้นและทำความสะอาดเล็บอยู่เสมอเพื่อป้องกันเชื้อโรคที่จะติดเล็บและไปสู่เนื้อที่คุณหวงมากที่สุด

เมื่อคุณทำจนเกิดความเสียวและถึงจุดสุดยอดแห่งความเสียวคุณ

ก็ปล่อยให้มันหายไปเอง แน่นอนทีเดียวคุณจะต้องมีความสุขมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และลืมเรื่องที่จะตัดเจ้าอันนั้นของสามีทิ้งเสียสิ้นเชิง ถ้าเกิดคุณไม่ใช้นิ้วก็มีทางช่วยอีกหลายวิธีเหมือนกันค่ะไม่ว่าจะเป็นน้ำก๊อกเพื่อนหญิงที่รักเคยบ้างหรือเปล่าที่ใช้น้ำเพราะเราสามารถที่จะบังคับมันได้ให้มันช้าหรือให้มันเร็วหยดถูกที่ต้องการ

ขอเตือนว่าอย่าช่วยตัวเองยามเครียด เมื่อไม่ถึงจุดสุดยอดเพราะสามีด้วยน้ำบ่อย ๆ นักเพราะจะทำให้เปลืองได้ยิ่งเป็นบ้านเช่าหรือตามอาพาร์ทเม้นต์ต่าง ๆ น้ำจะแพงมากจนคุณเสียวไส้ไม่กล้าที่จะใช้น้ำตามสบายต้องประหยัดไม่อย่างนั้นค่าน้ำเอาไปกินหมด ผู้หญิงบางคนชอบน้ำมากกว่าการใช้นิ้วหรือนอนกับผู้ชายจริง ๆ เสียอีก

เพราะนอกจะเสียวแล้วยังมีความสะอาด หรือเหมือนเป็นการทำความสะอาดไปในตัวด้วยเช่นกัน ฉะนั้นผู้หญิงที่ใช้น้ำมาก ๆ ช่วยตนเองคลายเครียดจึงเป็นคนที่ไม่ค่อยมีกลิ่นสักเท่าไหร่ อย่างว่าแหละค่ะดีอย่างก็ต้องเสียอย่าง ความจริงแล้วไม่มีผู้หญิงที่มีสามีแล้วจะชื่นชอบการใช้นิ้วหรือใช้น้ำหรอกค่ะ เพราะชอบที่จะนอนกับสามีมากกว่าเพราะมันมีความรู้สึกว่าอบอุ่นดี

เหมือนกับผู้ชายอีกหลาย ๆ คนที่ชอบเปลี่ยนรสเปลี่ยนชาติเกี่ยวกับการนอนกับผู้หญิงเรื่อย ๆ จะมีความรู้สึกว่านอนกับใครไม่เหมือนกับนอนกับเมียตนเองเพราะนอกจากจะมีความสุขทางกายแล้วยังมีความสุขทางใจอีกด้วย ความรู้สึกที่ตามมาคือความอบอุ่น และผู้ชาย

นอนกับผู้หญิงคนไหน ๆ ก็เหมือนกันคือเรื่องของน้ำออก เพราะฉะนั้นจ๊ะโอ๋คิดว่านอนกับภรรยาของตนดีกว่าปลอดภัยไม่เสียเงินเพราะชายบางคนชอบที่จะไปหานอนกับผู้หญิงหาเงิน นอกจากจะเสียเงินแล้วบางรายยังมีของแถมเสียอีก

แต่เมื่อมานอนกับเมียแล้วไม่สามารถทำให้เมียมีความสุขได้นี่ถือว่าแย่แล้ว บางคนอาจจะเบื่อเมียที่นอนเฉยได้ แต่หารู้ไหมว่าที่ผู้หญิงนอนเฉยนั้นเพราะเธอไม่กล้าที่จะแสดงอะไรออกมาจนออกนอกหน้าเกินไปนัก เพราะกลัวว่าสามีจะเกิดความสงสัยว่าเพราะอะไรเมียของตนจึงเก่งมากอย่างนี้ผู้ชายบางคนถึงกับคิดมากว่าเมียตนไปมีคนอื่น เหมือนกับตนมีก็เป็นไปได้อย่างนี้ก็มีอยู่เหมือนกันจนเกิดเรื่องทะเลาะตบตีกับผู้เป็นเมียบ่อย ๆ จนบางทีทำให้ผู้เป็นเมียเกิดความเสียใจเป็นอย่างมากที่สามีเข้าใจผิดอย่างนั้น

มีผู้หญิงอยู่คนหนึ่งที่เธอทะเลาะกับสามีด้วยเรื่องที่ไม่เป็นเรื่องเวลาที่เขาร่วมรักกับเธอแต่ไม่ทำให้เธอถึงจุดสุดยอดสักที ทำให้เธอเกิดอาการที่เครียดมาก และเป็นอย่างนี้ทุกครั้งจนเธอทะเลาะกับเขาอยู่เรื่อยเกี่ยวกับเรื่องนี้ จนเธอไม่อยากที่จะพึ่งสามีเกี่ยวกับเรื่องการร่วมเพศเธอจึงต้องอาศัยมือและน้ำก๊อกเรื่อย ๆ

เธอเคยพูดว่าถ้าเกิดมือขาดทั้งสองข้างและน้ำก๊อกไม่ไหลไปตลอดชีวิตเธอเห็นทีจะต้องตายแน่ ทำเอาพากันฮาไปตาม ๆ กัน จ๊ะโอ๋จึงขอวอนกับคุณผู้ชายทั้งหลายด้วยเถิดว่าเวลานอนกับภรรยาแล้วอย่าปล่อยให้เธอค้างคุณตรวจดูก็แล้วกันเกิดว่าเมื่อคุณนอนกับเธอจนเสร็จเรียบร้อยแล้วและก็หลับไป มาสะดุ้งตื่นขึ้นมาเมื่อรู้สึกว่าที่นอนมันไหวยวบยวบเพราะแรงสะเทือนจากภรรยาคุณใช้นิ้วช่วยตัวเองจะมีความรู้สึกอย่างไรอายนิ้วไหมที่คุณมีดีกว่าแต่สู้ไม่ได้

สอนชาย

"เพื่อนชายที่รัก"

สำหรับสัตว์และมนุษย์ในสมัยโบราณ กามารมณ์เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ของตนและเพื่อการสืบพันธุ์ ประกอบด้วยการสัมพันธ์แบบแนบชิดในช่วงเวลาอันสั้น ซึ่งมีการหลั่งของฝ่ายชายเป็นจุดสำคัญที่ได้พัฒนาขึ้น ความต้องการทางด้านอารมณ์และทางสมองซับซ้อนยิ่งขึ้นและการดิ้นรนทางสังคมนำไปสู่การสร้างและรักษาสัมพันธ์อันยืนนาน กามารมณ์ไม่ได้หมายความถึงการจับคู่เพียงอย่างเดียวอีกต่อไป มันสร้างความสำคัญขึ้นมาในตัวเองและกลายเป็นศิลปแขนงหนึ่ง

เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการที่ซับซ้อนและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ได้พัฒนาโครงร่างของตนขึ้นมา ความสัมพันธ์ทางเพศจึงมีลักษณะที่เด่นอยู่หลายอย่างถ้าหญิงและชายมีความสุขทางเพศด้วยกันเป็นอันดี ลูกหลานที่เกิดมาก็จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มั่นคงและอบอุ่นไม่มีความตึงเครียดอาจเป็นไปได้ว่าเด็กเหล่านี้จะก่อความสัมพันธ์ที่อบอุ่นมั่นคงอีกต่อไป ผู้ที่ประสบความสุขทางเพศจะเป็นผู้ที่ทำงานประกอบอาชีพได้ผลดีกว่า อารมณ์ดีและสุขภาพดี

ในทางตรงกันข้ามความตึงเครียดและไม่มั่นคงทางอารมณ์จะเกิดขึ้นจากความไม่สนใจในความสัมพันธ์ทางเพศ และจะมีการแสดงออกในลักษณะที่เป็นการรบกวนความรู้สึกความก้าวร้าว การหมกมุ่นอยู่กับการกิน การดื่ม และอาการโรคจิตต่าง ๆ ความสุขทางเพศจึงไม่ได้มีผล

ไปยังสังคมโดยส่วนรวมอีกด้วย

องค์ประกอบอย่างหนึ่งอันจะนำไปสู่ความสุขสมร่วมกันในการร่วมเพศก็คือ ความเข้าใจปฏิบัติกิริยาตอบโต้ของฝ่ายหนึ่งที่มีต่อการกระตุ้นในทางเพศ ความรู้สึกทางเพศของผู้ชายเท่ากับผูหญิงผู้ชายจะมีความรู้สึกทางเพศได้รวดเร็ว และจากการได้เห็นภาพเปลือยของผู้หญิง หนังการสร้างภาพพจินตนาการ และการสัมผัสร่างกายเมื่อถูกกระตุ้น ความนึกคิดและพลังงานทั้งหมดจะมุ่งไปที่การสนองความต้องการอันเกิดจากการกระตุ้น เพียงอย่างเดียวเท่านั้นไม่สามารถจะเหหันไปทางอื่นได้อีก ในขณะร่วมเพศความต้องการให้ถึงจุดสุดยอดจะเพิ่มมากขึ้น จนอาจถึงขั้นไม่สามารถควบคุมได้ และบางคนหลั่งได้ในเวลาไม่กี่วินาที หลังจากที่เริ่มการร่วมเพศซึ่งทำให้คู่ของตนไม่ได้รับความสุขไปด้วยกัน

ความรู้สึกทางเพศของผู้หญิงมีอยู่มากและรุนแรงเช่นเดียวกัน แต่ความอดกลั้นมีมากกว่าและหวั่นไหวได้มากกว่า การเร้าโลมมีบทบาทสำคัญในส่วนนี้ การแสดงให้เห็นว่าเธอเป็นผู้หญิงที่น่าปรารถนาจะมีผลในการเร้าอารมณ์ได้มากกว่าการให้ดูภาพหรือหนังประเภทยั่วยุการมณ์ การสัมผัสไล้เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้สึกทางเพศของผู้หญิงผู้หญิงมีบริเวณส่วนของร่างกายที่เป็นจุดไวต่อการสัมผัสมากกว่าผู้ชาย ความรู้สึกของผู้ชายจะมีศูนย์กลางอยู่ที่อวัยวะเพศเพียงแห่งเดียว ในขณะที่ผู้หญิงอาจถึงจุดสุดยอดได้โดยเพียงการสัมผัสลูบไล้ที่หน้าอกหรือต้นคอ มือ ต้นขา เอว และก้นล้วนแต่มีบทบาทในด้านความรู้สึกทางเพศของผู้หญิงแต่ในระหว่างการเร้าโลม เธออาจจะหมดอารมณ์ไปได้

จากการพวงถึงเรื่องอื่น ๆ เช่นความประเจิดประเจ้อ สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมการที่มีบุคคลอื่นในครอบครัวอยู่ในบริเวณใกล้เคียง แต่ถึงแม้กระตุ้นความรู้สึกของฝ่ายหญิงจะเป็นไปได้ช้าและไม่มั่นคงเธอก็อาจมีอารมณ์รุนแรงและมีความต้องการได้มากพอกับผู้ชาย อาจใช้เวลานานมากกว่าจะถึงจุดสุดยอด แต่เมื่อถึงแล้วก็ยังคงมีความต้องการครั้งต่อ ๆ ไปได้อีก

ควบคู่ไปกับความเข้าใจในลักษณะสำคัญทางเพศของทั้งสองเพศ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ จะต้องรู้ถึงความต้องการโดยเฉพาะของแต่ละคน ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะบอกให้รู้กันว่าตนเองต้องการการกระตุ้นหรือการทดลองแบบไหน

ถึงแม้เมื่อดูจากภายนอก อวัยวะเพศของชายและหญิงจะมีลักษณะแตกต่างกันความจริงก็คือทั้งสองฝ่ายมีความสอดคล้องต้องกันอย่างใกล้ชิดที่สุดเนื่องจากอวัยวะเพศชายเป็นส่วนที่อยู่ภายนอกและมองเห็นได้ง่าย ทั้งชายและหญิงจึงมีความคุ้นเคยกับรูปลักษณะของมันดีอยู่แล้ว ตลอดทุกส่วนของอวัยะเพศชายจะมีการรู้สึกไวต่อการกระตุ้น แต่ศูนย์กลางของความรู้สึกนี้จะอยู่ที่ส่วนปลายของอวัยวะ เมื่อได้รับการกระตุ้นโลหิตจะไหลเข้าสู่อวัยวะเพศชายให้แข็งตัวขึ้นจนกระทั่งกระตุ้นนั้นสูงขึ้นทุกทีถึงการหลั่ง

อวัยวะเพศหญิงจะอยู่ภายใต้แคมชั้นนอก ด้วยเหตุนี้รวมทั้งคำสั่งห้ามที่ได้รับมาแต่สมัยเด็ก ๆ ไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับอวัยวะส่วนนี้ทำให้ผู้หญิงจำนวนมากไม่รู้ว่าอวัยวะเพศของตนมีลักษณะอย่างไร และผู้ชายที่ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ก็มีมากยิ่งกว่า

อวัยวะเพศหญิงมีถึงสองชั้น ชั้นนอกปกคลุมด้วยขนและมีลักษณะนูนขึ้น ชั้นในอยู่ลึกเข้าไป และตรงตอนบนสุดของรอยผ่าจะมีปุ่มเนื้อที่เรียกว่าคลิตอริส ปุ่มเนื้อมีลักษณะเหมือนกับอวัยวะเพศชายเป็นจุดไวต่อการสัมผัสและมีความรู้สึกที่สูงสุดในร่างการของผู้หญิง มีปมประสาทอู่มากเท่ากับอวัยวะเพศชาย ถึงแม้จะมีขนาดเล็กกว่า และยังมีความรู้สึกมากกว่าด้วยจนกระทั่งผู้หญิงบางคนไม่ชอบการกระตุ้นโดยการสัมผัสโดยตรงที่คลิตอริสและชอบให้สัมผัสบริเวณรอบ ๆ มากกว่าปุ่มเนื้อเล็ก ๆ นี้มีบทบาทสำคัญในการที่จะทำให้ผู้หญิงบรรลุจุดยอดทั้งชายและหญิงจึงจำเป็นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับอวัยวะส่วนนี้และบทบาทของมันในด้านการสร้างความสุขในการร่วมเพศให้แก่ฝ่ายหญิง

ต่ำลงมาจาก คลิตอริส ก็คือช่องปัสสวะ และต่ำจากนั้นลงมาอีกได้แก่ช่องสังวาส อันเป็นช่องที่ทางที่อวัยวะเพศจะเลื่อนผ่านเข้าภายในระหว่างการร่วมเพศส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จะมีเลือดไหลมารวมอยู่ เมื่อได้รับการกระตุ้นเช่นเดียวกับอวัยวะเพศชาย และรูปร่างลักษณะจะเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ช่องสังวาสจะขยายตัวลึกและกว้างขึ้นมีลักษณะยืดหยุ่นและมีน้ำเมือกหล่อลื่น การร่วมเพศจะทำได้ก็ต่อเมื่ออวัยวะเพศหญิงได้รับการกระตุ้นให้อยู่ในสภาพที่พร้อมเสียก่อน มิฉะนั้นอวัยวะเพศหญิงจะหดตัวแคบและแห้งทำให้การสอดแทรกของอวัยวะเพศชายทำให้ยาก

และยังจะทำให้เป็นอันตรายต่ออวัยวะเพศหญิงอีกด้วย สามีซึ่งเร่งร้อนและละเลยการเร้าโลมขั้นตอนจะพบว่าภรรยาไม่พอใจที่จะร่วมเพศด้วยเนื่องจากเธอได้รับความเจ็บปวดมากกว่าความรัก

ผู้ชายจำนวนมากจะเข้าใจผิดว่าการกระตุ้นที่ช่องสังวาลจะเป็นการสร้างความรู้สึกตื่นตัวในทางเพศให้แก่ผู้หญิงได้มากที่สุด ความจริงช่องสังวาลมีปุ่มประสาทน้อยกว่าที่ คลิตอริสภายในช่องสังวาลจะมีกล้ามเนื้อเป็นรูปวงแหวน ซึ่งจะบังคับให้หดรัดตัวได้ และระหว่างการร่วมเพศในขณะจะถึงจุดสุดยอดมันจะหดรัดตัวได้เอง การหดรัดของกล้ามเนื้อนี้จะมีผลเชื่อมโยงไปถึงคลิตอริส และสร้างความสุขให้ได้ทั้งแก่ตัวเธอเองและคู่ของเธอ

ความเข้าใจเกี่ยวกับอวัยวะต่าง ๆ ในทางเพศเป็นเรื่องสำคัญ แต่มันก็เป็นเพียงขั้นแรกของปฏิบัติการในทางเพศซึ่งมีลักษณะในด้านศิลปอยู่มากกว่าที่จะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของอวัยวะเท่านั้นและศิลปในการร่วมเพศนี้จะช่วยสร้างความสุข และความพึงพอใจให้แก่ทั้งสองฝ่ายได้

เพิ่มมากขึ้น ความสัมพันธ์ทางจิตใจต่อกัน การใช้ความคิดการผ่อนปรนและความอดทนต่อกันล้วนแต่มีส่วนสำคัญในอันที่จะทำให้ความสัมพันธ์ของเพศของทั้งสองฝ่ายยืนนานอย่างมีความสุข มิฉะนั้นมันก็จะกลายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ในชีวิตประจำวันเหมือนกับการแปรงฟันหรือการสะสม

ความสัมพันธในทางเพศอาจจะถูกจำกัดได้โดยง่ายจากการยอมรับฐานะตายตัวของฝ่ายหญิงหรือ

ฝ่ายชายและจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างสำคัญสำหรับทั้งสองฝ่ายหากฝ่ายหญิงจะเป็นฝ่ายเริ่มก่อนบ้าง และเป็นผู้แสดงบทบาทเสียเองโดยที่ฝ่ายชายเปลี่ยนไปเป็นฝ่ายรับบ้าง

การทดลองใช้ท่าต่าง ๆ ในการร่วมเพศที่ผิดแปลกแตกต่างไปจากที่เป็นอยู่ประจำเป็นสิ่งที่สมควรกระทำถึงแม้ทั้งสองฝ่ายจะมีความพึงพอใจ ท่ามิชชันนารี คือทางฝ่ายชายอยู่เบื้องบนการเปลี่ยนแปลงเป็นบางครั้งบางคราวก็จะช่วยเพิ่มรสชาติให้ได้ เช่นเมื่อฝ่ายหญิงอยู่เบื้องบนในท่านั่ง คลิตอริสก็จะได้รับการกระตุ้น

โดยตรงเพิ่มมากขึ้น การสอดอวัยวะเพศชายเข้าทางด้านหลัง ถึงแม้จะไม่มีผลในทางกระตุ้นความรู้สึกโดยตรงก็จะก่อให้เกิดความตื่นตัว เนื่องจากเป็นการเน้นถึงลักษณะการร่วมเพศตามธรรมชาติของสัตว์

ท่าร่วมเพศที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้หญิงมีครรภ์แก่ใกล้กำหนดคลอดหรือคู่ที่ไม่ต้องการใช้ความรุนแรงมากนักในการร่วมเพศ ก็คือฝ่ายหญิงนอนหงายงอตัวให้ได้มุมกับร่างของฝ่ายชายที่นอนตะแคงขาข้างหนึ่งของฝ่ายหญิงงอขึ้นและเกี่ยวไว้กับสะโพกของฝ่ายชายที่จะสอดอวัยวะเพศเข้าทางด้านหลัง ระหว่างช่องขาที่ยกขึ้น ยังมีท่าอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งบางท่าต้องอาศัยความสามารถทางด้านยิมนาสติคด้วย แต่การเปลี่ยนแปลงท่าในการร่วมเพศเสียบ้าง เท่าที่สภาพของร่างกายจะอำนวยให้ทำได้ก็จะเป็นการเพิ่มรสชาติให้แก่การร่วมเพศยิ่งขึ้น

นอกจากความยินยอมพร้อมใจที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงท่าในการร่วมเพศแล้ว ความอดทนที่มีต่อ

กันเป็นเรื่องสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ทุกคนมีความใฝ่ฝันในทางเพศ และผู้หญิงที่สามีสารภาพว่าเขาชอบให้เธอวางท่าและทำตัวเหมือนผู้หญิงชั้นต่ำในบางครั้ง ก็ควรจะยินดีที่เธอมีลักษณะที่จะดึงดูดใจเขาได้และทำตามความต้องการของเขาเป็นบางครั้งบางคราว ตราบใดที่ความต้องการเหล่านี้ไม่เป็นการหมกหมุ่นจนเกินไปและไม่ใช่เรื่องที่น่าเบื่อก็จะสร้างความพึงพอใจให้ได้ทั้งสองฝ่าย ทั้งสองอาจตกลงยินยอมต่อกันร่วมกันเป็นฝ่ายรับในทุกกรณี

การร่วมเพศเป็นความสัมพันธ์ที่แนบแน่นที่สุด เท่าที่คนสองคนจะพึงมีต่อกันได้ แต่ก็อาจจะกลายเป็นสิ่งที่ไร้ความหมายขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดเหมือนกับการซื้อแสตมป์จากที่ทำการไปรษณีย์ได้เช่นกัน สำหรับความสัมพันธ์ที่ยืนนานการร่วมเพศจะให้ความรู้สึกร่วมและความเข้าใจซึ่งกันและกัน แต่ความใกล้ชิดขึ้นอยู่กับการเปิดเผยและซื่อตรงต่อกันเกี่ยวกับความกลัว ความรู้สึกที่ซ่อนเร้นแอบแฝง ปัญหาและความต้องการที่มีอยู่

ความกลัวที่สำคัญที่สุดในการร่วมเพศก็คือความกลัวการตั้งครรภ์ ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีวิธีการคุมกำเนิดอยู่มากมาย ความกลัวนี้ก็ยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะสำหรับหนุ่มสาวที่เพิ่งเริ่มความสัมพันธ์ทางเพศระยะแรก คู่หมั้น หรือคู่แต่งงานที่ยังไม่พร้อมสำหรับการมีลูก หรือคู่แต่งงานที่มีลูกเพียงพออยู่แล้ว ถ้าทั้งสองฝ่ายจะปรึกษาหารือกันตกลงกันเรื่องวิธีการคุมกำเนิดที่จะใช้ก็จะสามารถขจัดปัญหาความกลัวเช่นนี้ได้

ผู้หญิงอาจจะกลัวว่าสามีจะไม่เห็นว่าเธอมีลักษณะที่น่าสนใจในทางเพศและผู้ชายจำนวนมากก็กลัวว่าการแสดงบทบาทในการร่วมรักของตนไม่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ฝ่ายหญิง คนทุกคนกลัวความแก่และหมดสมรรถภาพในทางเพศ ความกลัวเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าไม่มีการเปิดเผยต่อกันก็จะกลายเป็นสิ่งบั่นทอนความสุขในทางเพศเช่นเดียวกันปัญหาอื่นก้าวสำคัญที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาก็คือการแก้ปัญหามา เปิดเผยและร่วมพิจารณากัน

ทั้งหย่อนสมรรถภาพในทางเพศและการหลั่งเร็วเกินควรมักจะเกิดขึ้นจากความกระวนกระวาย การหมดสมรรถภาพเป็นปัญหาสำคัญ แต่มักจะไม่ใช่ปัญหาที่เกิดขึ้นทางร่างกาย สาเหตุที่แท้จริงอาจจะมาจากความรู้สึกที่ซับซ้อนกันอยู่ ความไม่สมใจในประสบการณ์ทางเพศในอดีตความรู้สึกที่ว่าตนไร้ความสามารถ ความกังวลของฝ่ายชายที่ต้องการพิสูจน์ความเป็นชายของตนเอง ความกังวลในเรื่องต่าง ๆ ของฝ่ายหญิงเหล่านี้ล้วนมีส่วนในการหย่อนสมรรถภาพทางเพศทั้งนั้น เมื่อฝ่ายชายไม่สามารถจะทำให้อวัยวะเพศของตนแข็งตัวขึ้นได้ ความกังวลและกระวนกระวายใจนี้ก็จะเพิ่มมากขึ้นอีก และจะยิ่งมีอาการหย่อนสมรรถภาพมากขึ้นในคราวต่อไปอย่างไรก็ดี ถ้าได้มีการปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะเป็นการช่วยรักษาอาการเหล่านี้ได้การร่วมกันขจัดปัญหานี้ยังจะช่วยทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกันยิ่งขึ้นหากไม่มีการร่วมกันขจัดปัญหา

แต่ละฝ่ายจะรู้สึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้ง แยกตัวออกห่างและไม่มีสมรรถภาพในทางเพศ การหย่อนสมรรถภาพนี้ไม่เพียงแต่จะทำให้ฝ่ายชายสงสัยในสมรรถภาพของตนเองเท่านั้น หากยังทำให้ฝ่ายหญิงรู้สึกว่าตนไม่มีลักษณะดึงดูดใจ หรือเป็นที่พึงปรารถนาเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการตื่นตัวได้

การหลั่วเร็วเกินไปเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากกว่า และเนื่องมากจากเหตุผลทางด้านอารมณ์เช่นเดียวกับการหย่อนสมรรถภาพ อาจมีสาเหตุจากการขาดประสพการณ์ในทาง

เพศ หรือความเร่งร้อนจนเกินไป แต่ความกระวนกระวายหรือความต้องการที่อดกลั้นเอาไว้ก่อนก็มีส่วนในเรื่องนี้อยู่เช่นกัน ผู้ชายในปัจจุบันได้รับรู้ถึงความต้องการทางเพศของฝ่ายหญิงและยอมรับว่าเป็นหน้าที่ของตน ที่จะทำให้คู่ของตนถึงจุดสุดยอดให้ได้แต่ในบางครั้งถ้าเขาพยายามทำมากเกินไป ผลที่เกิดขึ้นก็อาจจะเป็นในทางตรงกันข้าม และสร้างความกระวนกระวายให้แก่ตนเองเพิ่มมากขึ้น

ความไม่สามารถในการร่วมเพศนี้เกิดขึ้นน้อยมากในตัวฝ่ายหญิง ผู้หญิงทุกคนสามารถสร้างความรู้สึกทางเพศขึ้นได้ และหากเธอไม่ได้รับความพึงพอใจในการร่วมเพศก็หมายความว่าเธอไม่ได้รับการเร่งเร้าให้ถูกจุด ผู้หญิงหลายคนอาจจะเสแสร้งทำทีว่าได้รับความสุขเพื่อไม่ให้เกิดความวิตกกังวลขึ้น อย่างไรก็ดีเธอควรจะปรึกษาหารือกับคู่ของตนถึงเรื่องนี้ แต่ก็จะต้องค่อยพูดค่อยจากันเพราะผู้ชายส่วนมากจะมีความรู้สึกหวั่นไหวง่ายเกี่ยวกับสมรรถภาพและเทคนิคในการร่วมเพศของตน การปรึกษาหารือหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกันจะทำให้ได้รับความสุขอันเกิดจากความสัมพันธ์แนบชิดซึ่งกันและกัน

เหนือสิ่งอื่นใด ทั้งชายและหญิงจะต้องซื่อตรงต่อตนเองในความต้องการอันเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในทางเพศซึ่งกันและกัน จะต้องมีแนวทางของตนเองโดยไม่ไปฝังใจอยู่กับคำเล่าอ้างเกี่ยวกับเทคนิคในการร่วมเพศ หรือสมรรภาพที่เป็นเรื่องของความคิดฝันมากกว่าความเป็นจริงถ้าถือเป็นเรื่องจริงจังเกินไปก็จะเป็นการบั่นทอนความเชื่อมั่นของตนเองและความสุขในการอยู่ร่วมกัน

ความสุขในทางเพศเป็นการเพิ่มความหมายให้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างคนสองคน มีผลต่อทัศนคติของทั้งคู่ที่มีต่อโลกภายนอก และภายในครอบครัวของตนเอง เป็นการเสริมสร้างพลังในการต้านทานโรคภัยไข้เจ็บและเป็นแนวทางที่ทำให้ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันอันจะทำให้ความรักดื่มด่ำขึ้นอีก ส่วนประกอบของความสัมพันธ์นี้อาจจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละคู่แต่ที่สำคัญที่สุดในกรณีก็คือความเข้าใจที่มีต่อกันทั้งในด้านความต้องการทางเพศความเชื่อมั่นความรักและความอดทนส่วนที่จะช่วยเสริมสร้างได้แก่ความตื่นเต้นและการผ่อนปรน กามารมณ์ไม่สามารถจะยังผลสมบูรณ์ได้หากอยู่ในขอบเขตจำกัดไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะอยู่ในระยะเริ่มแรก หรือดำเนินมาเป็นเวลาถึงหกสิบปีแล้ว จินตนาการและการตอบสนองคือสิ่งที่จะช่วยให้ไฟรักคุกกรุ่นอยู่ได้ตลอดกาล

บทเรียนสอนรัก

ตอบปัญหาทางเพศ

มีปัญหาคิดไม่ออกบอกใครไม่ถูก ในเรื่องรักหรือชีวิตในครอบครัว หรือปัญหาทางเพศ จะสุดกู่แค่ไหน ก็ จ.ม. มาถามไถ่ปรึกษากันได้ กับ "กังฟู"

ที่ ตู้ ป.ณ.1110 ปทฝ. เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ 10311

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

ดิฉันมีเรื่องที่กลุ้มใจมากค่ะไม่สามารถที่จะบอกกับใครเขาได้ มีแต่คุณกังฟูเท่านั้น แหละค่ะที่ดิฉันจะเขียนมาปรึกษาคือว่า ดิฉันมีสามีคนหนึ่งเขารักดิฉันมาก (เขาบอก) แต่ไม่ทราบว่าเขารักขนาดไหน เราอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขโดยเฉพาะเรื่องบนเตียงเขาเก่งมากค่ะทุกครั้งที่นอนด้วยกันดิฉันจะถึงจุดสุดยอดแทบทุกครั้ง

แต่แล้ววันหนึ่งดิฉันได้รู้ว่าแฟนเก่าเขาจะมาหาที่บ้าน พอเธอคนนั้นมาจริงๆ ฉันก็นั่งเฉย แต่ผู้หญิงคนนั้นซิคะพูดก็พูดเถอะถ้าเกิดเราพูดกันหยาบๆ กิริยาที่ผู้หญิงคนนั้นแสดงออกมาเรียกว่าแร่ดเหลือเกินพูดจายั่วยวนแต่สามีดิฉันเขาเฉยได้แต่พูดห้ามและไม่พูดอะไรมากนัก ดิฉันอยากจะเข้าไปต่อว่าแต่ก็จำเป็นนิ่งเฉย ดิฉันทำถูกหรือเปล่าคะ

พอผู้หญิงคนนั้นกลับไปดิฉันร้องไห้เพราะความน้อยใจ ที่ผู้หญิงคนนั้นมาทำต่อหน้าต่อตา สามีเข้ามาปลอบว่าไม่มีอะไรหรอก เพราะเขาไม่ได้รักผู้หญิงคนนี้มาตื๊อเขาเองที่เขาพูดด้วยเพราะมารยาทเท่านั้น เขาว่ารักดิฉันคนเดียว ถ้าไม่รักดิฉันเขาไม่อยู่กับดิฉันหรอก เขาพูดจริงหรือเปล่าค่ะคุณอากังฟู

และถ้าเกิดผู้หญิงคนนั้นว่าวุ่นวายและยั่วยวนอีกดิฉันจะทำอย่างไรดีค่ะ ช่วยแนะนำ ดิฉันด้วยเถิดค่ะ ทุกวันนี้ดิฉันเกิดความกลุ้มใจมาก

นวลปรางค์

ตอบ คุณนวลปรางค์

อันความรักมันเปรียบได้ว่ายิ่งใหญ่กว่าสิ่งใดในโลกนี้ ทุกชีวิตที่อยู่ได้ก็ด้วยเจ้าความรักนี่แหละ จะเห็นได้อยู่บ่อยๆ ที่มีการสังเวยชีวิตเพื่อบูชาความรัก

อุปสรรคความรักของคุณ มันแค่คนรักเก่าๆ มายั่วยวนกวนพยาธิแฟนคุณเท่านั้น อย่าไปตีโพยตีพาย เราเป็นทองต้องเป็นทองก้อน อย่าร้อนละลายเป็นทองแผ่น

ของเก่ามันอาจจะวัวเคยค้าม้าเคยขี่กันนานๆ จะเจอกันทีไฟเก่าอาจจะคุกรุ่นแต่ก็มีคุณเป็นประธานแฟนคุณคงชั่งใจเก่ากับใหม่จะต้องเอาใหม่ไว้ก่อนแน่นอน

ผู้ชายเขารู้ว่าจะรักจะเลือกอยู่กับใคร ถ้าเขาจะอยู่กับคนนั้น เขาก็คงไม่มาอยู่กับคุณก็ไอ้ที่คนรักเก่ามาหา ก็แสดงว่ามาวัดใจเขาว่าจะอยู่กับใครแค่ที่แฟนคุณแสดงออกอย่างที่เห็น ก็น่าจะภูมิใจ

อย่าห่วงอย่ากลัวผู้หญิงคนนั้นมาวุ่นวายเลย เอาแบบเขาทรายสิ ป้องกันแชมป์ไม่ให้เสีย หมั่นซ้อมหมั่นลอย ล่อเป้าอยู่บ่อย ๆ ปล่อยออกมาก็ต้องงงขาสั่นไม่มีน้ำมันไปให้ใครอีกเชิดหน้ายืดอกมั่นใจตัวเองแล้วไม่ต้องไปเกรงใคร

กังฟู

สวัสดีค่ะคุณกังฟูที่นับถือ

ดิฉันได้ยินชื่อของคุณมานานมาก และมีเพื่อนให้ดิฉันซื้อหนังสือไทยเพลย์บอยมาอ่านแต่ดิฉันไม่กล้าซื้อเพราะอายได้แต่อ่านของเพื่อน ๆ และดิฉันก็ชอบมากทั้งเล่มทีเดียว คุณกังฟูคะ ดิฉันมีความอายแก่ใจมากค่ะ ดิฉันไม่ทำร้ายตัวเองโดยเฉพาะเรื่องเซ็กส์ เพราะอายกลัวคนเห็นแม้กระทั่งอยู่คนเดียว คือดิฉันอายุ 37 ปี เป็นม่ายมาประมาณ 8–9 ปีแล้ว เพราะเราจำเป็นต้องแยกทางเดินกัน เพราะดิฉันมีลูกติด 3 คน และสามีเป็นมากคือเขาอายุมากกว่าดิฉัน 10 กว่าปี เพราะแม่และน้องชายเขาไม่ชอบลูกของดิฉัน และพยายามให้ลูกเขาเลิกกับดิฉันตลอดมา เขาให้สามีดิฉันนั้นเลือกเอาระหว่างแม่กับเมีย สามีฉันเป็นคนรักแม่มาก เขาบอกว่า แม่เขามีคนเดียว และเขาก็แก่แล้วด้วยไม่นานเขาก็ตายถึงจะรักจะสงสารดิฉันนั้นอย่างไรเขาก็ขอเลือกเอาแม่เขาก่อนเราไม่เคยทะเลาะกันเลยในระหว่างที่อยู่ด้วยกันมา 7 ปี เพราะดิฉันเป็นคนเฉยและไม่ชอบเรื่องจุกจิกส่วนมากจะทน ทำความเสมอมา ในที่สุดดิฉันก็ได้หย่าขาดจากสามี 8–9 ปีและเมื่อไม่นานมานี้ดิฉันได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งเขาทำงานการไฟฟ้านครหลวง เขาเป็นม่ายเขามีเมียคนแรกตายคนต่อมาก็เลิกลากันไป เพราะเขาเป็นคนชอบดื่มเหล้าหนักมาก ขนาด 1 กลมยังไม่อยากจะพอ บ้านเราอยู่ใกล้กัน และมาไม่นานมานี้เองดิฉันได้พาเขามาที่บ้านดิฉันซึ่งย้ายมาอยู่ใกล้ที่ทำงานแถวสมุทรปราการ เราได้เสียกัน ดิฉันได้บอกให้เขาแต่งงานกับดิฉัน เขาบอกว่าเขาแต่งไม่ได้เพราะเขายังอยากจะสนุกอีกให้เราเป็นแบบได้เสียกันโดยไม่มีสิ่งผูกมัดกันที่ดิฉันได้เสียเพราะเจ็บใจผู้หญิงข้างบ้านอีกคนที่เขาหลงรักชายคนนี้เหมือนกัน แต่เขามีสามีด้วย เขาพยายามกีดกันและว่าแดกดันดิฉันทุกวันพอดิฉันได้กันแล้วนะคะ ผู้ชายคนนี้อายุแค่ 26 ปี แต่หน้าตาเขานะคะเหมือนอายุ 40 ปี เลยดิฉันมีรูปร่างอวบนิดหน่อยและขาวเรือนร่างดิฉันรักษาเป็นที่สุด ไม่มีสิ่งใดที่ด่างพร้อย มีนิดหน่อยก็ไม่มากตรงช่วงท้องนิดเดียวค่ะ ส่วน

เรื่องนมดิฉันเหมือนเด็กวันรุ่นเพราะยังแข็งเหมือนเดิมเพราะดิฉันมีสามีไม่เคยให้เขาทำตามใจชอบเลยและเรื่องเซ็กส์นะคะผู้ชายคนนี้มีมาก และมาไม่นานผู้ชายคนนี้ก็ไปหลงรักเด็กผู้หญิงแถวข้างบ้านแหละค่ะ แต่ผู้หญิงไม่รู้เรื่องเลยเขาเล่าให้ดิฉันฟังว่าแม่เขาพูดทาบทามไว้แล้วดิฉันเสียใจมากค่ะและเมื่อเขามาหาดิฉันก็ต่อว่าเขาไปว่าจะแต่งงานดิฉันไม่ว่าแต่ค่อย ๆ ตัดทีละน้อย เพราะดิฉันยังทำใจไม่ค่อยได้ ค่อยยืดเวลาออกไป

ให้นานกว่านี้หน่อย และดิฉันมีเรื่องทะเลาะกันอย่างมากเลยเขาก็เลยไปจากดิฉัน 3 อาทิตย์ และเขาก็ก็กลับมาหาดิฉันอาทิตย์ละครั้งบางทีอาทิตย์จะอยู่ 2 วันบ้าง 3 วันบ้าง กลัวทางโน้นจะรู้บ้างเขาไม่เหมือนเดิมรู้สึกเขาเฉยเมยและไม่ค่อยพูด ดิฉันเสียใจอยู่ลึก ๆ เขาบอกว่าดิฉันในเรื่องการหลับนอนเขาทำทุกอย่างให้ดิฉันโดยไม่รังเกียจเลย เพราะดิฉันเป็นคนสะอาดเขาขอบให้ดิฉันทำออรัลให้เขามากและดิฉันก็ทำไม่ค่อยได้เพราะจะอาเจียรตลอดเวลาเลย แต่ด้วยความสงสารเขาแข็งใจทำให้เขาทุกครั้ง คุณกังฟูคะ ดิฉันอยู่คนเดียวเหงามากเลยค่ะและได้อ่านหนังสือของคุณดิฉันคิดมากที่สุด และคิดถึงเขามากด้วยใจมันคอยแต่จะปวดอยู่ลึก ๆ ทำไมดิฉันถึงอาภัพแบบนี้เขารักดิฉันแบบไหน ไม่ทราบอยากจะนอนร่วมกัน แต่เมื่อเขาออกเท่านั้นเขาไม่คำนึงถึงว่าดิฉันจะมีจิตใจอย่างไรเวลา ดิฉันจะทำอย่างไรคะ ถึงจะรู้ว่าเขามีใจกับดิฉันบ้างแค่ไหน เพราะดูไม่ออกจริง ๆ จะทำอย่างไรจึงจะผูกมัดจิตใจเขาไว้ได้บ้างช่วยตอบดิฉันที สุดท้ายนี้ขอให้นิตยสารของคุณกังฟูเจริญและอยู่คู่กับเราตลอดไปค่ะ

คนเหงา บางเขน

ตอบ คุณคนเหงา บางเขน

อ่านเรื่องราวของคุณ มันคล้ายนิยายน้ำเน่าที่เราอ่านหรือดูละครทางทีวีก็ไม่คิดว่าเรื่องมันจะมีหลงเหลือ

เหตุการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตคุณมันก็น่าจะเป็นสิ่งบ่งบอกชี้ถึงความผิดพลาดของชีวิตที่คุณดำเนินมา

สิ่งที่ผ่านมากก็ขอให้มันผ่านไปอดีตคืออดีตที่มันไม่มีทางย้อนคืนกลับหลังแล้วเราจะฝังใจไปทำไม กับสิ่งที่เลวร้ายคิดทีไรมันก็บั่นทอนสุขภาพและจิตใจ จำแต่เป็นบทเรียนสอนใจ

นี่อดีตก็ไม่ลืม อนาคตก็ยุ่งเหยิงปัจจุบันก็แสนสาหัส อย่าไปคิดแก้เลย ทำตัวทำใจให้สงบ ๆ วางตัววางใจให้ว่าง เดินสายกลาง ถ้าหนทางมันยุ่งนัก ก็ตัดใจพักมันซะ เลือกทางเดินใหม่ทางไหนที่จะเป็นทางนำเราไปหาสุข จงรีบเดินซะอยู่ไย

ผมเตือนคุณได้แค่ว่า อย่าเพ้ออย่าฝันอย่าหวังลม ๆ แล้ง ๆ กับคนที่ไม่มีใจรักเราจริงเรื่องราวก็น่าจะรู้ชัดถึงสภาพจิตใจ

บอกได้ว่า *"ทางใครทางมัน เวรใคร เวรมัน"* ความมันส์มันไม่เข้าใจใครบอกใครเรื่องของคุณสับสนวุ่นวายแต่พออยู่คนเดียวก็เหงาแถมเสียวอีกต่างหากทางที่ดีเอาไงเอากันอย่าประชด แต่ประชันทำอะไรมุ่งเพื่อตัวเราเองให้ตัวเองได้สะใจจะได้ไม่ต้องมาตะกายถวิลหา

เลิกคิดเรื่องสับสน ทำอะไรก็จงทำเดี๋ยวจะแก่ก่อนปลาร้าจะหาว่ากังฟูไม่เตือน

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

ฉันอายุสามสิบกว่าแล้วค่ะฉันไม่เคยมีคนรักมาก่อนเลยอาจจะเป็นเพราะเป็นคนที่เลือกมากก็ได้นะคะ พอมีคนรักก็เกิดเป็นอุปสรรคเสียแล้วค่ะคือว่าคนรักของฉันเป็นน้องเกือบ 10 ปี ทำให้ฉันคิดมากทำไมเป็นอย่างนี้ไปได้ก็ไม่รู้ไม่นึกเลยว่าตัวเองจะต้องมาให้คนรักเป็นเด็กกว่าอย่างนี้

ฉันยอมรับว่ารักเขามาก แต่ก็อายค่ะเวลาที่เดินไปไหนกับเขาที่ตัวเองมีอายุมากไม่รู้ว่าเขาจะบอกเพื่อน ๆ ว่าอย่างไรเกี่ยวกับฉัน ส่วนตัวฉันก็ตะกิดตะขวงไม่กล้าตัดสินใจอย่างเด็ดขาดว่าจะแต่งงานกับเขาหรือไม่ คุณกังฟูคะความรู้สึกส่วนลึก ๆ คิดว่าเขาเป็นน้อง เด็กกว่าไม่กล้าที่จะร่วมชีวิตกับเขา ทั้งที่รักเขามากเหลือเกิน ฉันจะทำอย่างไรดีคะที่รักเขามากเหลือเกิน ฉันจะทำอย่างไรดี คะที่จะให้ลบเลือนความคิดว่าเขาเป็นน้องชายไปจากสมอง

สาวใหญ่

ตอบ คุณสาวใหญ่

รักแท้ไม่มีพรมแดน ไม่มีอะไรมากีดกั้นรักแท้ไม่มีอายุเชื้อชาติ เงินทองศักดินามาขวางถ้าจะรักเสียอย่าง

คุณสาวใหญ่วัย 30 กว่า ได้รักเด็กหนุ่มอายุน้อยกว่า 10 ปี ก็ไม่เห็นผิดตรงไหน อายุคือตัวเลข จะเด็กอ่อนกว่า 10 ปี ก็อาจดีเสียอีก ที่จะได้ความมันส์สะใจจากวัยหนุ่ม

เรื่องคู่รักที่มีอายุห่างกันเยอะแยะมากมาย ก็อยู่ด้วยกันยืดไม่เห็นมีปัญหา

ตัวเองอย่าวิตก ให้มีความมั่นใจในตัวเองรู้ว่ารักเขามาก ก็พยายามให้เขาหมดก็แล้วกัน อายุมากกว่า น่าจะมีศักดิ์ศรีเดินยืดให้ดี เจ๊ควงเด็กคนมีสเป็คทันสมัยเขาทำกัน

ไม่เห็นต้ององต้องอาย จะนึกให้ง่าย ๆ ให้น้องเลือนหาย ก็นึกจากน้องเป็นผัว ก็ไม่เห็นจะน่ากลัวตรงไหน

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่เคารพ

ผมเป็นแฟนไทยเพลย์บอยตั้งแต่ฉบับที่ 109 เป็นต้นมา แต่บางทีบางเล่มก็ไม่ได้อ่านเพื่อนเอาไปอ่านแล้วไม่ยอมคืน ผมชอบอ่านไทยเพลย์บอยมาก อ่านแล้วได้อารมณ์ดีมาก ชวนสยิวจริง ๆ นะจะบอกให้เรื่องที่จะเขียนมาปรึกษาคุณกังฟูก็มีอยู่ว่าตอนออกพรรษาผมไปเที่ยวที่บ้านนอก (ต่างจังหวัด) คือ จ.หนองคาย ตอนเย็นผมแวะที่อุดรธานีก่อนไปที่ร้านอาหารกะว่ากินข้าวแล้วจะไปบ้าน และที่ร้านอาหารนี้ผมก็ได้เจอกับผู้หญิงคนหนึ่งสมมุติว่าชื่อ ภ นะครับพอเจอเขาครั้งแรกก็นึกชอบเขาขึ้นมาทันทีผมจึงได้ไปถามที่เจ้าของร้านเกี่ยวกับผู้หญิงคนนั้น ยังไม่ทันที่จะพูดอะไรเจ้าของร้านก็บอกว่าถ้าเกิดมีเงินก็เอาไปได้เลย ตกลงผมก็เหมาค่าตัวของเธอไป แล้วมา เช่าโรงแรมนอนตอนเช้าผมก็ชวนเขามาที่บ้านผม ซึ่งเธอก็ยินดี

คุณกังฟูครับผมเกิดรักผู้หญิงคนนั้นให้แล้ว ผมได้พามากราบพ่อแม่ของผม ซึ่งท่านก็คิดว่าเป็นเมียของผมจริง ๆ (ผมเคยมีภรรยามาแล้วแต่เลิกกัน) ตอนกลับผมชวนเธอมาด้วยซึ่งเธอก็ยินดีมาด้วย แต่ต้องไปหาเจ้าของร้านก่อน เธอบอกว่าเป็นหนี้เขาอยู่ ผมก็ยอมจ่ายไป แล้วผมก็พาเธอกลับกทม. ที่ผมทำงานอยู่ตลอดเวลาที่เราอยู่ด้วยกันเธอได้ให้ความสุขผมมาก ผมเองก็ไม่ยอมให้เธอทำงานให้อยู่เพียงเฉย ๆ เท่านั้น

ทางผมก็ซื้อให้หนักบาทหนึ่ง ผมทำงานต้องออกไปส่งของเพราะรถติดเวลา (สิบล้อ) พอผมกลับมาเธอหนีไปแล้วถามคนข้างห้องก็บอกว่าเธอกลับบ้านไปแล้ว ผมคอยเธอมาปีหนึ่งกับอีกสองเดือนเธอก็ยังไม่มาเธออยู่อุบลแต่ไม่รู้ว่าอยู่บ้านอะไร ลืมเอาบัตรเธอไว้ คุณกังฟูครับทำไมเธอถึงหนีไป หรือว่าผมเซ็กส์จัดคืนหนึ่งทำสามครั้งแล้วก็ชอบข้างหลังอีกด้วย

อุดม

ตอบ คุณอุดม

ร่ายเรื่องเสียยืดยาวนึกว่าร้อนหรือหนาวที่แท้ไปเจอสาวมีเบอร์อ็อฟเธอจากห้องอาหารไปนอนสาว

ความหนุ่มของความสาวจนเกิดนึกติดใจในรสเหน่ห์หาถึงกับเช่าได้ถอนตัวกะเอามาเป็นเมียอยู่ถาวร

แต่เหตุการณ์กลับตาลปัตร เมื่อเธอดีแล้วไม่รู้จักดี เรารีสู้อุตส่าห์แต่งตัวจัดทรงให้เป็นหุ่นที่มีราคา แต่แม่กลับถลาด้วยสมองอันโง่เง่า

อันนี้ต้องโทษตังเราดวงไม่ดีและตาไม่ดี ไม่ดูตาม้าตาเรือ ไม่สืบสาวราวเรื่องคลำดูพอไม่มีหาง เอาความถูกใจชอบใจตัวเองเป็นใหญ่ เลยทำเรื่องราวเหมือนคนปัญญาอ่อน

ทำไมไม่คิดว่า เธอคงด้อยการศึกษาสมองไม่พัฒนา สายตาไม่เล็กการณ์ไกลเอาแค่ได้ในมือเท่านี้ ก็นึกว่าขอสุขไปก่อนข้างหน้าจะอย่างไรก็

ช่าง

ผมว่าคุณอย่าอาลัยอาวรณ์กับเธอเลยไปซะก่อน จะได้ไม่หมดมากกว่านี้ ตัวอย่างเช่นชาวนากับงูเห่า ถ้าไม่งี่เง่า ชาวนานั่นแหละสมควรตาย โง่อะไรปานนั้น รู้ก็รู้ว่างูเห่ามีพิษ เสือกไปอุ้มให้อบอุ่น ถึงถูกมันกัดเอา แค่ถ้าคิดดีเอาผ้าห่มให้มันก็พอแล้ว ตัวเราอยู่ไกลก็ไม่ตาย

ดั่งเช่นคุณแบบเดียวกัน พอใจก็เช่าซื้อ เหมาเป็นคืนเป็นวันแล้วก็แล้วก็แล้วกัน ต้องการก็เช่ากันใหม่ ก็ไม่นำเอาไปฟักอุ้มซะปีกะสองเดือนมันเลยกัดเอา

สุภาษิตสอนใจ เสียแล้วเสียไป โง่ไปก็ไม่ดี ชีวีจะเป็นรังผึ้ง

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

คุณอากังฟูครับผมได้ร่วมกับแฟนมีความสุขดีตั้งแต่ปี 23 ไม่รู้ว่าแฟนของผมนั้นบางทีก็บ่นว่าเหนื่อย ถ้าผมกับได้ร่วมเสร็จแล้วเขาก็บ่นว่าเหนียว เขาทำไมไม่เหมือนหญิงอื่นเลย เขาทำไมไม่ผมนอนด้วยไม่รู้ว่าเขาเป็นอะไร พอตกมาปี 32 เขาก็หนีไปกับฝรั่ง ตอนนี้เขาก็อยู่กับฝรั่งและก็ยังติดต่อผมอยู่ เพราะเขาเป็นห่วงลูกเขามากให้คุณอาช่วยชี้แนะด้วยว่าหญิงอื่นจะมาสนใจกระผมต้องการใหม่ *(ผมจีบสาวไม่เก่ง)*

ปล.คุณอาช่วยติดต่อ...ได้หรือเปล่า

จาก ปากเกร็ด

ตอบ คุณศักดิ์ ปากเกร็ด

ก็รู้ ๆ กันอยู่กับเรื่องความรักที่จริงใจ ผัวเมียอยู่ด้วยกัน การตะบี้ตะบันเรื่องการหลับนอนลองจริงใจบริสุทธิ์ ไม่ว่าท่าไหนรูปไหน สองคนจะรับได้หมดทุกขบวน ยามรักแม้ตดยังหอมหวลชวนดม ตดลมกระพือยังขำหัวเราะกันได้

ยามอคติ ทำอะไรดีก็มีที่ติไปหมด คุณก็น่าจะได้คิด ผลสุดท้ายหนีไปกับฝรั่งแค่นี้ก็รู้เธอชอบบิ๊กไซด์ของไทย ๆ ในเว ตัดอกตัดใจค่อย ๆ หาเอาใหม่ ขืนรอเธอกลับมา ปัญหาจะตามมามากมายแค่ดอกปลอกยตวาวล์ มันก็หนาวถึงใจ

เอ้าผมจะช่วยแนะ หญิงโดสนใจพ่อหม้ายลูกติด แถมจีบสาวไม่เก่งก็ติดต่อผ่านมาครับ

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่คิดถึง

ผมเคยได้ยินผู้หญิงคนหนึ่งเป็นแฟน เธอได้เสียสาวมาก่อนที่จะได้กับผม ทำให้ผมคิดว่าเธอมีราคี *(เมื่อก่อนเธอหลอกว่าบริสุทธิ์)* ผมไม่ชอบคนโกหก ผมถามเธอเมื่อไหร่เธอจะไปจากผม เธอร้องไห้ออกมาอย่างเสียใจ บอกว่ารักผมมาก ผมไม่รู้จะทำอย่างไรดีครับที่จะให้เธอไปจากผม ผมไม่ชอบผู้ที่เคยเสียตัวมาก่อนถ้าเกิดจะมาเป็นเมียผมต้องเป็นคนซิง ๆ ไม่เคยเสียมาก่อนแต่ไม่เจอสักที

ถาวร

ตอบ คุณถาวร

ผู้หญิงคนนั้นซวยเลือกมาเจอคนแบบคุณ ถึงเขลาปัญญา เธอสู้อุตส่าห์ยอมมอบตัวให้กับคุณ หวังฝากฝังชีวิตกลับเจอคนคิดเห็นแก่ตัวฝังหัวเรื่องอดีตจนแฉเรื่องความสาวบริสุทธิ์ เป็นที่ขีดขั้นความรัก

ใครบ้างในสมัยนี้ ทั้งหญิงและชายจะร้อยเปอร์เซ็นต์บ้าง อดีตคืออดีต ไม่ควรนำมาพูดถึง การเริ่มต้นชีวิตใหม่ต่างหากล่ะสำคัญ

เชิญฝันไปเถิด ที่คุณคิดว่าจะได้มีเมียซิง ๆ บริสุทธิ์ ถ้าคุณอยากได้อย่างนั้น ผมพอแนะให้คุณไปที่ห้องคลอดสูตินารีเวช เด็กบริสุทธิ์แท้

ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

หนูอยากจะเจอคนดี ๆมาช่วยค่ะ เพราะชีวิตที่ผ่านมามีแต่ความทรมานใจมีแฟนเขาก็ทิ้ง ทำให้หนูคิดมาก ทำไมเขาถึงทำกับหนูได้ค่ะทั้งที่หนูรักเขาทุกอย่างให้ เขาเจอคนที่สาวกว่าและรวยกว่าเขาก็ไปเสียแล้ว ทำให้หนูไม่อยากนึกเลยว่าทำไมเป็นอย่างนี้ไปได้อีกอย่างก่อนที่เขาจะไปเขาว่าหนูไม่เก่งเรื่องเพศแล้ว จะทำอย่างไรดีที่จะให้เก่งกว่านี้มีคนช่วยไหมคะ *(ช่วยแนะนำ)* จะได้เอาไปดึงแฟนกลับมา

มิกซ์

ตอบ คุณมิกซ์

นี่ก็คือปัญหา ก็เพราะว่าเราขาดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษากัน หญิงชายจึงมีปัญหากันมากเรื่องเซ็กส์บนเตียง ใครว่าไม่สำคัญ ดูได้จากการถามปัญหามากมาย จริง ๆ ตอบยังไงก็ไม่หมด

เซ็กส์นี้ต้องค่อยศึกษา ดูวีดีโอหรือหาอ่านในหนังสือ คงพอเรียนรู้ แต่ถ้าจะติวเข้ม บาร์เบียร์มีเพื่อนปรึกษาคุยแนะได้ดีปริญญากันทุกรายครับ

กังฟู

เรียนคุณกังฟูที่นับถือ

ผมอ่านไทยเพลย์บอยมาประมาณ 8 เดือนแล้วแต่ไม่กล้าเขียนจดหมายมา กลัวมีไม่จริงแต่อ่านไปจึงเข้าใจ ผมอยากทราบการสมัครเป็นสมาชิกสวิงกิ้งต้องมีระเบียบยังไงบ้างครับผมอายุ 31 ปีภรรยา 31 ปี มีทะเบียนสมรสถูกต้องพร้อมยืนยันไม่ทราบว่าผมเป็นอะไรอยากให้ภรรยาร่วมรักกับคนอื่นโดยผมเป็นฝ่ายนั่งดูแล้วผมก็มีความสุข แค่คิดผมยังมีอารมณ์เลยไม่กล้าบอกใครกลัวเขาว่าบ้าผมจะคลั่งตายอยู่แล้ว คุณกังฟูช่วยผมด้วยนะครับหรือจะให้ไปที่บาร์เบียร์ผมก็ยินดีไป ช่วยตอบจ.ม.ผมด้วย ผมทรมานเหลือเกินครับ

นับถือ ส.

ตอบ คุณ ส.

อารมณ์แบบนี้ ถ้าในปัจจุบันก็ถือว่าปกติ เพียงแต่มีความคิดล้ำหน้าผู้อื่นไปหน่อย

ว่ากันตามที่จริงแล้ว อารมณ์แบบนี้ใช่แต่จะเป็นคุณคนเดียว มีแนวร่วมอีกมากมายเพียงแต่ไม่กล้าเผยออกมา

แต่ที่คุณเผยออกมาแบบคุณก็มากมายแล้ว

ผมไม่มีคำแนะนำ เพราะเรื่องนี้มันละเอียดอ่อนมาก ในสังคมยุคปัจจุบัน

ข้อสำคัญที่สุดคือ ภรรยาของคุณ คือกุญแจที่จะทำให้ฝันของคุณเป็นจริงหรือฝันที่ค้างเติ่ง

ไม่ว่าจะทำอะไร ให้คิดถึงอกเขาอกเราบ้าง

ก็อย่างที่รู้ ๆมีอะไรก็แวะมาคุยกันที่บาร์เบียร์ครับ

กังฟู

เรียนคุณกังฟูที่นับถือ

ผมเป็นคนที่แปลกถ้าเกิดผมมีคนรักหรือแฟนคนไหน ผมชอบที่จะทำอวดเพื่อน ๆ คือว่าเวลาที่มีเพื่อนอยู่หลาย ๆ คนผมจะเรียกแฟนผมเข้ามาใกล้ ๆและกอดจูบพร้อมกับจับของที่สงวนของเธอ ทำแล้วมันมีความสุขดี ส่วนแฟนผมเธอก็ห้าม แต่ห้ามไม่ไหวหรอกเพราะผมชอบอย่างนี้อยู่แล้ว เพื่อน ๆ ก็เตือนว่าทำอย่างนั้นมันไม่ดีแต่ผมไม่เชื่อทำอยู่เรื่อย ๆ ผมเป็นโรคจิตหรือเปล่าครับคุณกังฟู

หนุ่มยาว

ตอบ คุณหนุ่มยาว

แบบนี้เรียกจิตอวดแอ๊คโอ่ชอบโวอวด การกระทำของคุณ แสดงตัวว่าแน่แฟนอยู่ในโอวาท รักคุณและคุณเก่งในเชิงนี้

ความเป็นจริงแล้ว พูดก็พูด มันก็เป็นสิ่งที่ไม่ดี ถือไม่ให้เกียรติแฟนคุณ ดูถูกแฟนคุณอย่างมาก

ผมว่าหากขืนทำแบบนี้ผลเสียจะตามมา

คุณชอบทำแบบนี้ มันก็ดีสำหรับคุณแต่คนอื่นล่ะคุณคิดบ้างไหม

ขอเตือนคุณจงเลิกนิสัยแบบนี้เสียคุณจะเป็นสุภาพบุรุษขึ้นอีกเยอะ

ให้เกียรติกุลสตรี ศักดิ์ศรีจะเกริกไกล

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่เคารพ

ดิฉันได้แต่งงานมาแล้วหกเดือนสามีเขาเป็นคนที่เร้าโลมไม่เป็นเลย หรือว่าเขาเร้าโลมไม่เป็นก็ไม่รู้พอขึ้นได้ก็ทิ่มลงไปทำให้ดิฉันเจ็บแต่ก็ทนตลอดเวลาร่วมเพศกับเขา ดิฉันไม่มีความสุขเลยค่ะ อีกอย่างดิฉันไม่รู้ว่าความสุขสุดยอดมันเป็นอย่างไร เพราะทุกครั้งที่เขาร่วมกันมีแต่ความเจ็บ ทำให้ดิฉันหวาดผวาอยู่ตลอดเวลาไม่อยากให้ถึงเวลามืดเพราะกลัว

โดนอย่างนั้น พอเขาถูกตัวเท่านั้นดิฉันอยากจะกัดลิ้นตัวเองให้ตายดิฉันจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไรดีคะ เรื่องนี้ดิฉันไม่กล้าที่จะปรึกษาใครเลย ดิฉันอยากให้เขานุ่มนวลและเร้าโลมเป็น ช่วยบอกวิธีด้วยเถิดค่ะ

หมวย

ตอบ คุณหมวย

มีผัวเฮงซวย เรื่องเสียวไม่รู้กำหนดผู้หญิงใช่ว่าจะมองหาผัวแต่รวย แต่หล่ออย่างเดียวไม่พอ เรื่องบนเตียงต้องดูให้ลึก

แต่งงานฝากหัวใจ ฝากตัว แล้วต้องมาประสบกับปัญหาแบบคุณ

ลองค่อยพูดกล้าเจรจา เฮียจ๊ะเฮียจ๋ามีลีลามั่ง เอาแต่ทิ่ม ๆ ตำ ๆ แถมเร็วแถมไม่เป็นนักมวย ทั้งแสบทั้งเจ็บ เกิดการเข็ดกลัว

ลองเอาปัญหานี้ให้สามีคุณดู บอกเขาให้รู้ เซ็กส์ต้องมีลีลา ชกมวยต้องล้างขา

จับหมาต้องใส่ตระกร้อปาก

หมั่นดูวีดีโอเอ็กซ์มั่ง 69-96 มันไม่สกปรกเกินกว่าที่คิดหร้อก

ลองแนะนำให้มาบาร์เบียร์ สอนแทนให้ฟรีไม่เอาตังส์

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

ผมได้อ่านบทเรียนสอนรักมานานแสนนานแล้วครับ ผมมีความสุขที่ได้เห็นเรือนร่างของผู้หญิง ทำให้มีความสุขอยากจะเข้าไปขยำเนื้อเธอ แต่สิ่งที่ได้ก็คือซื้อเพียงรูปเท่านั้นผมอยากจะเจอสวรรค์จริง ๆ เนื้อเธอเหล่านั้นจริง ๆ จะทำอย่างไรดีครับผมจะทำอย่างไรที่จะได้เธอเหล่านั้นมาอยู่ในอ้อมกอดและเอาแต่คนหน้าตาดี ๆ อย่างในหนังสือล่ะครับ แล้วเรื่องราคาประมาณสักเท่าไหร่ผมสู้ทั้งนั้น สุดท้ายเรื่องความปลอดภัยมีมากเท่าไหร่ครับ

ศรีศร

ตอบ คุณศรีศร

คุณคิดว่าคุณเป็นคนเดียวแล้ว คนอื่นไม่เป็นแบบคุณหรือไง อย่าว่าแต่คุณคิดแค่อยากเข้าไปขยำเนื้อเลย คนอื่นเขาอยากมากกว่าคุณอีก

ธรรมชาติของมนุษย์ ย่อมมีความอยากในสิ่งที่ธรรมชาติเรียกร้อง

ความถูกต้องของสังคม คือการถูกต้องทางด้านจิตใจ เรากระทำการใด ๆ ก็ต้องไม่ก่อความเดือดร้อนให้คนอื่น

รักชอบอยากหยอกนางแบบก็ต้องใช้เงินนำทาง เพราะของทุกอย่างต้องลงทุนขนาดแต่งเมีย เสียเป็นแสน แถมหากินมานอนอยู่เกาะอย่างถาวรชวนพรรค์พวกมาอีกเป็นฝูงนี่จะเอาแค่ครั้งคราวซื้อสาวแค่พัน 2 พัน มันก็น่าคุ้มค่ากัน

ความปลอดภัยถ้าใส่ปลอดภัยร้อยเปอร์เซ็นต์

กังฟู

เรียน คุณกังฟูที่นับถือ

ผมเกิดมามีความผิกปกติเกิดขึ้นมาตั้งแต่เริ่มต้นเป็นหนุ่มวัยรุ่นครับ คือผมมีความคิดชอบเพื่อนผู้ชาย และเห็นผู้ชายหล่อ ๆ จะเกิดความรักและต้องการทันที พอโตขึ้นหน่อยผมก็ได้คบเพื่อนที่เป็นเหมือนกันเช่าแฟลตอยู่ การแสดงออกกันก็คือแต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่คนรอบข้างไม่ใช่พวกเราเขาจะพากันมองอย่างดูถูก ทำไมเขาถึงไม่เห็นใจผมบ้างเลยครับ ถ้าเลือกเกิดได้ผมคงเกิดเป็นผู้หญิงแน่ ๆ เลยครับ

แนนซี่

ตอบ คุณแนนซี่

เรื่องใจสุดจะหยั่งลึก คนนี่สุดจะคิดถึงในน้ำใจ อย่างตัวคุณเกิดมีจิตปฏิพันธ์คิดรักเพศเดียวกัน ก็ไม่ต้องบรรยาย เมื่อจิตใจมันไปทางนั้นแล้ว ขนาดถึงขั้นแต่งตัวเป็นหญิง ก็คือเต็มตัวร้อยเปอร์เซ็นต์

กล้าแต่งตัวแล้ว จะไปแคร์กับสายตาทำไม อย่าไปขอความเห็นใจ อย่าไปอ้อนเพื่อให้เขาเข้าใจ ไหน ๆ เราก็เป็นไป ก็พยายามกระทำอย่าให้เวอร์ ประเจิดประเจ้อจนเกินไปนัก

ไม่มีใครเลือกเกิดเองได้นั้นแน่นอน แต่เลือกที่จะกระทำตามใจได้ ก็ดังเช่นคุณที่กำลังกระทำในขณะนี้ไง

กล้าทำต้องกล้าสู้ความจริงสิ

กังฟู

ประทับใจ

มีเรื่องประทับใจ ในรักหรือเพศ ที่ไม่อาจลืมนึกถึงอยู่เสมอ อย่างเก็บผันไว้คนเดียว เขียนมาให้คนอื่นได้หวานได้เสียวบ้าง เป็นการแบ่งความประทับใจร่วมกัน

ส่งมาที่ตู้ ป.ณ. 1110 ปทฝ. เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ 10311 ทุกเรื่องมีของสมนาคุณ

รักจริงหวังแต่ง

ผมเป็นคนบ้านนอก ซึ่งห่างไกลความเจริญพอสมควร ผมอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ทุกคนรู้จักกันดี และผมได้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่ง เธออายุ 18 ปี เป็นคนสวย หน้าตาผิวพรรณดี เลยทำให้หนุ่ม ๆ พากันมาจีบเธอเกือบทุกคนในหมู่บ้าน และผมก็เป็นคนหนึ่งที่พยายามจีบเธอเหมือนเพื่อน ๆ ด้วยและก็สมกับความปรารถนาของผมคือ เธอสนใจในตัวผมมากกว่าเพื่อน เราจึงสนิทสนมกันมาเกือบ 1 ปีแล้ว และมีอยู่วันหนึ่งพอดี พ่อกับแม่และน้องของเธอไปเยี่ยมญาติต่างอำเภอ และต้องค้างคืนที่ต่างอำเภอด้วย คืนนี้ผมเลยหน้าด้านไปขอค้างคืนกับเธอ เพราะเหลือเพียงเธอคนเดียวเฝ้าบ้านเธอก็ไม่ว่าอะไร พอประมาณ 3 ทุ่มเธอก็เข้าไปในห้องนอนของเธอและกำลังจะเอาเสื่อมาปูข้างนอกให้ผมนอนแต่ผมไม่รอช้าผมเข้าตามเธอไปและไปกอดเธอทางด้านหลังเธอดิ้นบ้างแต่ก็ไม่รุนแรง ต่อจากนั้นผมก็เปลี่ยนเป็นด้านหน้าบ้างปากผมประกบกับปากเธอและผมก็ถอดชุดนอนของเธอออกเธอไม่ใส่ชุดชั้นใน ผมเลยเห็นอะไรของเธอหมด ผมโน้มตัวเธอไปนอนกับเตียงของเธออย่างนุ่มนวลแล้วผมก็นำปากตามลงมาจนถึงจุดรอยแยกระหว่างขาสองขาของเธอ เธอครางใหญ่เอามือสองข้างกดหัวผมแน่น ก้นก็กระดกขึ้นส่ายไปมาสักพักใหญ่แล้วก็บอกว่าพี่พอเถิดน้องใจจะขาดแล้วจะทำอะไรก็ทำเถอะ ผมเลยเปลี่ยนจากปากมาเอาน้องชายของผมเข้าแทนที่ เธอสนองตอบโดยการยกสะโพกขึ้นและลงตามจังหวะขึ้นลงของผม สักพักเธอครางบอกให้เร็ว ๆ ผมเองก็ทนไม่ไหวอยู่แล้วผมโยกอีกประมาณ 5-6 ครั้งเท่านั้นเราก็เสร็จและถึงสวรรค์ด้วยกัน เป็นอันว่าคืนนี้ผมไม่ได้นอนข้างนอกเลย และเราก็ทำอีก 3 ครั้ง พอสว่างผมก็ลากลับและตอนนี้เราก็แต่งงานกันแล้วแต่ยังไม่มีลูกกำลังมันส์เลยทีเดียว

"หนุ่มดอย"

ผู้หญิงก็ดู

สวัสดีครับ อาก๊งฟู

ขอเริ่มเรื่องเลยนะครับผมเป็นคนภาคอีสานมีอาชีพทำไร่ทำนาแต่ปีนี้ฝนแล้งเลยไม่ได้ทำผมเลยลงมาหางานทำที่กรุงเทพฯ และผมก็ได้ทำงานก่อสร้างแถว ๆ ลาดพร้าวเป็นคอนโด 15 ชั้น ยินเขาว่าสร้างให้คนเช่าอะไรไม่สำคัญเท่าแถวก่อสร้าง

ถ้าเรื่องของผมได้ลงผมขอภาพลับของนางแบบจีนมีฝอยน้อย ๆ สวย ๆ หน่อยในท่านอนถ่างขาถ่ายหน้าตรง และภาพของนางแบบไทยไม่มีฝอยเลยในท่านอนถ่างขาถ่ายหน้าตรงให้ชัดเจนหน่อยอวบสวยสัก 2 ภาพและนางแบบจีน 2 ภาพ ผมหวังว่าอากังฟูคงจะไม่ทำให้ผมผิดหวัง

รักผิดแบบ

สวัสดีครับ เฮียกังฟู

เรื่องของผมมีอยู่ว่า เมื่อตอนผมอายุ 19 ปี ผมได้มาทำหน้าที่พิจิตร บ้านผมอยู่เพชรบูรณ์นานผมจะกลับบ้านเสียที เมื่อต้นเดือนสิงหาคม 35 ผมกลับบ้านมาเที่ยววันนั้นมีงานที่วัดข้างบ้านพี่ไหมคนข้างบ้านก็มาชวนไปเที่ยวผัวแกไม่อยู่ไปทำงานที่กรุงเทพฯ นานแล้วเกอยู่กับลูกชายวัย 10 ปี ลูกชายแกก็ไปด้วยพอมาถึงที่งานผมก็นั่งดูหนังติดกับพี่ไหม ลูกชายนั่งหน้าพี่ไหม พอดูหนังไป 2 เรื่องผมก็หันมามองพี่ไหมเห็นแกมองผมอยู่นานแล้ว พอผมมองมาแกยิ้มอย่างมีความหมายแล้วแกเอามือมาจับมือผมไปวางไว้บนตักแกทำให้ผมต้องเลื่อนขึ้นไปหาสองปุ่มบนของแกนมนิ่มเหลือเกินผมนั่งบีบไปมาเจ้าหนูก็ตื่น พี่ไหมก็เอามือจับรูดขึ้นลงจนเสียวผมอยากจะอื้มใจจะขาดแต่ลูกแกมาด้วยเลยไม่มีโอกาส ในคืนนั้นพออยู่มาผมก็บอกแกว่าคืนนี้ผมจะมาหา 4 ทุ่มคืนนั้นผมมาตั้งแต่ 3 ทุ่ม มานั่งคอยข้างบ้านแก พอ 4 ทุ่มลูกแกหลับแกก็ลงมาหาผม หมาก็เห่าจะวิ่งอยู่แล้วตอนนั้นพอดีแกลงมาไว ตวาดหมาให้หยุดเห่า แล้วแกก็ถามผมว่ามาทำไม ผมก็บอกว่าผมคิดถึงพี่แกบอกว่าจะบ้าไง ผัวพี่รู้ตายแน่เลย ผมก็บอกจะรู้ไงเขาอยู่กรุงเทพฯ ปากแกพูดแบบนั้นแต่มือแกเข้ามากอดผมแน่นเลยผมก็ชวนแกขึ้นบ้าน ยุงมากจังเลย พอขึ้นมาบนบ้านแกให้ผมเข้าไปในมุ้ง ผมคิดว่าจะมีลูกแกนอนอยู่ด้วยในมุ้ง ผมก็ถามว่าลูกพี่ไปไหนแกบอกว่าไปนอนอยู่ในห้องข้างในผมก็เลยประกบปากใส่ทันทีแล้วก็เลือนลงมาใบหูลำคอสองปุ่มของแกหน้าท้องมาสุดตรงที่เนินภูขา เสียงแกครางฮือ ๆ ไม่หยุด ผมแหย่ลิ้นลงไปแล้วดูดรู้สึกว่าจะไม่ไหวแกดึงผมขึ้นมาทับแล้วบอกให้ผมรีบใส่ไอ้หนูลงไป คราวนี้เองแกครางไม่หยุดเลยกันไม่ติดพื้น บอกว่าไม่ไหวแล้วเร็วเข้า อ้อผมลืมไปไอ้หนูฝังมุก 3 เม็ด แกบอกไม่เคยมีความสุขแบบนี้มาก่อน เลยคืนนั้นผมเปลี่ยนท่าหลายท่าจำมาจากไทยเพลย์บอย คืนนั้นกลับบ้านตี 4 ตื่น 2 โมงเช้าแทบแย่เลย แต่ผมก็ยังมาหาแกบ่อย ๆ เรื่องของผมก็มีแค่นี้

บัติ กทม.

รักแรกทั้งคู่

สวัสดีครับ เฮียกังฟู

ผมเป็นคนจังหวัดอ่างทองตอนนั้นผมอายุ 18 ครับได้ไปทำงานอยู่กับลุงวิ่งรถส่งของนครสวรรค์-เชียงใหม่ผมไปครั้งแรกอายไม่รู้จะพูดกับใครที่บ้านลุงมีคนงานอยู่ 12 คนครับ มีผู้ชาย 10 คน ผู้หญิง 2 คน คอยเช็คของผมไปครั้งแรกลงให้ผมคอยดูว่าเขาเช็คของอย่างไร ผมก็ดูไก่กับนิดเช็คของผมอายมากเลยเวลาอยู่กับผู้หญิงผมไม่รู้จะพูดอะไรกับพวกเธอผมอยู่มาได้ 2 วันไก่ก็เข้ามาพูดกับผมถามผมว่าทำไมเป็นคนขี้อายจังผมก็บอกกับเธอว่าก็มันอายนี่ไก่เป็นคนคุยเก่งแล้วเธอก็น่ารักด้วยผมนึกชอบเธอในใจ เธออายุเท่าผมวันนั้นเธอคุยกับผมทั้งวันเลยเพราะเธอเป็นคนคุยเก่งทำให้ผมหายอายขึ้นมาบ้างแล้ววันนั้นวันที่ผมไม่มีวันลืมก็มาถึงวันนั้นงานหยุดพวกคนงานก็ไปเที่ยวกันหมดก็มีผมกับไก่ว่าจะไม่ไปไก่ก็เข้ามาถามผมว่าวันนี้ไม่ไปเที่ยวหรือผมบอกกับเธอว่าไม่อยากไปเธอก็เลยชวนผมไปดูหนังกัน ผมก็บอกเธอว่าไปก็ไปแล้วผมก็แต่งตัวออกไปดูหนังกับเธอพอไปถึงโรงหนัง ผมก็ไปซื้อบัตรแล้วก็เข้าไปตอนดูหนังมือผมก็ไปถูกนมโดยไม่ได้ตั้งใจนมเธอใหญ่มากเลยครับส่วนเธอก็ไม่ได้ว่าอะไรผม พอหนังจบผมก็ชวนเธอไปกินข้าวพอกินแล้วผมก็ถามเธอว่าจะกลับเลยหรือเปล่าเธอบอกยังไม่อยากกลับชวนผมไปที่สวนพักผ่อน ผมก็นั่งคุยกับเธอไก่ถามผมว่าเคยเที่ยวผู้หญิงหรือเปล่าผมบอกไม่เคย แล้วไก่ก็บอกผมตรง ๆ ว่าเธอรักผมตั้งแต่ตอนที่ผมมาครั้งแรกแล้ว ผมดีใจพูดอะไรไม่ออกเลยว่าคนที่ผมรักจะบอกรักผมก่อน แล้วเธอก็เข้ามานอนที่ตักผมแล้วบอกให้ผมจูบ ผมก็จูบเธอแล้วผมก็บอกเธอเราไปหาที่เงียบ ๆ คุยกันเธอบอกไปก็ไปสิวันนั้นผมไปเช่าโรงแรมนอนกันพอเข้าห้องถึงเตียงนอนเธอก็จูบปากผมอย่างเมามันแล้วเธอก็ดึงเสื้อผ้าของผมและเธอออกหมดผมก็ถามไก่ทำไมสวยทั้งตัวยังนี้เธอก็ไม่ตอบได้แต่บอกให้ผมช่วยทำให้เธอที ทีแรกก็ไม่เคยแต่ผมเองก็อ่านหนังสือมามากเลยทำตามอย่างหื่นกระหายเต็มที่ไก่ร้องครางบิดตัวเร่าแอ่นอกเต็มที่ ไก่ให้ผมทำเธอเบา ๆ ผมบอกจะทำเบา ๆ ไก่ผวาเฮือกกอดผมแน่นเชียวแล้วร้อง "โอย โอย" ผมแช่พักได้นิดก็กระดกก้นต่อเธอคงเกิดความเสียวถึงร้องบอกผมว่าไก่เสียวแล้ว ผมและเธอถึงสวรรค์ไปหนึ่งครั้งเมื่อผมชักออกก็เห็นเลือดผมและเธอไหลปนหยาดรักของเรา ผมไม่นึกเลยว่าเธอไม่เคยผ่านผู้ชายมาก่อนเป็นโชคของผมที่ได้ไก่เดี๋ยวนี้เธอเป็นเมียผมแล้วถ้าเรื่องผมได้ลงผมขอรูปภาพ 2-3 รูปครับ

หนุ่มอ่างทอง

ม่าย

เรียน เฮียกังฟู ที่นับถือ

จ.ม. ฉบับนี้เป็นฉบับแรกที่เขียนมา หากเรื่องของผมได้ลงในหนังสือผมขอเป็นหนังสือปกขาวเก่า ๆ สักเล่มนะครับเพราะผมชอบมากเลยแล้วกรุณาห่อมาด้วยเพราะผมไม่อยากให้ใครรู้ ขอเริ่มเรื่องเลยนะครับเมื่อประมาณปี 32 ผมได้ทำงานเป็นรปภ. อยู่แห่งหนึ่งในกรุงเทพแล้วก็

ต้องเช่าบ้านอยู่และบ้านที่เช่าอยู่ติดกันนั้นก็ได้มีผู้หญิงม่ายอยู่คนหนึ่ง แกเช่าห้องอยู่คนเดียว ตอนผมมาอยู่ใหม่ ๆ แกก็เข้ามาคุยมาทักกัน เป็นเรื่องธรรมดาแต่แล้วเวลานานเข้าทำให้เรา 2 คนสนิทกันผมเรียกเธอว่าพี่ อ้อ! ลืมบอกไปว่าพี่เขาเลิกกับแฟนแล้ว คืนหนึ่งเรื่องก็เกิดเมื่อพี่เข้ามาชวนผมไปดูบอลที่ห้องเขา ผมก็บอกว่าเดี๋ยวตามไปขออาบน้ำก่อนนะเมื่อผมอาบน้ำเสร็จผมก็ไปตามคำเชิญพอเข้าไปในห้องก็ต้องพบกับความแปลกใจเพราะในห้องมีเหล้าตั้งอยู่พร้อมกับแกล้มผมก็ถามพี่ว่าพี่กินเหล้าหรือครับ เธอก็ตอบว่ามันเหงาก็กินแก้เหงาไปอย่างนั้นเองมากินด้วยกันซิตกลงคืนนั้นผมกินเหล้าด้วยดูบอลด้วยพอบอลจบผมก็บอกว่าพี่ผมกลับไปนอนก่อนนะมันดึกแล้วเธอก็บอกว่าเหล้ายังไม่หมดเลย ให้เหล้าหมดก่อนค่อยกลับผมก็ต้องนั่งกินต่อพอผมกินไปได้สัก 2 แก้วก็เมาหลับไปเลยมารู้สึกตัวอีกทีก็ตอนมีใครจับมือผมไปลูบอะไรบางอย่างผมลืมตาดูก็เป็นพี่นั้นเอง

ไข่พาโชค

ปทความแปล

รสนิยมในการร่วมเพศ

กามารมณ์เป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่ทุกคนควรจะได้ความสนใจศึกษาและเรียนรู้เพื่อได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้ถูกต้อง และอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมกับสภาพของแต่ละฝ่าย หรือจะกล่าวว่ากามารมณ์เป็นเรื่องที่ควรถกเถียง ควรแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลต่าง ๆ ให้แต่ละฝ่ายเข้าใจซึ่งกันและกันก็ได้ว่า เพราะการขาดความรู้ในเรื่องกามารมณ์ โดยเฉพาะในการร่วมเพศของชายหญิงผู้ตกร่องปล่องชิ้นในการครองเรือนร่วมกันแล้ว อาจเป็นชนวนที่สร้างความร้าวฉานให้เกิดขึ้นได้ไม่ฝ่ายใดก็ฝ่ายหนึ่ง และเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่หญิงชายทุกคนก่อนที่จะตกลงใจร่วมเรือนหอกัน จำเป็นจะต้องศึกษาถึงความปรารถนาของแต่ละฝ่ายให้เป็นที่เข้าใจเสียก่อน เพราะทุกคนย่อมจะมีรสนิยมแตกต่างกันอยู่บ้าง ไม่มากก็น้อย

ในทัศนะอื่น ๆ เท่าที่ศึกษาจากภายนอก เราอาจจะมีความเห็นหรือรสนิยมพ้องกัน แต่ในเรื่องศิลปของการร่วมเพศ เราอาจจะหยั่งจิตใจกันไม่ได้ ผู้ชายที่มีความสุขภาพอิริยาบถเป็นไปอย่างเชื่องช้าสงบเสงี่ยม เมื่อปรากฏภายนอกแต่พอถึงเวลาเข้ามุ้งเข้าจริง ๆ เขากลับกลายเป็นคนอารมณ์ผลุนผลัน คว้าสายบังเหียนได้ก็ขึ้นควบขี่ตะลุยโดยไม่ฟังอีร้าค่าอีรมก็ว่าได้ ผู้ชายประเภทนี้ ครั้นพอถึงจุดหมายปลายทางเข้าจริง ๆ ก็หมดแรงนอนแผ่สองสลึง และบางครั้งอาจปล่อยให้ผู้หญิงต้อนนอนกระอักกระ

อ่วนใจ เพราะไม่สามารจะตามได้ทัน มีสามีเป็นจำนวนไม่น้อยทีเดียวที่ต้องทำให้ฝ่ายภรรยาตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ หรือที่เรียกว่าอารมณ์ค้าง และอาจจะปล่อยให้สภาพของภรรยาตกอยู่ในอารมณ์ค้างเช่นนี้ไปจนกระทั่งวันใหม่ก็มี

รสนิยมการร่วมเพศของคนเราย่อมจะมีการแตกต่างอยู่บ้างไม่มากก็น้อย ดังที่กล่าว นอกเหนือไปจากข้อปลีกย่อยอีกหลายข้อ ซึ่งจะได้ให้ทัศนะอีกครั้งในปัญหาข้อปลีกย่อย แต่ในโอกาสเช่นนี้ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ควรได้มีการสังเกตและปรับปรุงแก้ไขได้ไม่ถึงกับจะปล่อยปละละเลย หรือปล่อยให้ความเกรงใจและความกระดากอายเป็นเครื่องกีดขวางการทักท้วง หญิงบางคนอาจจะกระดากในเรื่องที่จะกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสามี เมื่อแรก ๆ อยู่บ้าง แต่ชีวิตคู่ผัวตัวเมีย การที่จะพูดเปิดเผยซึ่งกันและกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ควรจะได้มีการปรับความคิดเห็นกันบ้าง เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสุขของชีวิตคู่ทั้งในปัจจุบันและอนาคตด้วย จึงไม่ควรจะปิดบังหรืออ้ำอึ้งต่อกันไว้ และประการสำคัญที่สุดไม่ควรกระดากโดยคิดว่าเป็นหยาบโลนหรือสกปรกในเวลาเช่นนั้น และในระหว่างชีวิตของผัว ๆ เมีย ๆ หาใช่เป็นเรื่องหยาบคาย หรือสกปรกแต่ประการใดไม่ และถึงแม้จะขณะประกอบกามกิจร่วมกันคู่ผัวเมีย บางคู่อาจใช้ภาษาพูดสัปดนในขณะนั้น เพื่อช่วยให้ได้รับความพอใจอย่างสูงก่อนหน้าถึงขีดสำเร็จ ซึ่งในที่สาธารณะ หรือตามปกติเขาไม่เคยคิดจะใช้ภาษาเช่นนั้น การกระทำเช่นนี้เป็นเรื่องเฉพาะตัวของคู่สามีภรรยา เป็นการทำให้เขาทั้งสองได้รับความสุขร่วมกัน ย่อมถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่หยาบคายหรือเป็นสิ่งที่ผิดปกติอะ

ไรเลย

ถึงแม้ในกรณีที่คู่สมรสจะใช้ท่าต่างๆในการประกอบกิจ เพื่อให้บรรลุถึงความพอใจสูงสุดร่วมกันทั้งสองฝ่ายโดยที่การกระทำเช่นนั้นไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อีกฝ่ายในระหว่างคู่ร่วมด้วยกันก็ไม่มีเหตุผลอย่างไรที่จะประณามได้ว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นสิ่งผิดปกติวิสัยของมนุษย์ หรือเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะการรู้จักเปลี่ยนแปลงและรู้จักกระทำในสิ่งใหม่ๆ เพื่อเป็นการปรับปรุงรสนิยมให้แก่กันและกัน เปรียบเหมือนการพลิกแพลงตำรับอาหารประจำวันไปบ้างนั้น ย่อมเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมกามารมณ์ให้เกิดความผาสุขอย่างยิ่งแก่ครอบครัวหรือคู่ผัวเมียอีกฝ่ายหนึ่ง และเป็นความประสงค์ร่วมกันด้วย

ในทัศนะของคนทั่วไป ที่เกี่ยวกับวิธีปลุกเร้าอารมณ์เพศของแต่ละฝ่าย และไม่ว่าจะเป็นการกระทำของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ตาม ย่อมถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการที่จะให้มีการปฏิบัติให้แก่กันก่อนหน้าที่จะลงมือประกอบกามกิจ และปกติวิสัยของมนุษย์ที่ปฏิบัติกันมาเป็นของธรรมดาไม่ว่าจะเป็นไปในรูปใด ซึ่งแม้ว่าวิธีการปลุกเร้าอารมณ์ของชนบางจำพวก หรือสามีภรรยาบางคู่อาจมีการเกินลงไปบ้าง ในรูปธรรมดา แต่ก็ไม่ควรถือว่าเป็นการกระทำวิตถาร เพราะเป็นเรื่องรสนิยมของแต่ละบุคคล และอาจจะเป็นของแต่ละชาติก็ได้ต่างหาก อีกประการหนึ่งการที่จะให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รู้ในจุดทิดนปรารถนาเป็นต้นว่าฝ่ายหญิงทุกคน ควรจะให้ข้อสังเกตแก่คนเองบ้างว่ากายของตนเองนั้นมีจุดหรือมีปุ่มกระสันอยู่ตรงแห่งใดบ้าง เพื่อให้ฝ่ายได้เป็นผู้เสนอสนองได้ตรงเป้าหมาย (จุดกระสันโดยธรรมชาติของมนุษย์เรา เมื่อถึงวัยแล้วก็ย่อมรู้ได้โดยสัญชาตญาณของตนเอง หรือโดยบังเอิญเข้าสักวันหนึ่งดอกนะ) และไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่แห่งหนึ่งแห่งใดในเรือนกายของคนเราถ้าได้รู้จักรักษาความสะอาดไว้ได้อยู่ตลอดเวลาแล้วคงไม่มีใครรังเกียจได้ ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องเพศให้อรรถาธิบายว่า มีบางคนที่ยังเข้าใจผิดอยู่บ้างเมื่อได้ฟังเรื่องราวของคนอีกประเภทหนึ่ง ที่ใช้วิธีปลุกเร้าอารมณ์เพศของแต่ละฝ่าย โดยใช้ปากหรือลิ้นสัมผัสอวัยวะเพศของอีกฝ่ายหนึ่งว่าเป็นกามวิตถาร และลงความเห็นว่าการกระทำเช่นนั้น เป็นสิ่งสกปรกโสมมและหยาบช้าเยี่ยงการกระทำของสัตว์ แต่วิธีปฏิบัติชนิดนี้ ผู้เชี่ยวชาญกับชี้ให้เห็นว่า เป็นแบบฉบับของกามโลกีย์ธรรมดาของคนบางจำพวกเท่านั้นหาได้เป็นเรื่องแปลกประหลาดหรือวิตถารแต่ประการใดไม่ จนกลายเป็นวิธีปฏิบัติสืบเนื่องกันเรื่อยมาและได้สำเร็จค้นคว้าในเรื่องนี้แล้วปรากฏว่ามีผู้ชายในภาคพื้นยุโรปถึง 60 เปอร์เซ็นต์ ที่นิยมใช้วิธีเอาปากและลิ้นสัมผัสกับอวัยวะเพศของคู่ร่วมดังกล่าวก่อนลงมือปฏิบัติกามกิจทุกครั้ง ในเมืองไทยเราก็อาจจะได้พบกับปัญหาทำนองนี้บ่อยครั้ง ที่สามีภรรยาบางคู่เขียนจดหมายไปขอคำแนะนำจากนายแพทย์ เป็นคำถามเชิงขอความเห็นว่าวิธีการแบบนี้จะเรียกว่าหยาบช้าหรือเกิดอันตรายใดหรือไม่ และเป็นการยอมรับในข้อที่ว่า ได้รับอารมณ์เพศสูงสุดเกิดกว่าวิธีปลุกกามารมณ์วิธีอื่นมากทีเดียว ปัญหาในข้อที่ว่าจะเป็นการหยาบคายหรือหยาบช้า เป็นอันหมดไป แต่เรื่องอันตรายนั้น เป็นเรื่องที่คู่ผัวเมียหรือร่วมจำ

การเร้าอารมณ์โดยวิธีใช้ปากสัมผัส

การเร้ารสด้วยวิธีเปลี่ยนแปลงหรือพลิกแพลงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือวิธีเร้าอารมรณ์ให้เกิดความสุขในการร่วมรสของแต่ละบุคคลย่อมมีสิทธิที่จะกระทำได้ ถ้าการกระทำเช่นนั้นไม่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานให้แก่

เป็นวินิจฉัยเอาเองว่าชายหรือหญิงคู่ร่วมคนใดคนหนึ่งนั้นได้เคยมีโรคภัยที่เกี่ยวกับอวัยวะเพศมาก่อน หรือเป็นผู้ที่บริสุทธิ์เพียงพอจะเชื่อถือได้หรือไม่นั้น ซึ่งโดยหลักการแล้วสำหรับผู้ชายนั้นการที่จะนำเอาวิธีนี้ไปใช้กับหญิงโสเภณีทั่วๆ ไป ย่อมไม่เป็นการบังควรอย่างยิ่ง หรือถ้าฝ่ายภรรยาเกรงว่าสามีจะแอบไปซุกซนกับผู้หญิงโสเภณีแล้วปิดบังโรคภัยไว้ ผู้เป็นภรรยาก็ไม่ควรจะใช้วิธีดังกล่าว เพราะถ้าอวัยวะเพศฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นโรค คือโรคที่เกี่ยวกับกามโรคอย่างใดอย่างหนึ่ง ย่อมสำแดงความผิดปกติให้เห็น เป็นต้นว่ากลิ่นและ

อุณหภูมิของร่างกายร้อนเกินปกติในกรณีเช่นนี้อย่าว่าแต่จะเล้าโลมด้วยวิธีใช้ปากสัมผัสเลย แม้การร่วมเพศก็ควรจะระงับยับยั้งไว้ก่อน และรีบทำการรักษาให้หายขาดโดยเร็วเท่าไรได้ยิ่งดี การใช้ปากสัมผัสกับอวัยวะเพศหญิงชายนั้น บางรายอาจมีจุดปรารถนาเลยไปถึงต้องการให้สำเร็จกิจหรือมีการหลั่งน้ำกามโดยไม่ต้องมีการร่วมเพศก็มีอยู่มากมายทั้งนี้ก็แล้วแต่รสนิยมของแต่ละบุคคลเป็นรายๆ ไป

ชายหญิงบางคน ก็นิยมในการใช้ปากสัมผัสซึ่งกันและกันนานๆ จนกว่าจะถึงใกล้ขีดจุดสำเร็จเสียก่อนจึงจะลงมือร่วมเพศ วิธีนี้บางทีก็เหมาะสำหรับชายหรือสามีที่สูงอายุหรือมีความรู้สึกในทางกามารมณ์เสื่อมถอยลง เพราะเป็นการปลุกเร้าตรงจุดสำคัญได้มากที่สุดกว่าบริเวณอื่นๆ เป็นวิธีที่ได้ผลกว่าการปลุกเร้าด้วยมือสัมผัสหรือบีบบี้ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนวิธีปลุกเร้ากำหนัดในอิริยาบถต่างๆ นับได้ว่า เป็นการช่วยให้เกิดความสุขในการร่วมรสได้อย่างสมบูรณ์และมักจะมีอารมณ์ต้องการตรงกันทำให้ชีวิตมีความสุขอยู่ได้นานทั้งนี้ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะต้องถ้อยทีถ้อยปรนนิบัติต่อกันให้ถูกกับเวลาด้วยไม่ใช่กระทำโดยพร่ำเพรื่อจนเกินไปนัก

จุดเล้าโลมความกำหนัดอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งจำเป็นต้องใช้ปากสัมผัสก็คือ ทรวงอกหรือปลายหัวถันของหญิงของชายบางคน ก็อาจมีจุดประสาทแห่งการตื่นตัวอยู่ที่บริเวณนี้เหมือนกัน แต่โดยเฉพาะหญิงที่ถูกชายสัมผัสด้วยปากบริเวณหัวถันโดยวิธีดูดเบาๆ ในครั้งแรกจะเกิดความกระสันสูงสุดถึงขนาด ในบางครั้งอาจทำให้อสุจิหลั่งออกมาโดยไม่รู้ตัวก่อนการร่วมเพศได้ก็มีในขณะที่ประกอบกามกิจอยู่ ถ้าชายได้มีโอกาสใช้ปากสัมผัสหรือดูดปลายถันดังกล่าวตลอดเวลาย่อมทำให้หญิงได้รับรสชาติแห่งกามารมณ์สูงสุดอย่างบอกไม่ถูก และชายก็รับกามารมณ์สูงสุดไม่น้อยไปกว่าหญิง

ถึงแม้ในกรณีอื่นๆ ก็เช่นกัน เป็นต้นว่าก่อนการลงมือปฏิบัติร่วมกามกิจ ควรจะได้มีการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน เพื่อให้เป็นการกระตุ้นหรือปลุกกำหนัดจะโดยวิธีใดก็ตาม เช่น การกอดรัด สัมผัส จูบ จับต้องตามจุดต่างๆ หรือใช้ริมฝีปากสัมผัสซึ่งกันและกันเสียก่อนในกรณีเช่นนี้ อาจมีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ยังมีความกระดากอายหรือมีความรู้สึกไปในทางไม่เป็นมงคลก็ได้ เช่น หญิงบางคน เมื่อแรกเริ่มเข้าสู่ประตูชีวิตสมรสในคืนแรกนั้นย่อมจะมีความหวาดหวั่น วิตกไปในทำนองต่างๆ ตามที่ได้ยินได้ฟังมาจากเพื่อนสาวๆ อย่าง

ผิดๆ ถูกๆ ฝ่ายชายก็ควรจะต้องรู้ว่าจะปฏิบัติเช่นไรจึงจะเหมาะสม เช่น

การใช้คำพูดปลอบประโลมใจให้เธอคลายความหวาดหวั่น ในสิ่งเหลวไหลเหล่านั้นเสียก่อน อธิบายให้เธอรู้ว่า การกระทำเช่นนี้เป็นของธรรมชาติที่มนุษย์เราชายหญิง ที่ตกลงใจร่วมชีวิตกันแล้ว ย่อมจะต้องปฏิบัติต่อกันไม่ควรคิดว่าเป็นของหยาบ

คายลามก

ในขณะเดียวกัน ก็อาจจะใช้การโลมเล้าสัมผัสในขั้นแรกแต่เพียงเบาๆ ไม่ควรจะให้เป็นการหักโหมรุนแรงในคืนแรกๆ และทางที่ดีที่สุด ก็ควรดับไฟในห้องนั้นให้มืดหรือมีแสงเพียงสลัวลางๆ เท่านั้นก็พอ เพราะหญิงที่ไม่เคยผ่านการมีสามีหรือการนอนร่วมชายมาก่อน ยิ่งจะมีความกระดากอายอยู่บ้างในเรื่องแสงสว่าง

รสนิยมในเรื่องเหล่านี้ อาจจะแตกต่างกันอยู่บ้าง ในคู่สมรส ชายบางคนก็ชอบให้มีแสงสว่างในคืนแรก เพื่อเขาจะได้มีโอกาสชมโฉมอันแท้จริง ของภรรยาของเขาได้เต็มที่ แต่หญิงเป็นส่วนมากอาจมีความละอายอยู่เมื่อแรกแม้จะรู้ว่า เธอจะต้องเป็นภรรยาเขาโดยสมบูรณ์อยู่แล้วก็ตาม ฉะนั้น การที่ฝ่ายชายหรือสามี จะถือความปรารถนาของตนเป็นใหญ่เกินไป ในขณะนั้น จึงย่อมไม่บังควร ควรผ่อนปรนเธอในระยะแรกหรือคืนแรก เมื่อเธอตกเป็นของคุณโดยสมบูรณ์แล้ว ในคืนต่อๆ ไป ก็ลดความกระดากอายลงไปได้เอง

วัยสูงอายุกับการร่วมเพศ

คู่สามีภรรยาบางคู่เมื่อย่างเข้าสู่อายุกลางคน หรือเลยกลางคนไปแล้ว แม้จะคิดเห็นในเรื่องกามารมณ์เพศหลงเหลืออยู่ก็ตาม ก็เคยปรากฏว่าสามีภรรยาในวัยนี้ต้องเกิดคดีหย่าร้างกันขึ้นหลายราย เพราะเนื่องจากทัศนะในทางกามารมณ์ไม่ตรงกัน ภรรยาบางคนรังเกียจสามีเมื่อสามีชักชวนให้ร่วมเพศโดยหาว่า เป็นความคิดเขลาหรืออายุแก่เกินไป ที่จะปฏิบัติภารกิจเช่นนี้เธอมักจะกล่าวหาว่า คนอายุปูนนี้แล้ว ถ้ายังมีกามารมณ์หลงเหลืออยู่หรือมักมีการปฏิบัติร่วมกันอาจเรียกได้ว่าเป็นคนตัณหากลับก็ได้

ทัศนคติของหญิงดังกล่าว ในเรื่องการร่วมเพศสำหรับคนมีอายุเหยียบย่างปูนนี้แล้วเป็นเรื่องผิดปกติ หรืออาจจะให้เกิดมะเร็งขึ้นในมดลูกก็ได้นั้น อาจไม่เป็นความจริงเสมอไปนัก หรือในรายที่สามีมีอายุเลยวัยกลางคนไปแล้ว ก็ถือว่าการเกิดอารมณ์เพศเป็นการคิดของคนตัณหากลับ ย่อมไม่ถูกต้องเสมอไปเช่นกัน เพราะอารมณ์เพศในทางกามารมณ์ของหญิงหรือชายก็ตาม เป็นลักษณะสมบูรณ์ตามธรรมชาติของร่างกายที่ยังคงมีการเรียกร้องต้องการอยู่ และยังคงปรากฏอยู่ได้ตราบวัยชรา ซึ่งอาจเป็นผลดี ในทางก่อให้เกิดความกระชุ่มกระชวยให้แก่ชีวิตจิตใจด้วยซ้ำ ถ้าได้เสพสิ่งที่อารมณ์ปรารถนาโดยเฉพาะอารมณ์เพศเปรียบเหมือนคนไข้ ที่เกิดอยากลิ้มรสในอาหารใด

อาหารหนึ่ง เมื่อได้บริโภคเข้าไปแล้วก็ทำให้จิตใจชุ่มชื่นขึ้นกว่าเดิม เคยปรากฏผลจากการค้นคว้าของนายแพทย์บางคนแถลงว่าชายบางคนที่มีอายุเหยียบวัยชราขนาด 60-70 ปี ก็ยังแสดงอารมณ์ต้องการอย่างรุนแรงในทางกามารมณ์ได้บ่อยๆ และได้รับความสุขใจอย่างสูงในการร่วมเพศ หรือแมแต่เพียงได้สัมผัสโล้มเล้ากับเพศตรงข้าม ก็มีอาการกระชุ่มกระชวยทางจิตใจมาก ข้อพิสูจน์ในเมืองไทยเมื่อเร็วๆ นี้ ก็ปรากฏว่ามีเฒ่าหัวงูวัย 64 ปี ข่มขืนชำเราเด็กอายุ 11 ปี เป็นเวลานานถึง 4 เดือนกระทั่งเด็กหญิงได้รับเชื้อกามโรคไปเรื่องจึงแดงขึ้น อีกข้อหนึ่งที่ว่า การร่วมกับหญิงในวัยที่เรียกว่า หมดระดูหรือประจำเดือนแล้วนั้นก็หาได้กระทบกระเทือนหรือทำให้เกิดมะเร็งทางมดลูก ดังที่เข้าใจเสมอทุกรายไปไม่ หญิงบางคนอาจจะเกิดความหวาดกลัวดังที่ว่า จึงมักไม่ยอมสนองรับความต้องการของสามี ความจริงการร่วมเพศก็คงกระทำได้เรื่อยๆ ไป ตราบเท่าที่สุขภาพ

และจิตใจยังสมบูรณ์หรือไม่เป็นที่ขัดต่อการห้ามปรามของนายแพทย์ ในกรณีที่ร่างกายไม่ปกติบางอย่าง

เพราะการร่วมเพศจะทำให้สามีภรรยาคู่ร่วมทั้งสองฝ่าย ได้รับความสดชื่นตามที่อารมณ์ต้องการแต่จะให้มีท่าที่พลิกแพลงหรือโลดโผนเหมือนอยู่ในวัยหนุ่มวัยสาวย่อมไม่สมควรอยู่เอง ผู้ที่ทำหน้าที่ภรรยาที่ดีควรจะถือเสียว่า สิ่งใดที่สามีปรารถนาและเป็นความสุขทางใจของเขา ถ้าไม่เป็นการกระทบกระเทือนจนเกินไป ก็ควรอนุโลมบ้างตามสมควร

การเตรียมตัวก่อนการร่วมเพศ

ควรจะมีการเตรียมตัว ก่อนการร่วมทางเพศอย่างไรหรือไม่

สามีโดยมาก อยากจะหาความสำราญทางเพศขึ้นมาก็สะกิดภรรยาบางคนก็ไม่พูดจัดการเลย เพราะเท่ากับเห็นภรรยาเป็นคนไม่มีชีวิตจิตใจหรือมองเห็นเป็นวัตถุไร้วิญญาณไปเสียแล้ว สักแต่ฉันมีความใคร่ขึ้นมาก็บำบัดความใคร่ให้หมดไป ใครจะเสียหายหรือเดือดร้อนอย่างไรไม่คำนึงถึง สามีที่ดีเขาไม่ทำเช่นนี้เป็นอันขาดนักจิตวิทยายืนยันว่าเรื่องเซ็กส์หรือเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต จึงควรพยายามทุก ๆ ทาง ที่จะทำให้ชีวิตในทางเพศ หรือเซ็กส์ และความรักของบุคคล ได้ประสบกับความสำเร็จ ในทางที่เป็นสุขให้มากที่สุดที่จะมากได้ กล่าวคือก่อนจะมีการร่วมเพศ ก็ควรจะได้สนใจเป็นพิเศษในการเตรียมตัวเสียก่อน การเตรียมนี้มีทั้งเวลา และสถานที่ตลอดจนสภาพของร่างกายและจิตใจของทั้งสองฝ่าย ที่จะต้องพิจารณาคือ

ภายในระยะเวลาสองชั่วโมงหลังจากรับประทานอาหารเต็มอิ่มแล้ว ไม่เป็นการสมควรที่จะดำเนินการร่วมรสกันเลย เพราะระยะนั้นร่างกายกำลังจะย่อยอาหาร สร้างโลหิตลงไปบำรุงกระเพาะและลำไส้ ท้องของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ยังอึดอัด เนื่องจากอาหารเพิ่งจะลงไปใหม่ๆ การที่ร่างกายและจิตใจยังรู้สึกอิดโรย เช่นต้องตรากตรำทำงานการอาชีพมาเกือบตลอดวัน ควรจะได้พักผ่อน ไม่ควรทำการร่วมเพศในขณะนั้น อย่างน้อยก็จะทำให้ไม่ได้รับความสุขสำราญเต็มที่ ทางที่ดีแล้วในขณะที่ทำการร่วมเพศ คู่ร่วมรสทั้งสองฝ่ายควรจะได้รับการพักผ่อนเต็มที่แล้ว ไม่มีการอ่อนระโหยโรยแรงอยู่ก่อนแล้วร่างกายและจิตใจของทั้งสองฝ่ายควรจะกำลังสบายมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ เวลาเหมาะสำหรับคนธรรมดาก็คือเวลากลางคืนเมื่อเข้านอนแล้วใหม่ๆ เพื่อว่าเมียสำเร็จการร่วมรสแล้วในทันทีนั้น คู่สมรสจะได้นอนหลับสนิทตลอดไปทอดเดียวจนถึงเวลาตื่นในตอนรุ่งเช้าเลย ถ้าทำได้ดังนั้นในเวลารุ่งเช้าขึ้นจะไม่มีอาการอ่อนเพลีย เพราะร่างกายและจิตใจได้รับการพักผ่อนมาอย่างดีแล้ว แต่ถ้าคู่ร่วมรสเป็นผู้ทำงานตรากตรำมาตลอดวันแล้ว ความอ่อนเพลียย่อมมีอยู่ ฉะนั้นการจะร่วมรสเมื่อเข้านอนใหม่ๆ จึงไม่เหมาะนัก ควรให้ร่างกายได้พักผ่อนนอนหลับดีเสียก่อนจนเต็มตื่นแล้ว เวลาตื่นขึ้นตอนเช้ามืด อากาศเย็นจะเงียบสงัดดีจะร่วมรสในตอนนี้แล้วตื่นนอนก็เช่นกันอนึ่งระยะเวลาที่จะทำการร่วมรสนั้น ก็ควรให้มีเวลาว่างพอเพียง มิใช่รีบร้อนเหมือนขโมยของใคร ควรจะใช้เวลาทำงานตามสบายจึงจะมีความสุขดี

ความปกติของร่างกาย สำคัญมากที่ต้องแก้ไขในขั้นเตรียมก่อน ถ้าคู่สมรสร่างกายไม่ปกติย่อมเป็นการบั่นทอนความสำราญลงไป เช่น เป็นโรคหัวใจ ไส้เลื่อน ไอ ท้องเสีย และโรคเรื้อรังอื่นๆ แม้กระทั่วโรคท้องผูกก็ไม่ควรให้มีประจำเพราะสำหรับพิษร้ายของท้องผูก จะทำให้สุขภาพทางกายเสื่อมโทรมลง ทำให้ความสามารถในอันจะร่วมเพศเสื่อมลง โรคท้องผูกจะขัดขวางการไหลวเวียนของโลหิต ความกดบีบจะขยายตัวไปอาจทำให้ความเจ็บปวดในระหว่างร่วมรส คิดดูเถิดในขณะนั้นภรรยาปวดท้องขึ้นมาเสียแล้ว จะเลิกก็เกิดความรำคาญของสามี ครั้นอดทนต่อไป ตนเองก็ไม่ได้อะไรขึ้นมานอกจากความทรมาน หญิงจงพึงระวังอย่าให้ท้องผูกได้

สถานที่ก็เป็นเรื่องสำคัญ การร่วมเพศเป็นเรื่องของส่วนตัวโดยแท้ จึงไม่ต้องการให้ใครเห็น ฉะนั้นสถานที่ห้องซึ่งอยู่กันเป็นส่วนเป็นสัด ห้องซึ่งไม่มิดชิดมีคนรู้เห็นเวลาเข้าประตูหรือออกห้อง การมีรูช่องที่จะมีคนสอดส่องแลเห็นได้ การมีเสียงอึกกระทึกครึกโครม เช่น เสียงรถ เสียงเครื่องจักร แม้กระทั่งเสียงคน ย่อมไม่เหมาะทั้งสิ้น สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้เกิดความระแวง ทำให้เกิดความสนใจหรือสมาธิหมดไป บางทีก็อาจถูกจังหวะ เพราะฉะนั้นจึงควรจะเป็นสถานที่เงียบมิดชิดเป็นส่วนตัวจริงๆ การที่แต่งงานแล้วแยกออกไปอยู่ต่างหากจากครอบครัวเดิมอย่างคนทันสมัย ก่อนสมรสสร้างเรือนหอขึ้นใหม่ไว้สำหรับคู่สมรสว่าเป็นความคิดที่ถูกต้องและจะให้ความสำราญอย่างแท้จริง

แต่เป็นเรื่องสำคัญอีกอย่างหนึ่ง เตียงสปริงนั้นไม่ดีมีเสียงและเป็นแอ่งตรงกลาง จึงควรเป็นเตียงที่มีพื้นราบและแน่นหนาแข็งแรงไม่โยกคลอนหรือมีเสียง หมอนเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งควรมีคู่เพื่อจะได้พักผ่อนหรือนอนคุยกัน บางทีสำหรับบางคนก็จำเป็นต้องมีผ้าห่ม เพื่อพับให้หนาราว 1-2 นิ้ว เพื่อหนุนสะโพก ในบางกรณีจะต้องมีผ้าเช็ดตัวสำรองไว้ ถ้าห้องน้ำอยู่ติดกับห้องนอนจะดีมาก

ร่างกายที่สะอาดเป็นสิ่งสำคัญ ใครๆ ก็ชอบความสะอาดหมดจดของร่างกาย คนที่มีกลิ่นตัวเหม็นหรือปากเหม็น ผิวหนังเปรอะเปื้อนหรือมีด่างพร้อย แม้กระทั่งแผลเป็นหรือพุพอง ก็ทำให้ลดความน่าเย้ายวนชวนพิศมัยลงไปแทบหมด ฉะนั้นในตอนก่อนเริ่มทำการจะมีการอาบน้ำฟอกสบู่หอมด้วย ก็จะเป็นการเพิ่มความพึงพอใจขึ้นอีกมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งอวัยวะเพศของทั้งสองฝ่าย ต้องทำความสะอาดก่อนร่วมรสทุกๆ ครั้ง อย่าให้มีกลิ่นได้

ในการที่ยังไม่ต้องการให้ภรรยา ตั้งครรภ์เร็วเกินไป เพราะต้องการที่จะได้เห็นภรรยาของเขามีความสาวอยู่นานๆ หรือต้องการที่จะให้ลูกห่างหรือต้องการจะควบคุมกำเนิดไว้ เพราะมีบุตรพอแล้ว เหล่านี้ก่อนที่จะลงมือร่วมรส ควรเตรียมเครื่องใช้ให้พร้อม จนสามารถที่จะใช้ได้ในฉับพลันทันทีข้อสำคัญต้องเตรียมไว้ใกล้มือ ก่อนที่อวัยวะเพศทั้งสองฝ่ายจะได้เห็นหน้าเห็นตากัน เพราะเมื่อเกิดความรู้สึกสุดยอดขึ้นแก่ผู้ชายเสียแล้ว เครื่องมือป้องกันการตั้งครรภ์จะไม่ให้ประโยชน์อันใดเลย ถึงแม้บางครั้งฝ่ายชายจะไม่บรรลุความสำเร็จสุดยอดก็ดี ก็ยังไม่ปลอดภัยจากการตั้งครรภ์ได้ เพราะในบางครั้งน้ำกามก็อาจหลั่งออกมาก่อนแม้ออกมาเพียงเล็กน้อยก็ตาม ดังนั้นการใช้เครื่องป้องกันคุมกำเนิดจึงจะต้องใช้ทุกครั้ง แม้ผู้ชายบางคนมีความสามารถ ชักอวัยวะออกมาก่อนน้ำกามเคลื่อนที่ก็ดี ก็เคยมีความพลั้งพลาดเกิดขึ้นบ่อยๆ ได้เสมอ สำหรับหญิงสาวถ้าจะมีการป้องกันคุมกำเนิด ถึงแม้ฝ่ายชายจะใช้เครื่องป้องกันแล้ว ในทันทีที่สำเร็จการร่วมรสแล้วทุกๆ ครั้ง หญิงก็ควรใช้น้ำอุ่นฉีดชำระล้างอวัยวะเพศของตน ให้ทั่วภายในช่องคลอดด้วย

วิธีถึงจุดสุดยอดทั้งสองฝ่าย

ทำอย่างไร จึงจะให้ทั้งสองฝ่ายไปถึงจุดสุดยอดด้วยกันได้?

ถ้าจะเดินทางไปสู่จุดหมายปลาย ให้ถึงพร้อมกันคนที่แข็งแรงกว่าก็จะต้องช่วยคนที่เดินช้าและอ่อนแอกว่ากันต้องเดินให้ช้าลงด้วย ข้อนี้ฉันใดถ้าสามีเป็นคนเกิดกำหนัดเร็วและภรรยาเป็นผู้เกิดกำหนัดช้าจะให้บรรลุผลถึงจุดสำเร็จเป็นความสุขชั้นยอดของการร่วมรสพร้อมกัน สามีก็จะต้องปลุกใจเสือป่า ให้ภรรยาเกิดมีความกำหนัดเสียก่อนแล้วจึงทำการอย่างช้าๆ อย่ารีบรัดเร่งร้อน เดินเครื่องให้ช้าๆ รอๆ ภรรยาบ้าง ทำอย่างนี้สามีภรรยาก็จะไปถึงจุดสุดยอดปลายทางพร้อมกันได้

มีผู้เปรียบเทียบการร่วมรสประเวณีไว้อีกอย่างหนึ่งว่าเหมือนกับขึ้นภูเขา ยอดภูเขาเปรียบเหมือนระยะขั้นสุดยอด ถ้าสามีภรรยาเริ่มเดิน

จากตีนเขาในระดับเดียวกัน ถ้าหากทั้งสองฝ่ายมีกำลังความสามารถเท่ากัน เขาทั้งสองก็จะไปถึงยอดเขาพร้อมกันได้ แต่ถ้าภรรยาเดินช้าสามีเป็นคนเดินเร็วและออกเดินพร้อมกันต่างคนต่างเดิน ไม่ได้ช่วยฉุดช่วยดึงดันกัน สามีจะไปถึงยอดเขาก่อน ฝ่ายภรรยากว่าจะถึงยอดเขา ก็เป็นเวลาที่สามีเดินทางลงมาเสียก่อนทั้งสามีภรรยาเลยไม่มีโอกาสไปถึงยอดเขาพร้อมกันได้ ทีนี้สมมุติว่าสามีภรรยามีฝีเท้าเดินเร็วเท่ากัน แต่ภรรยาออกเดินทีหลังสามี หรือภรรยาตั้งต้นออกเดินในระดับต่ำกว่าสามีในกรณีนี้เป็นที่เห็นได้แน่แล้วว่า ภรรยาจะขึ้นถึงยอดภายหลังสามีในกรณีเช่นนี้ถ้าจะให้สามีภรรยาไปถึงยอดเขาพร้อมกันได้หรือมิฉะนั้นก็จะให้สามีลงไปตั้งต้นในระดับต่ำกว่าภรรยา แล้วออกเดินพร้อมกัน แต่สามีต้องลดฝีเท้าให้ช้าลงมาเสมอกับภรรยา แล้วช่วยประคองบ้างดึงบ้าง ฉุดบ้าง พาภรรยาขึ้นไป ก็จะถึงจุดยอดภูเขาได้พร้อมกัน

มีผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวไว้ว่าการร่วมเพศที่ถูกหลักวิชานั้น หญิงชายควรจะปฏิบัติการอย่างมีระเบียบเป็นขั้นๆ กล่าวคือ ขั้นหนึ่งเริ่มด้วยการเกี้ยวพาราสีหรือพูดจาโอ้โลม เพื่อให้เกิดความโน้มนาวไปในทางเพศเสียก่อน ขั้นที่สองจึงมีการปลุกประสาทให้ตื่นตัวด้วยการเล้าโลมสัมผัสถูกต้อง ครั้นเสร็จสองขั้นนี้ไปแล้วจึงเข้าขั้นปฏิบัติร่วมเพศโดยตรง ขั้นนี้อาจจะมียุทธวิธีพิสดารออกไปอีก สุดแล้วแต่คู่กรณีจะมีฝีไม้ลายมือสันทัดจัดเจนเพียงใด ในขั้นสุดท้าย เมื่อได้ผ่านการรบขั้นแตกหักมาแล้ว จึงเป็นตอนเก็บเกี่ยวผลซึ่งเป็นตอนฝากรักฝากใคร่ก่อนจะผละจากกันแล้วต่างก็แยกกันไปพักผ่อน

การเล้าโลม

การเล้าโลมนั้นเป็นอย่างไร? ดังได้กล่าวแล้วว่าการร่วมรสทางเพศที่ถูกหลักวิชา ควรต้องปฏิบัติการเป็นขั้นๆ รวม 4 ขั้นด้วยกัน คือ ขั้นหนึ่งเตรียม ขั้นสองเล้าโลมในทางเพศ ขั้นที่สามการร่วมเพศและขั้นที่สี่การฝากรักอาลัยขั้นที่หนึ่งเตรียมนั้นได้กล่าวในเรื่องเสน่ห์ในทางเพศว่า การสร้างรูปรสกลิ่นเสียงและสัมผัสให้เกิดมีเสน่ห์ในทางเพศขึ้น ก็ย่อมทำให้เพศตรงกันข้ามเกิดรู้สึกความใคร่ในกามารมณ์ขึ้นได้ ต่อไปนี้จะกล่าวถึงขั้นที่สองอันเป็นขั้นเล้าโลมในทางเพศ

ในเบื้องแรกควรเข้าใจปัญหานี้เสียก่อนว่า ทำไมจึงต้องมีการเล้าโลมทางเพศซึ่งเป็นขั้นที่สองเสียก่อนจะลงมือประกอบกิจในขั้นที่สามเสียเลยไม่ได้หรือ จะทำอย่างนั้นก็ได้ แต่มันไม่ได้รับผลดี และมักจะมีผลร้ายขึ้นภายหลังเพื่อความสุขของชีวิตสมรส และความราบรื่นของครอบครัวอะไรจะเป็นความเสียหายก็ไม่ควรจะก่อให้เกิดขึ้น อะไรมีทางจะป้องกันได้ก็ควรป้องกันเสียก่อน ตามสถิติที่แดงไปในที่ต่างๆ นั้น แสดงว่าการประกอบกามกิจในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งยังไม่มีอารมณ์เพศนั้น แทนที่จะเป็นความสุขสำราญ ก็กลับกลายเป็นความรำคาญและความเบื่อหน่ายมากกว่า ความรำคาญและความเบื่อหน่ายมากกว่า ความรำคาญและความเบื่อหน่ายนี่แหละคือสาเหตุร้ายแรงของการหย่าร้างทิ้งขวางกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าส่วนมากตามสถิติทั่วไปนั้น ฝ่ายหญิงมักเกิดอารมร์ทางเพศ

ช้ากว่าชายการบรรลุถึงความสำเร็จก็ช้ากว่าชาย แต่ฝ่ายชายนั้นอารมณ์ไวไฟการบรรลุถึงผลสำเร็จขั้นสุดยอดก็ถึงได้เร็วกว่าถ้าสามีไม่รู้ความจริงข้อนี้บ้างก็ไม่คำนึงถึงทางฝ่ายภรรยานั้นความอายมีมากก็ไม่กล้าเอ่ยปากขอร้องสามีคอยแต่ให้สามีเห็นใจเองสามีก็ไม่ได้สอดส่องสังเกตหรือศึกษาให้รู้ความจริงของภรรยา เป็นดังนี้นานเข้าภรรยาผิดหวังเสมอไปก็จะหมดอาลัยตายอยาก เลยปล่อยให้เป็นไปตามยถากรรม หมดกะจิตกะใจจะให้ความร่วมมือ ทางสามี รั้นเห็นภรรยาแสดงความเย็นชาเหมือนปลาแช่น้ำแข็งก็เกิดความเบื่อหน่ายเลยออกไปหาอาหารที่อร่อยๆ กินข้าวนอกบ้าน คราวนี้ภรรยาทราบเข้าก็ขัดขวาง แล้วความบาดหมางระหว่างสามีภรรยาก็เกิดขึ้นตามมา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าคู่สมรส ได้ศึกษาให้ทราบถึงความจริงของธรรมชาติของภรรยาของเราเสียก่อนแล้ว ก่อนจะประกอบกิจอันเป็นโลกีย์วิสัยสามีปฏิบัติการเล้าโลมให้ภรรยาเกิดอารมณ์ใคร่เสียก่อน ก็จะเหมือนต่อให้เธอออกหน้าปีนเขาขึ้นไปตั้งครึ่งลูก แล้วสามีจึงค่อยปีนตาม ซึ่งจะมีผลไปถึงยอดเขาพร้อมกันได้ หรือภรรยาเห็นสามีเป็นคนเฉื่อยชาเกียจคร้านเอาแต่นอนหลับ และตื่นยาก ไม่กระปรี้กระเปร่าและแข็งแรงในอันจะประกอบกิจการงานตามหน้าที่ได้ดี ภรรยาก็อาจจะใช้วิธีเล้าโลมให้เกิดอารมณ์เพศขึ้นปั่นให้สามีกลายเป็นคมเข้มแข็งคึกคักไม่เหงาซบเซาซมซาน ต่อไปนี้ความรู้ในทางเล้าโลมให้เกิดอารมณ์เพศต่อคู่สมรสของตน จึงเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับสามีภรรยาทั้งหลายจะได้ศึกษาและนำไปปฏิบัติ เพื่อความเกษมสำราญแก่ตนและคู่ของตนด้วย

ในขั้นหนึ่ง การเตรียมนั้นนอกจากสร้างเสน่ห์ในทางเพศให้เกิดขึ้นด้วยรูปรสกลิ่นเสียงแล้ว ในระยะใกล้จะประกอบกิจ หญิงชายควรจะเริ่มด้วยการโอ้โลมหรือพูดจาเกี้ยวพาราสี คือพูดเรื่องที่ชวนให้คิดไปถึงเรื่องเพศหรือให้นึกไปถึงร่วมรสกัน ซึ่งเป็นขั้นเตรียมก่อน เมื่อขั้นแรกนี้ผ่านไปแล้วโดยฝ่ายตรงกันข้ามไม่ขัดข้องอย่างจริงจังจึงได้เริ่มขึ้นขั้นที่สอง คือการเล้าโลมทางเพศ ซึ่งได้แก่การสัมผัสถูกต้องมือเทาแขนขาลูบไล้เนื้อตัวและก็ถึงการกอดจูบ

เรื่องของการจูบนี้ ใครอย่าคิดว่าไม่สำคัญความจริงเป็นเรื่องสำคัญมากทีเดียว นักวิทยาศาสตร์ฝ่ายชีววิทยาและมนุษย์สัมพันธ์กล่าวว่าการจูบนี้เป็นวิวัฒนาการ อันสืบเนื่องมาจากการดูดกินเลือดกันตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์แล้วพัฒนามาเป็นการกัดทิ้งชายหรือหญิงบางคนมักมีสันดานเดิมชอบกัดทิ้งริมฝีปากของคนรักในสมัยนี้แต่นักวิทยาศาสตร์อีกคนหนึ่งบอกว่าไม่ใช่หรอก การจูบพัฒนาการมา

จากการดูดนมแม่ต่างหาก คือในสมัยยังเป็นทารกอยู่เด็กดูดนมแม่ โตขึ้นสันดานชอบดูดนมแม่ก็ติดมา ชอบดูลิ้นดูดปากของคนรักด้วย ส่วนนักศึกษาทั่วๆ ไป ไม่เชื่อในทฤษฎีของนักวิทยาศาสตร์สองคนแรกนั้นเลย เขาเชื่อถือว่า การจูบเป็นเปลี่ยนแปลงมาจากประเพณีแสดงความรักกัน ด้วยการเอาจมูกถูไถกันอย่างที่ชาวมงโกลปฏิบัตินั่นเอง และกล่าวอ้างต่อไปว่าส่วนชาวมงโกลที่ใช้จมูกถูไถก็พัฒนาการมาจากอาการของสัตว์ที่ทำจมูกย่นพ่นลมฟี้ๆ อย่างที่สัตว์แสดงอยู่

เช่น ม้า หนู หมู กระต่าย ฯลฯ

อาการของกิริยาจูบนี้ให้เข้าใจเสียด้วยว่า จูบแบบคนไทยหรือชาวต่างชาติที่อยู่ใกล้ๆไทยนั้นไม่เหมือนจูบแบบฝรั่ง การจูบแบบฝรั่งเขาใช้ปากกดแนบแน่นกับใช้ลิ้นชอนไชไล่ตวัดกันและดูดกันด้วยชาวตะวันออกใช้จมูกดมจนติดเนื้อเท่านั้น การจูบอย่างชาวตะวันออกกนี้ฝรั่งเรียกว่าไม่เรียกว่าจูบจึงเป็นการสูดกลิ่นของคนรักเป็นสัญชาตญาณของความหิวกระหายรัก

การจูบใช้ประสาทสัมผัสถึงสามอย่างคือ ประสาทสัมผัสทางกาย

ประสาทสัมผัสทางกลิ่น และประสาทสมผัสทางรูป การจูบทุกอย่างจะเกิดด้วยความรักหรือความสงสารก็ตามย่อมมีความรู้สึกเกี่ยวข้องอยู่กับกามารมณ์ด้วยทั้งนั้น การจูบให้ความรู้สึกตื่นเต้นได้อย่างกว้างขวาง ตามลักษณะของการจูบกล่าวคือถ้าจูบแบบดมกลิ่น มีความรู้สึกตื่นเต้นน้อยหน่อยแต่ปลอดภัยจากการติดโรคได้มากกว่าการจูบแบบฝรั่ง ซึ่งใช้ริมฝีปากเม้มสนิทและดูดริมฝีปากกันและใช้ลิ้นไล่ไชชอนพันกัน ไม่ปลอดภัยจากการติดโรคเลยแต่เกิดความรู้สึกตื่นเต้นมากมีขนาดต่างๆ กัน นับตั้งแต่การมีใจสั่นสะท้าน กายสยิวเพียงเล็กน้อย ไปจนถึงการเสียวกระสันสูงสุดจนถึงขั้นเกษมสุขสุดยอด สำเร็จเสียก่อนได้ดีกว่าการร่วมเพศกันจริงๆก็มี

บางคนเพียงการจูบปากยังไม่พอใจ แต่ได้ขยายไปจูบตามร่างกายส่วนอื่นได้ซึ่งทำให้เพิ่มความตื่นสยิวกายเพิ่มขึ้นอีกเรื่อยๆ เช่นเลยไปจูบเปลือกตา ผม ซอกคอ หน้าอก ฯลฯ การจูบแบบนี้ถ้าดำเนินต่อไปต่ำกว่าหน้าอกเป็นขั้นที่สองคือ ขั้นเล้าโลมและยังขืนลงไปต่ำกว่าหน้าท้องก็เป็นอันว่าถึงขั้นที่สาม คือระยะร่วมเพศแล้ว

คราวนี้จะกล่าวถึงระยะเล้าโลมซึ่งเป็นขั้นที่สองต่อไปเล้าโลมซึ่งเป็นขั้นที่สองนี้มีความมุ่งหมายเพื่อปลุกแหล่งกามารมณ์ซึ่งมีกระจายอยู่ตามส่วนต่างๆของร่างกายให้เกิดการตื่นตัวเสียก่อนที่จะร่วมรส กล่าวคืนประการแรกเพื่อจะกำจัดความรู้สึกนึกคิดของหญิงที่เป็นเครื่องกีดขวางต่างๆ

ความรู้สึกอายกระดากกระเดื่องกลัวหรือถือตัวให้หมดไป เหมือนกับว่าถ้าจะเดินไปสู่ประตูถ้ำได้ก็ต้องรื้อขวากหนามที่กีดขวางทางเสียก่อนมิฉะนั้นแล้วก็ไม่อาจเข้าไปถึงได้ด้วยการเล้าโลมต่างๆ อย่างมีเทคนิคนั้นจะช่วยทำให้หญิงเกิดมีความรู้สึกในทางเพศอยู่ ในระดับเดียวกับชายได้ เพราะตามที่สำรวจกันแล้ว ผู้หญิงมักมีขีดสำเร็จมากกว่าชาย โดยมากชายกินอิ่มไปแล้ว แต่หญิงยังไม่อิ่มถ้าไม่เล้าโลมความรู้สึกให้หญิงเสียก่อนแล้วพอชายสำเร็จความใคร่ไปแล้ว ฝ่ายหญิงจะมีความใคร่ค้างเติ่งอยู่ เพราะฉะนั้น เพื่อปรับความรู้สึกให้สมดุลย์กันฝ่ายชายควรเล้าโลมหญิงเสียก่อนเท่ากับให้เธอเดินทางไปก่อน แล้วฝ่ายชายซึ่งมีฝีเท้าเร็วกว่าก็จะถึงจุดหมายปลายทางได้ ผู้ชายบางคนอาจจะนึกสงสัยว่า ถ้าไปปลุกความรู้สึกให้ผู้หญิงออกเดินไปเสียก่อน เช่นนั้นหากผู้หญิงไปถึงระดับสุดยอดเสียก่อนฝ่ายชายมิเสียหายค้างเติ่งแบบผู้หญิงบ้างหรือ ความจริงถึงแม้ผู้หญิงไปถึงก่อนก็ไม่เป็นไร เพราะอย่างไรผู้ชาย ก็สามารถติดตามไปถึงได้ในภายหลังอยู่นั่นเองความค้างเติ่งย่อมไม่มีแก่ผู้ชายแน่ เพราะฝ่ายหญิงไปถึงก่อนแล้ว ผู้ชายไม่มีทางจะช่วยผู้หญิงให้ถึงความสำเร็จได้เลย เว้นแต่จะใช้วิธีอื่นซึ่งไม่ใช่ธรรมชาติ ซึ่งแน่นอนหญิงย่อมไม่พอใจเท่ากับการสำเร็จโดยวิธีธรรมชาติแน่นอนประโยชน์ประการที่ 2 การเล้าโลมก็คือเป็นการส่งเสริมให้ร่างกายมีการตระเตรียมไว้รับรองการร่วมรสได้ง่ายขึ้น เพราะการเล้าโลมนั้นจะทำให้ต่อมต่างๆ ของหญิงเริ่มไหวตัว ขับน้ำเมือกออกมาหล่อลื่นช่องคลอด มิให้มีการฝืดตัวและเกิดการเจ็บแสบขึ้นได้อันเป็นการให้ความสะดวกแก่อวัยวะเพศของชายจะสอดแทรกเข้าไปส่วนฝ่ายชายการเล้าโลมจะทำให้อวัยวะเพศมีการแข็งตัวขึ้นและมีน้ำเมือกไหลชะโลมหลอดปัสสาวะของเราเป็นการทำให้หล่อลื่นเช่นกัน หากอวัยวะเพศของชายไม่เกิดการแข็งตัวขึ้นแล้ว การร่วมรสก็ไม่มีทางเกิดขึ้นได้ และถ้าทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายไม่มีน้ำเมือกมาละโลมให้หล่อลื่นก็จะเป็นอันตรายแก่ช่องคลอดของหญิง ด้วยเหตุนี้แหละการเล้าโลมจึงเป็นความจำเป็นของการมีคู่ ในวรรณคดีและศิลปทั้งหลายจึงได้กล่าวถึงการเล้าโลมไว้ทุกชาติทุกภาษาหาใช่เป็นของหยาบคายหรือหมายถึงเป็นของต่ำทรามอย่างไรไม่ ตรงกันข้ามหากเป็นกฎธรรมชาติที่ประณีตและละเอียดอ่อนพึงพิถีพิถันอย่างยิ่งยวดยิ่งบุคคลชั้นสูงขึ้นไปเท่าไรการเล้าโลมก็ย่อมมีศิลปหรือเทคนิควิจิตรพิศดารมากขึ้นไปเท่านั้น

แอบดู

มีเรื่องทะลึ่งทะเล้น ของความสนุกคึกคนอง ในอดีตที่ผ่านมา กับการได้แอบดู อาจเสียว อาจสนุก ยังฝังใจจำ อย่าให้ลบเลือน ต้องเตือนด้วยตัวอักษรณ์ ส่งเรื่องเล่า แอบดูมาแบ่งกันสนุกได้ที่

ตู้ ป.ณ. 1110 ปทฝ. เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ 10311

ทุกเรื่องมีของสมนาคุณ

เสียงประหลาด

สวัสดีครับคุณอากังฟู

ผมอีกคนหนึ่งที่ชอบอ่านบทเรียนสอนรักเป็นประจำผมได้อ่านคอลัมน์ของคุณอาแล้ว ทำให้ผมมีอารมณ์ดีครับ ผมขอเริ่มเรื่องเลยนะครับ เรื่องมีอยู่ว่าเมื่อต้นปี 36 บ้านผมอยู่แถวบ้านเช่า มีผัวเมียคู่หนึ่งมาเช่าบ้านอยู่วันนั้นผมกำลังจะอาบน้ำตอน 2 ทุ่ม ผมก็ได้ยินเสียงประหลาดของผู้หญิงร้องอย่างมีความสุข ผมก็เลยไปแอบดูที่ช่องลมผมแทบช็อคเพราะผู้หญิงขาวมาก หัวนมของเธอแดง ผมเห็นผัวของเธอไซ้ตามซอกคอ หน้าอกของเธอ เธอคงเสียวน่าดู ผมเองก็ยังเสียวด้วย ต่อมาผัวของเธอก็ดึงผ้าที่นุ่งแค่เอวเธอออก ผมเห็นเต่าของเธอใหญ่มาก มีฝอยขึ้นเล็กน้อย ผัวของเธอเลียเต่าของเธอ เล่นเอาเธอครางอย่างมีความสุขแล้วผัวของเธอก็จับให้เธอหันหลังโก้งโค้ง งัดเอาเจ้าโลกออกมา มันทั้งใหญ่ทั้งยาว แล้วอัดเข้าไปในเต่า ผัวของเธอเร่งจนเธอและผัวของเธอจบเกมก็ลง ส่วนผมก็เลยทำเอาเองบ้าง ผมทำประมาณ10 นาทีก็เสร็จเหมือนกัน ผมก็เลยอาบน้ำเข้านอนสบายไปเลยผมขอจบแค่นี้ก่อนนะครับ ถ้าเรื่องของผมได้ลง ผมขอรูปนางแบบสาวสวย เอาแบบจะจะ สัก 4-5 ภาพนะครับ ขอบคุณมากครับ

อยู่ดีๆก็แก้ผ้า

สวัสดีครับคุณอากังฟู

ผมก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ชอบอ่านหนังสือไทยเพลย์บอยของคุณอามากครับ ผมเริ่มอ่านตั้งแต่อายุ 15 ตอนแรก ผมก็ยืมเขาอ่านมาเรื่อยๆ จนพวกเพื่อนๆเขาไม่ให้อ่านแล้ว เขาบอกว่าขยันอ่านแต่ไม่ขยันซื้อ ตั้งแต่นั้น ผมก็เริ่มซื้อเองครั้งแรก ผมก็ไม่กล้าซื้อ ต่อมาก็เคยชิน ก็เลยซื้อเป็นประจำ เริ่มเรื่องเลยนะครับ เรื่องมันเกิดขึ้นเมื่อ 2 เดือนที่แล้ว ตอนนั้นผมเข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯ อยู่ประมาณเดือนกว่าๆ ผมก็ถูกไล่ที่อยู่ ผมเลยไปอยู่ที่ท่าพระไปเช่าห้องอยู่กับเพื่อนอยู่ด้วยกัน 2 คน แล้ววันหนึ่งมีผู้หญิงสองคนพี่น้องมาเช่าห้องอยู่ข้างห้องผมมีอยู่วันหนึ่งผมได้ยินเสียงหัวเราะดังมาข้างห้อง ซึ่งเป็นห้องสองสาวอยู่ผมจึงจัดการสอดส่องหารูเพื่อแอบดู พอดีเจอรูอยู่ที่ฝาผนังห้องมันแตกยาวๆ ก็ไม่ค่อยมากเท่าไรพอแอบดูเห็น แล้วผมก็แนบตาไปที่รอยแตก ผมแทบไม่เชื่อสายตาผมเลย เธอขาวทั้งพี่ทั้งน้องเลย หน้าอกของพี่ไม่ค่อยใหญ่ แต่ของน้องใหญ่ที่สุด พอเหลือบไปมองตรหว่างขาของเธอทั้งสองใหญ่พอๆ กัน พอผมเห็นเท่านั้นแหละน้องชายของผมก็ตื่นขึ้นมา ผมก็ใช้แม่นางทั้งห้าช่วยจนผมสำเร็จความใคร่ ตั้งแต่นั้นผมก็แอบดูทุกวันจนผมกลับมาที่สุพรรณ

ผิดจงลบ ตกจงเติม สุดท้ายนี้ขอให้คุณอากังฟูขายหนังสือได้เยอะๆ ถ้าเรื่องของผมได้ตีพิมพ์ ผมขอรูปของนางแบบที่เห็นจะๆด้วยนะครับขอบคุณล่วงหน้า

เด็ก สุ1,000

ผ่านร่อง

สวัสดีครับ ก่อนอื่นต้องขอโทษที่ลายมือไม่สวยครับ ผมเป็นอีกคนหนึ่งที่ติดตามหนังสือไทยเพลย์บอย เป็นประจำผมเขียนจ.ม. มาเป็นฉบับแรกและมีเรื่องแอบดูมาเล่าให้ฟัง ผมขอเริ่มเรื่องเลยนะครับ เมื่อเดือนเมษายน 36 ผมได้ไปทำงานที่ราชบุรี อยู่กับญาติได้ 10 วัน ผมเกรงใจญาติผมบอกกับญาติว่าผมจะบ้านเช่าสักห้อง และญาติก็หาห้องเช่าให้ผมครับ บ้านเช่าเป็นบ้านไม้ 2 ชั้น ผมเช่าอยู่ชั้นบนและผมก็ได้ยินเสียงๆ หนึ่งในห้องชั้นล่างแต่อยู่ตรงกับห้องของผม ผมลุกจากที่นอนเดินหาร่องว่าเสียงนั้นคือเสียงอะไร และแล้วผมก็เจอร่องพอผมแนบสายตาไปที่ร่อง ผมก็ได้เห็นหญิงชายคู่หนึ่งกำลังเย่อกันอยู่ ฝ่ายหญิงอยู่ในท่าโก้งโค้ง และฝ่ายชายอยู่ข้างหลังฝ่ายหญิง และฝ่ายชายก็เอากระบองทั้งใหญ่และยาวอัดเข้าไปกลางระหว่างขาของฝ่ายหญิงส่วนฝ่ายหญิงก็ครางไม่หยุดปากครับ ฝ่ายชายก็ดันกระบองเข้าไปจนสุด และแช่กระบองไว้สักครู่และฝ่ายชายก็โยกฝ่ายหญิงตามจังหวะที่โยก และแล้วฝ่ายชายก็เปลี่ยนท่ามาเป็นท่ายกล้อ ผมแอบดูหญิงชายคู่นั้นประมาณ 1 ช.ม. ชายหญิงคู่นั้น 2 ครั้ง และผมก็เสร็จไป 2 ครั้งครับ

ผมขอรูปภาพที่เห็นจะๆ และไม่มีขนด้วยครับ ถ้ามีขนก็มีเล็กน้อยสัก 4-5 ภาพ

ช.โคราช

มะเขือมีปลอก

สวัสดีครับคุณอากังฟู

ผมมีเรื่องที่จะเล่าให้ฟังอีกแล้ว ผมต้องขอขอบคุณมากครับที่ส่งภาพถึงใจมากครับและเรื่องนี้ก็เพิ่งเกิดขึ้นกับผมเอง เรื่องที่ผมจะเล่านี้เป็นเรื่องจริงที่ไม่ได้แต่งขึ้นหรือลอกใครมาเริ่มเรื่องดีกว่า

ผมก็เคยมีประสบการณ์เรื่องผู้หญิงมาพอสมควรแต่ผมก็อยากจะแอบดูคนอื่นอาบน้ำเพราะมันให้ความรู้สึกดีคือผมตอนแรกก็คิดที่จะลองลักหลับลูกพี่ลูกน้องของผมสักหน่อย แต่ผมก็ต้องผิดหวังเพราะในขณะที่ผมกำลังจะจับหน้าอกสักหน่อยเธอก็เกิดตื่นขึ้นมา ผมนี้ตกใจหมดเลยผมรีบก้มลงแต่เธอก็เรียกว่าใครใช่เอหรือ ผมถูกจับได้แต่ด้วยเล่ห์เหลี่ยมของผมก็ทำเป็นละเมอเดินออกจากห้องไปแต่ผมไม่ทิ้งความพยายมหรอกครับ ก็เหมือนกับคติที่ว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น ผมคิดในใจว่าไม่ได้เอาก็แอบดูก็ยังดี ผมก็เลยเอาตะปูไปเจาะที่ข้างฝาห้องน้ำแล้วผมก็เอาของไปอุดไว้ก่อน (อ้อลืมบอกไปตื่นเช้ามาเธอก็ไม่บอกพ่อแม่ผมก็เธอเป็นผู้หญิงนี้ครับอายเขา) พอเธอมาอาบน้ำผมก็ประจำที่แอบดูเธอพอผมแนบสายตาลงผมก็ตกใจผมไม่เคยเห็นผู้หญิงคนไหนอวบเท่าเธอเลยไม่ว่าหน้าอก สะโพก หว่างขาแทบจะขาวอีกต่างหากผมนี้ใจเต้นไม่เป็นจังหวะเลยมีขนขึ้นอยู่พอสมควร เธอเริ่มอาบน้ำได้สัก 5 นาทีก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้นทุกอย่างเธออาบน้ำตามปกติ ผมเลยชวดไปเลยไม่ได้ดูอะไรดีๆ แต่มันยังไม่จบแค่นั้นซิครับ เธอกลับเอานิ้วชี้มาจิ้มที่หว่างขาซึ่งเป็นเต่าตัวใหญ่อาศัยอยู่ผมก็เลยตาสว่างขึ้นมาหน่อยนึกว่าจะไม่ได้ดูสะแล้ว อีกมือหนึ่งของเธอก็บีบนมจนเธอครางแล้วเอานิ้วชักเข้าชักออกเร็วขึ้น มีน้ำออกมาเต็มเลยครับ แล้วเธอก็กระตุก 5-6 ที ผมคิดว่าเสร็จแล้วซะอีก เธอเอามะเขือยาวออกมามันใหญ่มาก ผมคิดว่าได้ดูรอบสองแน่เธอเอาขาข้างหนึ่งไปไว้ที่ขอบอ่างน้ำผมเห็นติ่งสีชมพูที่มีน้ำมันหล่อเต็มไปหมดเลย เธอก็หยิบคุณมีชัยมาใส่มะเขือยาวเป็นทางเชียนอีกมือเธอก็บีบนมอย่างเมามันส์ครางออกมามันให้อารมณ์เหลือเกินแล้วเธอก็แทงมะเขือยาวกระทบเนื้อดัง แชะ แชะ แชะ เลยตานี้หลับหน้าเงยหน้าไปสักพักเธอก็เสร็จครั้งที่สองส่วนผมไม่ต้องพูดถึงตั้ง 3 ครั้งแนะ สุดท้ายนี้ผมขอภาพคนญี่ปุ่นกำลังเอากันหรือคนฝรั่งก็ได้เอาอย่างถึงพริกถึงขิงซัก 2-3 ภาพ ไม่เอาของคนไทยนะครับมีมากแล้ว ถ้าจะให้ดีคนญี่ปุ่นอายุราวๆ 17-20 ปีนะครับ

เด็กแอบดู

เรียนรู้เรื่องรักฤทธิ์รักไม่คลายพิษ